

LEEF IN CHAOS ★

VAKANTIEGEBIEDS

op Shibani/Nrd-Jemen -

ernachting in de
in de haven? Fr is dat

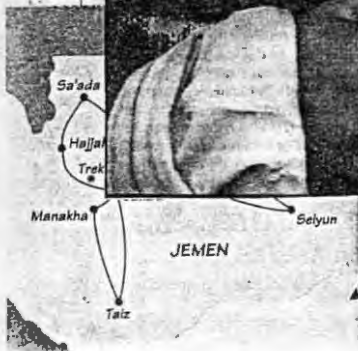

am/Zuid-Jemen - Douve

Typisch Jemen

Om de kus
dalen we a
bergland. O
Hodeidah
denheid a
kende krun

14794

ZOMERVERASSING

Na lange, lange tijd toch maar weer eens een L.I.C., sommige mensen kunnen het ook nooit laten om anderen op de hoogte te houden van de strijd hier en in de Trikont enz. Leve de Chaos aan deze kant van de lijn. Heel misschien gaan we weer wat vaker uitkomen, maar natuurlijk alles onder voorbehoud. Iedereen die het op prijs stelt mag een financiële bijdrage bij het VIC/Info-winkel (Steentilstraat, Groningen) dumpen, want het L.I.C. potje is op, aangezien iedereen het geld alweer terug ontvangen heeft. Wat we in ieder geval niet gaan doen is op vaste termijnen uitkomen. Alleen wanneer wij of anderen daar een onbedwingbare behoefte toe voelen en natuurlijk als wij vinden dat er stukken zijn die de moeite waard zijn. Iedere medewerking, behalve van overheids en grootkapitaalgespuis, is welkom. In het kort wat kraakberichtjes die gebaseerd zijn op verhalen en niet op ingeleverde stukjes. Hiernaar vragen schijnt geen zin te hebben want na vragen worden ze toch niet geschreven. A-WEG: die schijnen er voor dit jaar uit te moeten omdat er zo nodig een rotonde moet komen. Jawel, dat is weer een iets anders als yuppiekastelen enzo. De Gasunie heeft de gemeente hiervoor een subsidie verstrekt maar dan moet het wel dit jaar nog gerealiseerd worden.

LEEF IN CHAOS
Postbus 752
9700 AT GRONINGEN

Missschien wordt het dus nog dit jaar plat gegooid, gaan ze een beetje in de aarde wroeten zodat men kan laten zien dat er toch echt schot in de zaak zit en laat men het vervolgens braak liggen.

KRANEWEG EN WESTERKERK: Sloopbedrijf de Jager (die met die leuke knokploegen de krakersters van het WNC in den beginne eruit heeft gemept) was inmiddels weer begonnen met slopen maar moest er voor de zoveelste keer mee ophouden omdat de buurt incl. bewonersters van de kraneweg een nieuwe procedure hebben aangespannen. Kortom, opnieuw uitstel maar nog steeds geen afstel.

MAZZO: is weer eens ontruimd waarbij niemand aanwezig was. Justitie wordt er een beetje heel erg flauw van omdat er opnieuw na een jaar leegstand niets gebouwd is. Ook nu liggen na het pand in de steigers te hebben gezet de bouwwerkzaamheden nagenoeg stil. In april zal het wel weer opnieuw gekraakt worden voor de zevende(?) keer.

CACHET: het verhaal van de aanhouder wint. Na de derde kraak is het gelukt om voormalig discotheek Cachet in de Heerestraat in handen te krijgen.

GLASFABRIEK: is still alive and kicking. Veel kroegavonden en concerten.

Nou dat was het wel zo'n beetje. Laat wat van je horen en schrijf naar: 2

KRAAK NIEUWS

Zodis misschien bekend, was er op 29-4-94 een kort geding tegen het gekraakte pand voorstreek 3 in Leeuwarden. De koper van het pand, De Jong-Wallendal projektontwikkeling (De Jong is trouwens ex-inspecteur van politie) wilde ons eruit hebben terwijl er nog geen enkel concreet plan voor het gebied ligt. Het enige vage plan dat ze hebben houdt in dat ons pand gesloopt wordt en dat op deze plaats en de naastgelegen parkeergelegenheden een enorm gebouw komt met zogenaamd sociale woningbouw, winkels en studioruimten plus een binnenplaats met parkeerplaatsen. De Jong-Wallendal beweert een spoedeisend belang te hebben omdat de ABN-AMRO hun plannen niet wilde financieren zolang er krakers in het pand zaten. En dus risten ze ontruiming binnen 30 dagen na betekening van het vonnis en een anti-kraaktermijn van een jaar.

De uitspraak was op 9 mei en de rechter leek eindelijk iets geleerd te hebben van de ontruimingsvonnisblunders van de laatste tijd in Leeuwarden waarna panden weer tijdens leeg stonden. Hij vond de plannen lang niet concreet genoeg om tot ontruiming op dit moment te beslissen, daarom verleende hij De Jong-Wallendal een executoriale titel tot ontruiming. Dat wil in dit geval zeggen dat De Jong-Wallendal eerst door een deurwaarder bij ons moet laten betekenen: 1. een bewijs van eigendom, 2. een sloopvergunning en 3. een bouwvergunning. Als dit gebeurd is moeten wij binnen 30 dagen opgerot zijn (uiteraard desnoods m.b.v. de sterke arm van politie en justitie). Bovendien werd de geëiste anti-kraaktermijn van een jaar teruggebracht tot 9 maanden. Dit vonnis is geldig tot 1 november 1994, na deze datum zal er eerst weer een nieuw kort geding gestart moeten worden.

Het lijkt er dus op dat we nog wel een tijdje op voorstreek 3 kunnen blijven wonen. Het verkrijgen van een sloopvergunning zou namelijk ook nog wel wat moeite kunnen opleveren omdat het om een pand met monumentale waarde gaat. Op dit moment buigen de monumentendienst van de gemeente en monumentenzorg zich erover of het om een beschermd monument gaat of dat het plat mag. Het afwegen van het monumentale belang tegen het economische belang van sloop en nieuwbouw heet dat...

Groetjes,
Bewonersters en gebruikersters
van voorstreek 3.

al over bericht wordt, beschreven als een conflict tussen het Turkse leger en de PKK met een lijdende Koerdische bevolking als gevolg. De werkelijkheid, dat honderden dorpen, 847 volgens het jaarrapport van de Turkse Mensenrechten Associatie, werden vernield en dat de inwoners op de vlucht werden gejaagd, werd, veelal genegeerd. De Turkse chef-staf en de premier hebben gezworen "de PKK af te maken voor maart 1994", maar in feite hebben de Turkse autoriteiten hun onderdrukking van de democratische oppositie en de pers geïntensiveerd.

Op 10 december 1993, de Internationale Dag van de Mensenrechten, was er een inval op het kantoor van het dagblad Ozgur Gundem waarbij de gehele staf werd opgepakt. Op 18 november '93 veroordeelde de VN-commissie tegen martelingen Turkije wegens "wijdverspreide, tot gewoonte geworden, opzettelijke en systematische marteling", een week later wakte de Duitse regering echter weer spoken uit het recente verleden tot leven door het verbod van de PKK en andere Koerdische organisaties in Duitsland.

Terwijl neo-nazi organisaties vrijelijk kunnen opereren, werden de PKK-vlag en publikaties illegaal verklaard en 5.000 exemplaren van het maandblad Serxwebun werden onlangs in beslag genomen. Koerdische centra werden doorzocht en gesloten.

De Koerdische bevolking reageerde echter met het demonstrenen van haar steun aan de PKK en de nationale bevrijdingsstrijd door het houden van protestdemonstraties en het bezetten van haar eigen gemeenschapscentra, de Duitse overheid dwingend heropening toe te staan. Ook Frankrijk verbood de PKK en arresteerde een aantal Koerdische activisten, maar de inspanningen van de Turkije om ook in andere Europese staten de PKK verboden te krijgen bleven zonder succes. De andere regeringen hebben blijkbaar of meer verstand of minder draconische wetten tot hun be-

schikking als Duitsland. In januari bedankte de PKK 374.740 Koerdische mensen in Europa voor hun bijdrage aan de fondsweringscampagne. Dit bewijst opnieuw de massale ondersteuning voor de strijd die in Koerdistan wordt gevoerd.

LOW BUDGET

NAAR

BESTEMMING

dienstplicht. Omdat we zonder voorafgaand bericht werden opgeroepen hebben we geen financiële voorzieningen kunnen regelen zodat onze families in een moeilijke situatie zitten. Wij verwachtten twee maanden dienst te moeten doen maar nu zeggen ze ons dat we 15 maanden moeten doen. Zeg, waar is hier de gerechtigheid? Het leraarsvak bepaalt de toekomst van het land. Ik vraag je: wat kan een land dat zijn leraren niet waardeert, verwachten van de toekomst?

Dat is niet alles. Ze selecteerden ons allemaal voor commando-training. Nu ontvangen 700 leraren van tussen de 28 en 35 jaar een commandopleiding. Na de basisopleiding moeten we naar het zuidoosten worden gestuurd om de PKK te bestrijden. We zijn net zo patriottisch als iedereen en we zijn bereid ons leven te geven voor ons land, maar ik

In Turkije was er wijdverspreid protest tegen het besluit de demobilisatie van dienstplichtigen drie maanden uit te stellen, een besluit dat werd gevolgd door berichten over desertie en protesten van soldaten. Het besluit werd genomen na berichten dat er op z'n minst 250.000 mensen in Turkije de dienstplicht zouden ontduiken. Het moreel in het Turkse leger valt af te lezen aan een brief in het dagblad Sabah op 12 januari: "Wij zijn 700 leraren basisonderwijs die in november '93 werden opgeroepen voor de

vraag je, is d'r niemand anders in dit land? Heeft de terreur zo'n peil bereikt dat ze de scholen sluiten en de leraren oproepen voor de frontlinie?" Bovenstaande brief maakt duidelijk dat de moreel van zulke Turkse soldaten niet bevorderlijk zal zijn voor het voeren van een anti-opstandscampagne tegen de guerrillastrijders van de PKK of voor het verbranden van de huizen van Koerdische dorpsbewoners of het mishandelen van de mensen.

Op het eerste gezicht lijkt Turkije een aantrekkelijke vakantiebestemming: stranden, historische plaatsen, bergen - en goedkoop! Er woedt echter een oorlog in Turkije, een smerige oorlog: in 1993 verloren duizenden mensen in deze oorlog hun leven. Volgens officiële regeringscijfers 2000, volgens het oppositionele pro-Koerdische dagblad Ozgur Gundem, 7.280. In de pers wordt de oorlog, als er

TURKIJE VAKANTIELAND

FLY TO SUMMER & FIN

TOERISME

Het voeren van een jarenlange binnenlandse oorlog kost veel geld. Toerisme is een van de belangrijkste inkomstenbronnen voor de Turkse regering, naast de overmakingen van Turkse arbeiders uit Europa. In 1990 ontving Turkije bruto een bedrag van 3,3 miljard dollar uit de toeristensector. Dat was 25 procent van de totale inkomsten uit deviezen. Het bedrag dat Turkse werknemers in het buitenland overmaakten was bijna net zo hoog. Zeker nu het economisch zo slecht gaat in Turkije door het mislukte privatiseringsbeleid van de regering-Çiller, kan de regering het geld van buitenaf goed gebruiken om de oorlog tegen de Koerden te financieren. Doordat toeristen een flinke bijdrage aan de Turkse staatskas leveren, financieren ze daarmee de oorlog van de Turkse staat tegen de Koerden. Indirect steunen westerse toeristen het beleid van de Turkse regering als zij naar Turkije reizen om daar vakantie te houden. Een toerismeboycot is een politieke stellingname om te protesteren tegen de genocide die onder de Koerden plaatsvindt.

BOYCOT TURKIJE ALS VAKANTIELAND!!

De eerste tekenen van oorlogsmoeheid beginnen zich te vertonen in de Turkse steden. Het aantal dienstweigeraars stijgt en een ontluikende vredesbeweging is in het oprichtingsproces. Op 17 januari 1994 werden 3 miljoen pamfletten waarin werd opgeroepen voor een democratische oplossing voor het conflict in het land verspreid door het "Democratisch Platform" in Istanbul, Ankara en andere steden. Het "Democratisch Platform" bestaat uit vakbonden, de Mensenrechten Associatie en beroepsorganisaties. Het Koerdische volk is er zeker van dat 1994 een jaar zal zijn waarin ze significante stappen zullen zetten naar het bereiken van hun legitieme rechten. Ze zijn zich meer dan ooit bewust dat alleen het succes van de guerrillastrijders in het verzet tegen de macht van het Turkse leger zo zover heeft gebracht. De PKK heeft verklaard in de lente 30.000 guerrillas in operatie te willen hebben in Koerdistan. Er is geen mogelijkheid dat een gedemoraliseerd Turks leger, bestaande uit onwillige dienstplichtigen onder zulke omstandigheden in staat zal zijn militair succes te boeken.

EVEN EEN AANTAL ZAKEN OP EEN RIJTJE:

De voortgezette steun van het Westen aan het Turkse regime betekent dat er een grote waarschijnlijkheid is dat bloedbaden zullen plaatsvinden.

ALLES ONDER DE SUB TROPISCHE ZON

Turkse mensenrechtengroep zegt dat schendingen toenemen.

Ankara, 11 mei, DPA - De Turkse Mensenrechten Associatie (IHD), die woensdag haar maandelijkse rapport publiceerde, verklaarde dat de schendingen van de mensenrechten in het land maandelijks een toeneemt.

De secretaris-generaal van de IHD, Akin Birdal, verklaarde tijdens een persconferentie dat er in de afgelopen maand 21 gevallen waren geweest van executies zonder gerechtelijk vonnis en doden door marteling in gevangenschap.

Hij rapporteerde verder 44 gevallen van verboden op verenigingen en publicaties, 379 doden tijdens gevechten, negen bomaanvallen op gebouwen en 1.757 gevangennames in april.

"De schendingen van de mensenrechten in april, illustreerden hoe de mensenrechten worden gekweld in Turkije, aldus Birdal. De secretaris-generaal voegde eraan toe dat zijn Associatie in de afgelopen paar dagen onder sterkere druk was komen te staan, en dat de activiteiten van haar afdelingen in Adana, Iskenderun en Busra waren geschorst.

TURKIJE: MEER SLACHTOFFERS IN EEN GROEIENDE TREND VAN "VERDWIJNINGEN".

Op z'n minst 26 mensen zijn "verdwenen" in Turkije in 1993 en nog meer gevallen worden gemeld sinds het begin van 1994. Het meest recente voorval vond plaats op 9 april toen de lichamen van twee nieuwe slachtoffers werden gevonden van deze onheilspellende trend.

Betrokkenheid van politie.

Necati Aydin en Mehmet Ay "verdwenen" nadat ze op 18 maart werden gearresteerd door de Anti-Terror Eenheid van de politie in Diyarbakir. Ze werden het laatst levend gezien bij de Staatsveiligheidsrechtbank in Diyarbakir op 4 april toen ze werden voorgeleid bij de Officier van Justitie. Advocaten verklaarden de twee arrestanten in de rechtbank te hebben gezien. Op 5 april beval een rechter van de Staatsveiligheidsrechtbank in Diyarbakir hun vrijlating op dezelfde dag, ondanks de eis van de Officier om ze in bewaring te houden. Hun familieleden bleven buiten de rechtbank tot laat in de avond wachten maar de twee kwamen niet naar buiten. Vier dagen later werden Necati Aydin en Mehmet Ay dood aangetroffen.

"De politie is duidelijk betrokken bij deze moorden", aldus Amnesty International. "Gezien deze omstandigheden, zijn we van mening dat de Turkse autoriteiten geen andere keus hebben dan een volledig en onpartijdig onderzoek uit te voeren".

Op 5 april vroegen de familieleden de Officier om inlichtingen over de verblijfplaats van hun familie-leden. Hij vertelde hen dat Necati Aydin en Mehmet Ay waren vrijgelaten en ontkennde dat ze weer waren gearresteerd. De Gouverneur van de noodtoestandsregio en andere autoriteiten ontkennden eveneens dat de twee mannen weer waren gearresteerd. Op 9 april werden drie lichamen, naast elkaar begraven op één meter diepte, door dorpsbewoners gevonden die in een

veld werkten nabij het dorp Kagitli. De slachtoffers waren gedood door een schot door het hoofd. Ze waren gekleed en onlangs begraven. Een ring werd aangetroffen in een zak van één van de doden waarin de naam was gegraveerd van de vrouw van Necati Aydin. Verwanten identificeerden de lichamen als Necati Aydin, voormalig voorzitter van de vakbond van werknemers in de gezondheidszorg in Diyarbakir, en Mehmet Ay. De identiteit van het derde lichaam kon niet worden vastgesteld.

Amnesty International roept op tot onmiddellijke stappen om de verantwoordelijken te vinden voor deze drievoudige moord en deze te berechten. De mensenrechtenorganisatie dringt er bij de autoriteiten op aan zo snel mogelijk de identiteit van het derde slachtoffer vast te stellen en eist verder dat de resultaten van het onderzoek naar de doodsoorzaak openbaar worden gemaakt. "Er moeten dringend noodzakelijke maatregelen worden genomen om de alarmerende stijging van "verdwijningen" en buitengerechtelijke executies in Turkije tegen te gaan", aldus Amnesty International.

Een ander slachtoffer van een "verdwijning" is Mehmet Sen. Op 30 maart werd zijn lichaam gevonden nabij het dorp Karpuzkaya in de provincie Gaziantep. Hij werd vanuit zijn koffiehuis in de stad Nizip meegenomen door ongeïdentificeerde mannen die zich volgens berichten zouden hebben voorgesteld als politie-agenten. Mehmet Sen, 35 jaar oud, was lid van de pro-Koerdi-

sche DEP (Democratie Partij), waarvan meer dan 60 bestuurders en leden werden gedood in de afgelopen 2 jaar. In Zuidoost-Turkije, waar de noodtoestand is afgekondigd, hebben politie en leger het recht mensen incommunicado (geïsoleerd) te houden voor een maand als ze worden verdacht van een politiek vergrijp. De arrestant heeft geen recht om een advocaat, familie, vrienden of een dokter te zien. De procedures zoals die zijn vastgelegd in het Turkse Wetboek van Strafrecht voor een onmiddellijke en goede registratie van de arrestant, en voor het inlichten van de familieleden, worden in het algemeen genegeerd in de zuidoostelijke provincies en meer en meer veronachtzaamd in de steden in de rest van Turkije. Het gebrek aan goede registratie en het op de hoogte stellen van de familie is niet alleen erg voor de families, het creëert volgens Amnesty International bovendien de omstandigheden waarin "verdwijningen" zich kunnen voordoen.

Amnesty International vreest dat de praktijk van de "verdwijning", net als die van de buitengerechtelijke executies, een blijvend intimidatie-middel aan het worden is Turkije.

"LATEN VERDWIJNEN": EEN DREIGENDE MOORD DOOR DE STAAT.

Serif Avsar, 29 jaar oud, "verdween" nadat hij op 22 april in de provincie Diyarbakir ontfvoerd werd door "dorpswachters" en twee vermoedelijke leden van de Gendarmerie. Gezien het hoge aantal politieke moorden en gevallen van "laten verdwijnen" die zich in de provincie afspelen, vreest Amnesty International voor zijn leven.

Op 22 april 1994 verschenen om 11:30 s'ochtends 5 "dorpswachters" en twee in burger geklede mannen in de winkel van de familie van Serif Avsar in het district Ofis in Diyarbakir. Ze

zeiden Serif Avsar te willen arresteren, konden echter geen arrestatiebevel tonen. Toen de familie weigerde mee te werken, trokken de dorpsagenten hun wapens en ze namen Serif Avsar mee in een witte auto van het merk Toros, kenteken 21 AF 989. De broers volgden deze auto en zagen hoe deze de binnenplaats van de Gendarmerie in Saraykapi opreed. Iets later zagen ze daar ook de ontvoerders. De broers richtten zich tot een Gendarmerie-officier en beschuldigden de "dorpswachters" en de twee mannen in burger ervan, Serif Avsar ontfvoerd te hebben. Deze ontkenden Serif Avsar mee genomen te hebben: de officier beweerde dat Serif Avsar zich niet bevond in de Gendarmerie-centrale.

Zoals blijkt uit de berichten van een bron, zijn de in burger geklede mannen leden van de geheime dienst van de Gendarmerie (JI-TEM), die onderdeel uitmaakt van het Gendarmerie-station in Hazro. Later op dezelfde dag, de 22ste april 1994, werd een van hen gezien, toen hij in een blauwe Renault 21, kenteken 06 CDE 35, het terrein van de Staatsveiligheidsrechtbank verliet.

(slaapplaats voor 1 persoon), 2 slaapkamers voor 2 personen, aparte keuken, eettafel, badkamer met douche en toilet, balkon met zijje.
Bijzonderheden: schoonmaak 7 x per week, wisseling beddegoed en handdoeken 2 x per week.
Maaltijden: geen.

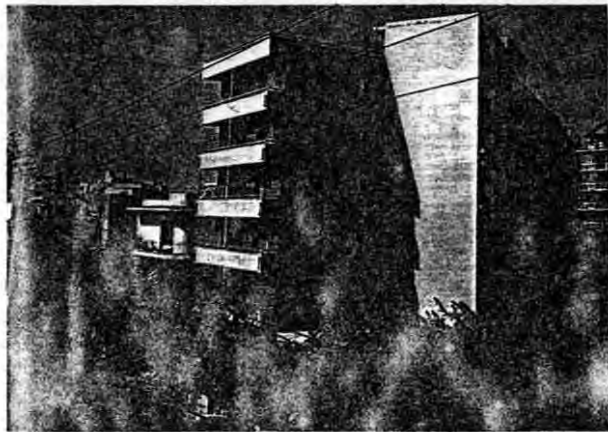
De familie van Serif Avsar wendden zich tot deze rechtbank en de plaatselijke gouverneur om inlichtingen te krijgen over de verblijfplaats van hun familie-lid. Alle autoriteiten bestrijden echter dat Serif Avsar gevangen wordt gehouden.

Op 22 april 1994 werd de familie om 17:30 gebeld door onbekenden die verklaarden: "We hebben de man laten verdwijnen. We zullen nog meer van jullie komen halen. Dit was niet de laatste".

De namen van de vijf "dorpswachters" staan op een lijst van acht "dorpswachters" uit het dorp Sini nabij Hazro (provincie Diyarbakir). De familie heeft deze lijst aan het kantoor van de Officier van Justitie van de Staatsveiligheidsrechtbank van Diyarbakir en de noodtoestands-gouverneur voorgelegd. Blijkbaar werd geen van de vijf "dorpswachters" ondervraagd in verband met deze zaak. Volgens berichten

bevinden allen zich op vrije voeten in de stad Hazro. A.I. heeft moeten constateren dat in het bijzonder in de stad Hazro sinds 1991 veelvuldig gevallen van "verdwijningen" zijn voorgekomen.

HOTEL HELLINIA

ACHTERGRONDINFORMATIE.
Serif Avsar is getrouwd en vader van twee kleine kinderen. In tegenstelling tot enige van zijn broers was hij blijkbaar tot nu toe niet politiek actief. Hij werd desondanks al meermaals gearresteerd, verhoord en met de dood bedreigd. Een van zijn broers is Europees vertegenwoordiger van de krant Özgür Gündem, een ander bevindt zich in voor-arrest, waar hem een proces wacht wegens lidmaatschap van de Koerdische Arbeiderspartij PKK. Het is mogelijk dat Sefir Avsar meegenomen werd om de druk op het Koerdische dagblad Özgür Gündem op te voeren. Door een vonnis van de rechtbank, zo'n twee weken geleden, werd het verschijnen van de krant voor 15 dagen verboden. Sinds 20 april 1994 is de productie stopgezet. In het minder dan twee-jarige bestaan van het blad zijn twee van de voor haar werkende journalisten "verdwonen"; zes andere journalisten en ettelijke verkopers zijn onder verdachte omstandigheden om het leven gekomen, alles wijst op betrokkenheid van de veiligheidskrachten. In 1993 en de eerste drie maanden van dit jaar was er een dramatisch stijging te zien van het aantal berichten over "verdwijningen", vooral in de zuid-oostelijke provincie van Turkije.

Voorzieningen: receptie • lounge met satelliet-tv • ruime moderne bar • ontbijtruimte • lift zoutwaterzwembad (11,5 x 5,5 m.) met gratis ligbedden en parasols • terras met barservice waar U ook het ontbijt kunt gebruiken.
Kamer: eenvoudig, maar verzorgd met 2 losse bedden (enige kamers met 2-persoonsbed), telefoon en huismuziek. Badkamer met douche en toilet. Balkon met zitje.
Bijzonderheden: schoonmaak en wisseling handdoeken 6 x per week, wisseling beddegoed 3 x per week. Bushaltes in de directe omgeving. Maaltijden: ontbijt in de vorm van een eenvoudig buffet.

NEEMEN STEUN

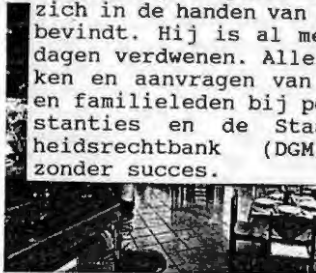

CAMPAGNE VOOR RECEP GÜLER: LANGER DAN 90 DAGEN VERDWENEN.

ALTERNATIEVEN IN SUNLAND (voorheen Blue Bay)

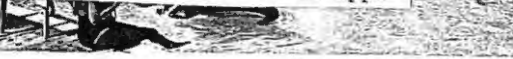

De mensenrechtenvereniging TIYAD (Vereniging voor Recht en Vrijheid) maakt in een indringend appel de publieke opinie opmerkzaam op de "verdwijning" van Recep Güler. Sinds zijn verdwijning zijn er talrijke aanwijzingen gekomen dat hij zich in de handen van de politie bevindt. Hij is al meer dan 90 dagen verdwenen. Alle onderzoeken en aanvragen van advocaten en familieleden bij politie-instellingen en de Staatsveiligheidsrechtbank (DGM) bleven zonder succes.

en complex van 95 appartementsgebouwen, maakt deel uit van Sunland (150 m.) en gasten kunthotelfaciliteiten gebruik. Het complex beschikt over een eigen receptie, een bibliotheek, een zwembad met snacks en dranken, terras, zwembad (kinderbad), biljart, kluis, voorzieningen in hotel, zoals winkeltjes, bar, tennisbaan, kinderspeelplaats.

Het laatste levensteken van hem en de zekerheid dat hij zich in detentie bevindt, kwam van mensen die op 1 mei werden gearresteerd. Na hun vrijlating verklaarden ze, Recep Güler in het politiebureau te hebben gezien, politieagenten zouden hem bij zijn naam hebben geroepen; hij zou zijn gearresteerd op grond van een aangifte dat hij lid zou zijn van Devrimci Sol. Naar voorbeeld van Latijns-Amerikaanse doodseskaders, ook wel bekend als Contra-guerilla, worden mensen die ervan worden verdacht te behoren tot de oppo-

Geliefd en rustig gelegen complex met 154 hotelkamers in het hoofdgebouw en 38 studio's in bungalowstijl in de ruime tuin. Slechts 900 m. van Trianda en direct aan het strand.

Voorzieningen: ruime lounge met receptie bar met ruimte voor satelliet-tv • restaurant en snackbar • winkeltjes • minimarkt • 2 liften (hoofdgebouw) • grote tuin • zonneweide groot zoetwaterzwembad (25 x 12,5 m.) met apart kinderbad • kinderspeeltuintje • terras met ligstoelen en parasols • tennisbaan • mini-golf (12 holes).
Hotelkamer: ruim, goed ingericht met airco (alleen in de warmste maanden), telefoon, huismuziek en zitje. Badkamer met ligbad-douche en toilet. Balkon met zitje.
Indeling studio (max. 2/3 pers.): zelfde als hotelkamer, met kitchenette (2 kookplaten,

Indeling studio (max. 3 personen): eenvoudig, maar doelmatig met woon/slaapkamer met telefoon, huismuziek, 2 bedbanken en mogelijkheid voor derde bed; kitchenette (2 kookplaten en koelkast). Badkamer met bad of douche,

4 pers.: persoons-en toilet. 1 per 17 dagen hotel-

YSSO!

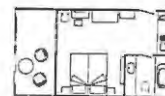
bron: Informationszentrum für Freie Völker, Nachrichtenbulletin Türkei und Kurdistan.

* Newsdesk Amsterdam i.s.w. met het Turkije Komitee

koelkast) en terras met zitje. Indeling studio (max. 4 pers.): ruimer en met extra woongedeelte (1 trede lager) met 2 sofa-bedden.

Bijzonderheden: dagelijks schoonmaak en nieuwe handdoeken, wisseling beddegoed 4 x per week. Supermarkt in complex (klein) en op 150 m. Bushalte op 750 m.
Maaltijden: halfpension. Uitgebreid ontbijtbuffet en diner (deels in buffetvorm). In studio's geen maaltijden inbegrepen (halfpension mogelijk).

studio

Kindervoordeel EXTRA
3 = 2

"WE LEVEN IN EEN OPEN GEVANGENIS"

APPAKIEMENTIEN TURKAD

Een bericht naar aanleiding van het bezoek van een Duitse delegatie aan Koerdistan tijdens de recente verkiezingen en de NEWROZ-vieringen

INTERVIEW VAN DUITSE ADVOCATEN MET DE BURGEMEESTER VAN DE KOERDISCHE STAD KOZLUK.

Ware identiteit

We zijn aangemeld bij Abdullah Kaya, de burgemeester van Kozluk. We worden verwacht. Al bij de deur worden we verzocht snel binnen te komen. Blijkbaar is het niet gewenst dat we op straat staan. We worden door een in burger geklede veiligheidsbeambte naar de dienstkamer van de burgemeester gebracht. Als eerste begroet ons een raadslid, dan verschijnt Abdullah Kaya. In jeans en een blauw hemd, vrolijk, vitaal en vlot. We vertellen hem dat we een interview met hem hadden gelezen in het blad "Kurdistan heute". Daarop doet hij verslag van zijn reizen naar het buitenland. De hele tijd is het raadslid, Mehmet Sali Ciftci aanwezig bij het gesprek. Af en toe worden berichten voor de

Hburgemeester gebracht en drankjes geserveerd. Abdullah Kaya: "Ik was in Holland en België en in Rijnland-Pfalz, waar de Groenen in het parlement zitten. In Mainz had ik contact vanwege een stedenband. De Groenen daar willen een Vriendschapsvereniging tussen het Koerdische en Duitse volk oprichten". Inzake zijn reizen voegt Kaya toe: ik was door kerkgemeentes in Duitsland en de burgemeester van Giessen en een Europelementariër uit Amsterdam uitgenodigd. Ik was voor het eerst in mijn ware identiteit als Koerd onderweg. We waren als delegatie daar met vertegenwoordigers van Egî-Sen en Saglik-Sen. Doel van de reis was, tijdens de wapenstilstand (in Koerdistan, uitgeroepen door de PKK, red.) de bevindingen van het Koerdische volk in Europa bekend te maken. Het volk vierde feest en wad verheugd over de wapenstilstand".

Kazerne

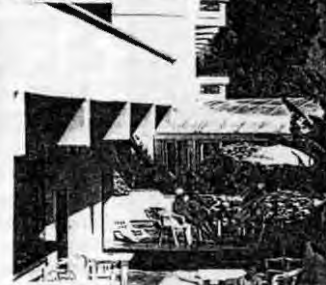
Over zijn stad vertelt hij: "Vanaf zes, zeven uur 's avonds is niemand meer op straat. We leven in een open gevangenis. De mensen zijn bang. Ze weten niet, wanneer en hoeveel er neergeschoten kunnen worden. De kazerne

ne bij de weg naar Kozluk, heeft veel soldaten daar precies zijn gestationeerd weet niemand. Acties van het leger hier in de stad of in de omgeving worden echter ook uitgevoerd met krachten van buiten". Kaya staat op en leidt ons naar het raam. "Kom eens hier naar toe. Dat moeten jullie fotograferen. Ik was in Ankara. Terwijl ik weg was werd op mijn kantoor geschoten. De guerrilla had een aanval uitgevoerd op de kazerne van Kozluk en een uur later kwamen de soldaten naar de stad en schoten ze op alles. Op mijn auto werd ook geschoten. Dat was op 1 augustus vorig jaar om 21.30 uur". We fotograferen de inslagen van de geweersalvo's die door muren, gordijnen tot aan het plafond gingen.

Oppositieel burgemeester

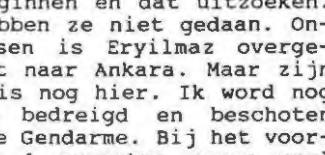
Over zichzelf zegt Abdullah Kaya: Ik heb in Ankara politologie gestudeerd. Ik ben Koerdisch en oppositieel burgemeester. Ik zeg dat alles heel openlijk. Wie de Staat bekritiseert, staat aan de kant van de PKK. Andero kanten zijn er niet. Als burgemeesters in Koerdische steden hebben we twee taken: We zijn door het volk gekozen. We zijn hun vertegenwoordigers als advocaat van het volk, maar we houden ons ook bezig met de taken van het burgemeestersambt, met de infrastructuur. Ik heb ook een opdracht als Koerdisch intellectueel om de problemen van het Koerdische volk te zien, te bevatten en door te geven. Ooit kan ik door de Staat vermoord worden. Sinds ongeveer een maand of twee kan ik na vijfen niet meer de straat op. Ook kan ik niet vrienden of collega's bezoeken. Ik ben 47 jaar oud. Ik heb hoogstens nog 40 jaar te leven. Het ergste zou het echter voor me zijn als ik niet meer ter beschikking zou staan voor mijn volk. Er zijn plaatsen waar

het nog erger is als hier. Bijvoorbeeld in het dorpje Tamok (in het Turks: Gümüşörgü), 28 kilometer van Kozluk. Dit dorp werd met de grond gelijk gemaakt. Ik heb daarover een pers-

verklaring geschreven die in de krant Özgür Gündem is geplaatst. In het dorp Tamok stonden 350 huizen. Het dorp leefde alleen van de tabak. Tijdens de oogst werd met benzine het hele dorp platgebrand. Ik wilde destijds naar de VS. Een dag voor de ontruiming kwamen de dorpsvertegenwoordigers van Tamok met het verzoek tot uitstel van de ontruiming. De termijn voor de ontruiming van het hele dorp bedroeg een dag, als ze niet weg zouden zijn, zou de brand erin gaan. Ik heb hier geen goede relaties met de staatskrachten. Ik wendde me tot de landsraad. Hij zei: Volgens de wet mag de ontruiming niet. Daarmee wilde hij zeggen, hier heerst het civiele recht niet, dat betekent dat de veiligheidskrachten bepalen wat er gebeurt. In mijn huis kan je overal schietgaten zien, in totaal 40. Op die dag heb ik vervolgens nog getelefoneerd met de plaatsvervangend minister-president, Erdal İnönü en met de super-gouverneur van Koerdistan.

Mijn telefoon wordt afgeluisterd. Het hoofd van de Gendarmerie, Cengiz Eryilmaz, stond beneden, en zei tegen me: "Waarom bel je op, ik kan je binnen een uur vernietigen". Ik heb bovendien nog aangifte bij de landsraad gedaan waarin ik aangaf dat ik bedreigd werd en dat in het geval van mijn dood de contra-guerrilla daarvoor verantwoordelijk zou zijn. Mij werd voorgeworpen dat ik van de PKK zou zijn. Ik zei: Dan moeten

jullie een strafprocedure tegen mij beginnen en dat uitzoeken. Dat hebben ze niet gedaan. Ondertussen is Eryilmaz overgeplaatst naar Ankara. Maar zijn macht is nog hier. Ik word nog steeds bedreigd en beschoten door de Gendarmerie. Bij het voorval op 1 augustus waren veel mensen op straat, toen de guerrilla om 21.30 uur kwam. De Gendarmerie heeft het volk bedreigd. Mijn huis werd op die dag omsingeld door tanks. Alleen mijn vrouw en mijn zoon waren thuis, anders was ik wellicht doodgeschoten.

VERZET IN DE GEVANGENIS

Er zijn sinds lange tijd tekenen dat de situatie in de gevangenis van Turkije en Koerdistan zich voortdurend verscherpt. Hetzelfde kan gezegd worden van de situatie tijdens de rechtszitting. Op vele plaatsen hebben de gevangenen met protestacties gereageerd. Van centrale betekenis zijn daarbij de politieke protestacties van talrijke PKK-gevangenen en van de gevangenen uit Devrimci Sol. De PKK gevangenen voeren hun acties tegen de gebeurtenissen in de gevangenis, voor de rechtbanken en in de politiebureau en vooral tegen de volkerenmoord in Koerdistan. De gevangenen eisen de status van krijgsgevangene. De campagne, "Opstand tegen de stijging van de prijzen, de massa ontslagen en de repressie" van de gevangenen uit Devrimci Sol zijn gericht tegen de recente economische maatregelen en de oorlog in Koerdistan en sluit aan bij de campagne zoals die door Devrimci Sol in de fabrieken over het hele land is geïnitieerd. Gevangenen uit Devrimci Sol uit de gevangenis in Istanbulse gevangenis Sagmalcilar, Gaziantep, Malatya, Kayseri en gevangenis verspreid over het hele land doen mee aan de campagne.

ara gevangen zitten in hongerstaking gegaan.

Buca: Tijdens de protestactie van PKK-gevangenen, die weigeren naar de rechtbank te gaan reageren de autoriteiten met hevige overvallen. Zo werden op 25 april bij een overval van de bewakers daar 87 gevangenen gewond, waarvan 24 zware letsels opliepen. Van een tweejarig kleinkind van een van de bezoekers werd de hand gebroken. Uit protest tegen deze aanval heeft de gevangene Cemal Gursel zichzelf in brand gestoken, daarna werd hij zwaar gewond naar het ziekenhuis gebracht. Sinds 28 april ondersteunen daar ongeveer 300 gevangenen (van de PKK, enige van de DHP en de TKP/ML-Tikko) de boycot van de rechtbank om te protesteren tegen de volkerenmoord in Koerdistan, - martelingen, - terechtstellingen zonder vonnis en niet in de laatste plaats tegen de toestanden in de gevangenis en tijdens de rechtszittingen zelf te protesteren. De uiteenzettingen in Buca gaan door met onverminderde hardheid. In een persverklaring van 8 mei merkt een spreker namens de gevangenen daarbij o.a. op: "De ordetroepen hebben geen hart". Zo wreed worden zij behandeld.

De gevangenen in de Kayseri-gevangenis begonnen hun acties op 28 April. Zij legden tijdens het bezoek een verklaring af. Vervolgens gingen ze spandoeken op met de tekst: " Wij gaan niet betalen voor jullie vuile oorlog. Laten we ons verenigen in de strijd tegen de prijsverhogingen en de massaontslagen. Na twee dagen deden ze twee dagen het licht in hun cellen uit, boycotten ze de telling en voerden ze een hongerstaking. Op drie Mei werden ze in elkaar geslagen door de bewakers.

Ankara: Uit protest tegen de overvallen en martelingen in de gevangenis zijn op 3 mei 32 Devrimci Sol gevangenen die in de centrale gevangenis van Ank-

Zes gevangenen, die in de buurt van Kars gevangenen genomen zijn, wachten nadat zij reeds enkele weken in Erzincan gezeten hebben, sinds acht maanden in Buca op hun proces (die eigenlijk in Erzincan, waar zij gevangenen genomen zijn, moest plaatsvinden. Er is echter noch in Izmir noch in Erzincan een proces voor het gerecht aanhangig gemaakt).

Devrimci Sol gevangenen gingen voor drie dagen in hongerstaking in de Sagmalcilar-gevangenis in Istanbul. In hun verklaring zeiden ze "te handelen tegen de politiek van fascisme, honger en repressie. Wij zullen onze mond niet houden." Deze actie kreeg bijval in de gevangenis van Gaziantep. Daar gingen de gevangenen

voor drie dagen in hongerstaking.

Diyarbakir: Hier boycotten de PKK-gevangenen sinds 11 april de processen. Eind april werd een bezoekersverbod afgekondigd. Tijdens een bijzonder brutale overval zijn de gevangenen met knuppels en geweerkolven afgegranseld, hun eten en persoonlijke bezittingen zelfs verbrand.

Elbistan: Op 27 april werden 90 gedetineerden, waaronder vele onlangs uit Malatya overgeplaatste PKK-gevangenen, door militairen en bewakers met geweld bijeen gedreven; velen raakten gewond. Uit protest tegen deze overval begonnen zij een driedaagse hongerstaking. Ook de anderen van de 170 uit Malatya overgeplaatste personen hebben de slechte toestanden in Elbistan in een persverklaring bevestigd. Zij zelf worden tijdens bezoeken ernstig gehinderd.

Istanbul: Zeven gevangenen van Devrimci Sol werden tijdens hun proces hardhandig bij elkaar gedreven omdat in de rechtszaal tekeningen en leuzen voor de lei mei getekend waren. Malatya gevangenis: Devrimci Sol gevangenen gingen voor acht dagen in hongerstaking. Hun verklaring: Armoede en honger kan niet de toekomst zijn van het proletariaat. Wij accepteren dit niet en wij zullen doorvechten"

Kayseri: Met knuppels en geweerkolven werden vijf Devrimci Sol gevangenen de rechtszaal in gedreven.

Mus: Op 29 april werden bij een overval tien gevangenen gewond, vier daarvan ernstig.

Urfa: Tijdens een overval van de gendarme-eenheid van die plaats op de vrouwelijke PKK-gevangenen (47) zijn 13 vrouwen verwond, waarvan tien ernstig.

Bron: Ozgur Ulke van 29 april, 1 tot 9 mei 1994. Mucadele

Gevangenen die aan de boycot deelnemen:

Amasya	: 120
Ankara	: 26
Aydin	: 150
Bartın	: 100
Batman	: 400
Bursa	: 80
Canakkale	: 270
Cankiri	: 90
Diyarbakir	: 1000
Elazığ	: 350
Elbistan	: 110
Erzurum	: 273
Gebze	: 26
Izmir	: 350
Kiziltepe	: 15
Malatya	: 400
Mardin	: 437
Mus	: 300
Neveşehir	: 28
Istanbul (Sagmalcilar)	: 312
Sakarya	: 12
Urfa	: 100
Yozgar	: 50

Bron: Ozgur Ulke, 9 mei 1994, Uit: Kurdistan-Rundbrief, 7e jaargang nr. 10, 18 mei 1994.

Verkrachtingen tijdens gevangenschap

In deze brochure zult u een prijs winnen. Deze Sexueel geweld door de politie, als ook specifieke informatie over het betreffende land.

Tijdsverschillen
Als u uw ticket krijgt staan daar de aankomsttijden in. Het is belangrijk dat het tijdsverschil van de aankomst op de terugreis is van die van de terugreis omdat u dan naar een land vliegt dat een andere tijdzone heeft. In de prijsbijlage zijn aangegeven.

Wet
Het bureau's weet weten over uw reis dan hetgeen in deze landen, raden wij u aan contact met het bureau van het land dat u bezoeken, soms tegen een vergoeding.

ders hebben nu veel in- en uitreisvrijstellingen van aankopen van de advertentie.

Het geschonden imago van de Turkse politie is verder ondermijnd door nieuwe beschuldigingen van seksueel geweld tegen een jonge scholiere die ter ondervraging vast werd gehouden op een politiebureau. De openbare aanklager van het district Bakirköy in Istanbul begon op woensdag 8 mei een officieel onderzoek tegen agenten die zijn beschuldigd van het verkrachten van de 19 jarige scholiere Feride Yildiz. Yildiz werd verwijderd van school onder druk van de politie nadat ze haar traumatische ervaring had geopenbaard. Ze zegt dat ze daarna frequent telefoontjes van de politie heeft gehad waarin haar leven werd bedreigd.

Het is de vijfde keer dit jaar dat een vrouw is verkracht op een politiebureau in Istanbul. "In niet één van de vorige gevallen heeft een officieel onderzoek plaatsgevonden, ondanks geldige bewijzen", aldus de Istanbulse advocaat Kamil Tekin Surek, tevens voorzitter van de Turkse Martelingen Monitoring Commissie.

Yildiz werd in april vastgehouden op het politiebureau nadat ze had meegedaan aan een betoging die voor haar school in Istanbul werd gehouden. De demonstratie keerde zich tegen het doen van examens om toegelaten te worden tot de universiteit. Het duurde drie weken voordat Yildiz bekend durfde te maken wat er met haar was gebeurd op het politiebureau.

Yildiz werd in april vastgehouden op het politiebureau nadat ze had meegedaan aan een betoging die voor haar school in Istanbul werd gehouden. De demonstratie keerde zich tegen het doen van examens om toegelaten te worden tot de universiteit. Het duurde drie weken voordat Yildiz bekend durfde te maken wat er met haar was gebeurd op het politiebureau.

"Politie-agenten namen me blinddoekt mee naar de badkamer en kleedden me uit. De eerste spoot koud water over mijn lichaam om me te dwingen toe te geven dat ik contacten had met verboden organisaties", aldus Feride Yildiz in een openbare verklaring aan de Turkse mensenrechtenorganisatie. "Daarna hield iemand mijn rug vast en dwong me om neer te knielen en drie anderen brachten een stok in mijn endeldarm", aldus Yildiz. Daarna werd ze gemarteld. De volgende dag werd ze vrijgelaten, nadat ze had geweigerd op de beschuldigingen in te gaan. Yildiz zegt dat ze werd vrijgelaten zonder ergens van beschuldigd te worden omdat de rechtbank haar martelssporen zou zien. Yildiz's beweringen van marteling en verkrachting zijn bevestigd in een forensisch rapport van de mensenrechtenstichting in Ankara. Dit is een organisatie die medische hulp biedt aan slachtoffers van marteling. Volgens Altan Zenk van de IHD in Istanbul wordt op sommige politiebureau's in Istanbul systematisch gemarteld en neemt het aantal gevallen van marteling toe.

TURKIJE
Turkische Nationaal Verkeersbureau
WVST/NU/AM
: 22 49 71

"Uit case-studies blijkt dat slachtoffers van seksueel geweld niet naar de rechtbank gaan, omdat ze bang zijn dat ze zullen worden vernederd door de maatschappij, aldus professor Nilufer Narli van de Marmara universiteit in Istanbul. Narli is van mening dat het werkelijke aantal

sexuele geweld slachtoffers veel hoger is dan blijkt uit officiële statistieken. Een onderzoek onder 500 vrouwen in Istanbul, dat recentelijk werd uitgevoerd door Narli, toont dat 76% te maken heeft gehad met seksueel geweld en 98% met verbaal geweld

Maagdelijkheidsonderzoekingen

In een zojuist uitgekomen rapport beschuldigt de mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch de Turkse regering ervan dat ze het uitvoeren van maagdelijkheidstesten op ongetrouwde vrouwen toestaat. Human Rights Watch roept de Turkse regering op deze illegale praktijken te veranderen. Vrouwen die in de gevangenschap worden gehouden op het politiebureau of ziekenhuispatiënten worden gewoonlijk aan deze testen onderworpen. Ook studenten en sollicitanten voor overheidsbanen zijn gedwongen deze test te ondergaan.

Vrouwen die op het politiebureau worden vastgehouden, worden ook gemarteld, uitgekleeft en op andere wijze seksueel misbruikt. Het rapport merkt op dat maagdelijkheid wordt geïdentificeerd met de familie-erf in Turkije, waarbij het recht van vrouwen om controle uit te oefenen over hun

voor Chr. door Attalus II, de Koning Attalus), is de stad gelegen op een achtergrond van uitlopers van de provinciestad is de laatste jaren. De muren van de stad, die de laatste jaren is verwoest, zijn nu in aanbouw. De stad is nu een rijk gebied met veel gezellige restaurantjes en een goede ligging heeft de stad gewonnen. De stad is nu een rijk gebied met veel gezellige restaurantjes en een goede ligging heeft de stad gewonnen.

eigen lichaam door velen als van secundair belang wordt afgedaan. De regering ontkent het probleem, aldus de mensenrechtenorganisatie. Premier Tansu Tiller, de eerste vrouwelijke premier, heeft in het openbaar geen commentaar geleverd op de maagdelijkheidstesten. Twee middelbare scholieren pleegden zelfmoord in 1992 toen de schoolleiding hun dwong een maagdelijkheidstest te ondergaan. Als een meisje geen maagd meer is, wordt ze van school verwijderd.

* Origin: * Newsdesk Amsterdam i.s.w. met het Turkije Komitee

Tips

TURKSE RIVIERA

Wij hopen dat u onze strijd wilt ondersteunen.

Turkije Komitee Postbus 3359 1001 AD Amsterdam
E-mail: tkomitee@newsdesk.hacktic.nl
Bankrekening: 43.94.05.491 Giro bankrelatie (amro) : 2391

ZO WILD KAN VAKANTIE ZIJN

AKTIVITEITEN VAN DE MIT IN EURO-
PA (turkse geheime dienst)

Hierna volgt een persverklaring van het Koerdistan Informatie Centrum
Na de persverklaring de dreigbriefwaarover de verklaring spreekt. Deze engelstalige brief is naar alle kranten in Nederland en de NOS gegaan. Het AD heeft het KIC om informatie gevraagd. Zo is het KIC achter het bestaan van de brief gekomen.

PERSVERKLARING:

Turkse geheime dienst zendt dreigementen namens de PKK

Het is de zoveelste keer dat de Turkse Geheime Dienst in naam van de PKK verschillende persverklaringen uitgeeft. Als laatste is dit het geval met een Engelstalige brief onder de naam "Warning", ondertekend door H. Aldir die naar verschillende kranten in Nederland is toege-stuurd.

Het KIC heeft deze berichtgeving nagetrokken.

De woordvoerder van de PKK in Europa, de heer Kani Yilmaz, benadrukte dat dit bericht totaal niets te maken heeft met de PKK, en dat dit voor de zoveelste keer het werk is van de MIT. De berichtgever H. Aldir heeft ook in de afgelopen tijd verschillende keren zulke dreigberichten uitgezonden. Kani Yilmaz geeft aan dat deze persoon een medewerker is van de MIT.

Al eind 1993 werden dreigbrieven naar verschillende winkelhouders gestuurd, die ondertekend waren met 'PKK'. Ook deze brieven werden destijds door de PKK vertegenwoordigers met kracht verworpen.

Wij vragen van de Nederlandse media de nodige attentie voor zulke provocerende activiteiten. Deze provocaties hebben, volgens ons, het doel om de vreedzame oplossing van het Kurdische vraagstuk te ondermijnen en de bereidheid van Kurdische zijde voor een politieke dialoog te saboteren.

Wij vragen tevens uw aandacht dat dit soort activiteiten vooral na de anti-Kurdische publicaties van de BVD zijn toegenomen. Het is schandelijk dat medewerkers van deze organisatie herhaaldelijk Turken en Kurden die bevriend zijn met Kurden hebben benaderd om als informant te werken. Het is opvallend dat sommige van deze medewerkers goed Turks spreken en dit roept de vraag op of de BVD met de MIT samen werkt of dat de MIT hier opereert onder naam van de BVD. Dit soort benaderingen zullen alleen maar zorgen voor de verdere polarisatie van de zaak, wat eigenlijk de hoop van de Turkse staat is en moet ten zeerste worden afgekeurd en veroordeeld.

Amsterdam, 15 april 1994
Kurdistan Informatie Centrum,
Nederland

-----tekst van de dreigbrief-----

WARNING

Hereby we are sending you this important message to you for all Hollands Tourists.

From this year we have decided to attack all the tourists in Turkey.

Therefor we ask the Hollands people via your newspaper to do not go to Turkey, otherwise them live will be in danger. After this warning we are not long responsible for them life.

H. Aldir

The vice representative of the PKK in Europe

handtekening

HET IS TOCH ZEKER JOUW VAKANTIE

N.B. Een van de trouwe chaoslezers, tevens fervent televisiekijker, heeft enige weken geleden in het programma "de vakantieman", de presentator Frits Bom een brief zien voorlezen, die volgens Bom van de PKK afkomstig was en waarin vakantiegangers naar Turkije met de dood werden bedreigd. Bom heeft daarna een negatief advies voor vakantie naar Turkije gegeven. 't Zou ons niet verbazen als die brief ook van de MIT afkomstig blijkt. Overigens zijn we het natuurlijk eens met het negatieve advies, om redenen die jullie na al dit lezen wel zullen snappen.

PERS IN TURKIJE - CENSUR MET DE GEWEERKOGEL.

In 1992 riep het Internationale Pers Instituut (IPI) Turkije uit tot "het gevaarlijkste land ter wereld voor journalisten". Vanaf 18 februari '92 tot op dat moment werden in Turkije acht journalisten vermoord - meer als...

In de oorlogsgebieden van het voormalige Joegoslavië. In Turkije gaat het echter niet om dodelijke gevallen in samenhang met oorlogshandelingen, maar, zoals internationale journalistenverbonden het uitdrukken, om "censuur met de geweerkogel".

Bijna alle moorden op journalisten, zoals ook het merendeel van de overige politieke moorden in Turkije, werden gepleegd in het zuidoosten van het land, dat al bijna tien jaar het toneel vormt voor de gewelddadige strijd om autonomie-rechten van de in Turkije levende Koerden. Journalisten in deze regio spelen een belangrijke rol bij het aan de kaak stellen van de talrijke schendingen van de mensenrechten, die in de context van het conflict door de turkse staatsveiligheidskrachten begaan worden. Medewerkers van oppositio-

nele kranten en tijdschriften, die zich dit tot taak hebben gesteld, zoals de kranten "Yeni Ülke" (Nieuw Land), "Özgür Gündem" (Vrije Agenda), "Azadi" (Vrijheid), "Gercek" (Waarheid) en "2000'e Dogru" (Op naar 2000) zijn vanaf het begin van hun verschijnen van hun publikaties blootgesteld aan arrestaties, folteringen, doodsdreigementen door de politie en moorden; vele uitgaves van deze kranten werden in beslaggenomen. Slachtoffers van deze moorden waren bijzonder

T O O R S J A K		APR	MAY	JUN	JUL
TEMPERATUUR °C		20	24	28	31
SONNENOPGAANG		6	5	5	5

Tot aan het eind van '93 steeg het aantal uit politieke redenen vermoordde journalisten tot 18. In de meeste gevallen wezen de omstandigheden op deelname van of ondersteuning door staatsveiligheidskrachten. Talrijke doden en gewonden vielen er ook onder verkopers en distributeurs van oppositionele kranten. De moordenaars werden nooit gevonden.

T U R K I J E

vaak journalisten, die naar banden tussen de zgn. "contra-guerilla" -geheime eenheden voor opstandsbestrijding-, andere moordcommando's, zoals de bevoerd religieus gemotiveerde "Hizbollah" en officiële staatsveiligheidskrachten, onderzoek deden.

op maar drie uur vliegen de strategische ligging is uren geweest, waarvan de g zijn. Ondanks de westerse Pasha, de Vader des Vaderlands oriënta

Een bijzonder doelwit voor de staatsrepressie vormt de krant "Özgür Gündem" vanwege haar regeringsvijandige houding in de Koerdenpolitiek. Sinds het eerste verschijnen van de krant in het voorjaar van 1992 zijn al zes van haar journalisten vermoord, een ander raakte bij een aanslag zwaar gewond. Een medewerkster van de redactie in Istanboel is sinds augustus 1993 "verdwenen".

Na talrijke processen en vonnissen tegen chefredacteurs en journalisten van "Özgür Gündem" werd in september 1993 een proces gestart waarbij de officier van justitie het definitieve verbod van de krant eist. Terwijl het proces nog duurt, werden op 10 en 11 december 1993 meerdere politierazzia's uitgevoerd in meerdere redactieruimtes in geheel Turkije. Meer dan 150 medewerker*s van de krant, van chefredacteur tot chauffeur, werden gearresteerd. Advocaten werd, ondanks toestemming van het Openbaar Ministerie, de toegang tot de gearresteerde journalisten in politiedetentie, ontzegd. Veel journalisten berichtten dat ze werden gefolterd.

Naast aanvallen op het lichaam en het lichaam kregen oppositionele journalisten in Turkije te maken met talloze processen en deels tot gevangenisstraf, echter vaker tot enorme geldboetes veroordeeld, die op hun beurt weer tot detentie leiden als ze niet kunnen worden betaald. Basis voor de vonnissen vormt in de meeste gevallen artikel 8 van de "Anti-terreurwet", waarin propaganda tegen de "ondeelbare eenheid van staatsgebied en staatsvolk" met celstraffen tot vijf jaar en hoge geldboetes bestraft wordt. Plannen voor een verdere verscherping van deze strafbepalingen worden op dit moment in het Turkse parlement besproken.

Rondreis?: 'Turkse mysteries'

DEVRIMCI SOL
(Revolutionair Links)

Wilt Inleiding is maken met de kultuurschatten die dit
prac heeft en toch uw reistijd tot een mini-
- maanden dan te deze stadskort van Antalya komen.
Devrimci Sol is een volksbewe-
ging georganiseerd op basis van
Marxisme-Leninisme. Ze beoogt
ten eerste een anti-imperialis-
tische anti-oligarchische volks-
revolutie en dan een communis-
tisch samenleving.

Om deze doelen te bereiken ge-
looft Devrimci Sol - overeen-
komstig een analyse die geba-
seerd is op de historische,
sociale, economische en politie-
ke omstandigheden van ons land,
en de ervaringen van de wereld-
wijde communistische beweging -
in de noodzakelijkheid van een
gewapende volksstrijd onder de
leiding van een proletarische
partij. Devrimci Sol heeft ech-
ter het proces van ontwikkelen
tot een partij in het huidige
stadium nog niet volbracht. De-
vrimci Sol beschouwd dit niet
als een proces zonder strijd. Ze
meent dat het proces van ontwik-
kelen tot een partij bereikt kan
worden door het gebruik van alle
middelen van politieke strijd op
basis van revolutionair geweld,
door het voeren van economi-
sche-democratische strijd, en
door het organiseren van het
volk. Sinds de oprichting van
Devrimci Sol heeft het haar str-
ijd gevoerd in overeenstemming
met het bovenstaande. Devrimci
Sol is een internationalistische
beweging;

ze beschouwt zichzelf als onder-
deel van de wereldwijde commu-
nistische beweging en als volge-
ling van Marx, Engels en Lenin
en de Derde internationale. Ze
toonde haar internationale geest
door het ondersteunen van revo-
lutionaire bewegingen over de
hele wereld en door het protes-
teren tegen imperialistische
agressie tegen volkeren.
Devrimci Sol is een opvolger van
de linkse beweging uit Turkije,
met name van het Volksbevrij-
dings Partijfront van Turkije
(THKP-C). De erfenis van de
linkse beweging in Turkije is
niet zo groot.

De linkse beweging (die lange
tijd niet verder kwam dan een
beweging zijn van intellectuel-
len) werd overtroffen door het
THKP-C; geboren als resultaat
van de ontwikkelende linkse
beweging in de zestiger jaren.

Het THKP-C verwierp de opportu-
nistische traditie die de linkse
beweging gekenmerkt had. Tot die
tijd had de linkse beweging zich
verzoend met de Kemalistische
heerschappij en de junta. Het
THKP-C, die het Marxisme-Leni-
nisme aanpaste aan de omstandig-
heden van Turkije concludeerde
dat de revolutie bereikt kon
worden door gebaseerd te zijn op
de steun van het volk en door de
gewapende strijd, en begon een
guerilla-oorlog tegen de oligar-
chische heerschappij, een colla-
borateur van het Amerikaanse
imperialisme.
Deze strijd is echter militair
verslagen, maar toonde wel de
weg die gevolgd zou worden en
liet ons, Marxisten-Leninisten,
en het volk een rijk bewustzijn
achter.

Devrimci Sol is de opvolger van
de THKP-C beweging: ze ontstond
uit het potentieel dat door de
THKP-C gecreëerd was, en ontwik-
kelde zichzelf. Devrimci Sol is
de opvolger van de THKP-C bewe-
ging; ze ontstond uit het poten-
tieel dat door het THKP-C
gecreëerd was, en ontwikkelde
zichzelf. Devrimci Sol - geba-
seerd op het feit dat er een
Koerdische nationale kwestie is
in Turkije - is de georganiseer-
de voorhoede kracht van niet
alleen het Turkse volk, maar ook
het Koerdische volk, aangezien
enige krachten van de Turkse en
Koerdische volkeren.
Devrimci Sol is de georganiseer-
de voorhoede kracht van de volke-
ren van Turkije.

REISLEIDING

nachting in 3- en 4
is op basis van half
le lunches onder
ogeliden.
reis per auto
ngcar.
erdam-Istanbul
msterdam per sha

begrepen
t.
ven van persoonlij

akdata:
23 aug
7,21 sept
4,18 okt
2,16

Programma
wijzigingen v
en.

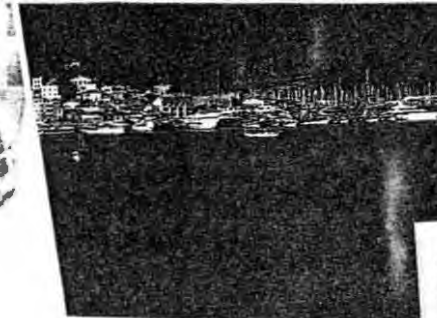
ik 28 dagen voo
wij u in kennis
er de rondreis v

aan reisbegeleiding, kan gaan.

PERSVERKLARING DEVRIMCI SOL
GUCLER
Den Haag, 1 juni 1994

EEN TEST VOOR HET NEDERLANDSE
RECHT

Op het moment staan er een aan-
tal van onze kameraden voor de
rechtbank in Den Haag. Zij zit-
ten gevangen sinds hun arresta-
tie op 6/7 december vorig jaar.
Toen werden op beestachtige
manier de eerste vijf van in
totaal acht van onze kameraden
opgepakt. Zij worden beschuldigd
van afpersing. Dit zijn leugens.
Wij strijden voor een rechtvaar-
dige samenleving tegen de fas-
cistische oligarchie en haar
lakeien in Turkije. Wij strijden
voor de menselijke waardigheid
en gerechtigheid. Wij strijden
voor het welzijn van het volk.
De nederlandse collaborateurs
met het fascisme in Turkije
willen het nederlandse volk doen
denken dat wij ons doel willen
bereiken door middel van midde-
len als afpersing. Hoe kun je
solidariteit afpersen?
Deze doorzichtige poging van de
nederlandse gerechtelijke macht,
waarin na de politie in samen-
werking met de media nu de rech-
ters aan de beurt zijn om hun
steentje bij te dragen in het
opstandsbestrijdingsprogramma
tegen onze organisatie, zal onze
strijd niet kunnen ophouden.
Onze rechtvaardige strijd kan
niet gestopt worden door het
vertellen van leugens in de
kranten. Noch kan onze strijd
voor onafhankelijkheid, demo-
cratie en socialisme gestopt

worden door onze kameraden in de
gevangenis te gooien. In Turkije
hebben honderden van onze kame-
raden hun leven gegeven voor
onze strijd. Wij zullen hun niet
beschamen. Wij zullen voorwaarts
gaan in de strijd voor socialis-
me en gerechtigheid. De gevange-
nen hebben al laten blijken niet
gebroken te zijn: zij zijn in
hongerstaking gegaan.
Uit protest tegen de gewelddadi-
ge pogingen van de imperialisti-
sche nederlandse krachten met
haar justitiële apparaat en de
aan haar ondergeschikte media en
uit protest tegen het geweldda-
dige optreden van de haagse
politie tijdens de vorige proces-
dag en uit solidariteit met
onze gevangen kameraden, zijn
wij vanaf 1 juni in een tent
voor het paleis van justitie in
Den Haag ook in hungerstaking
gegaan.

geze
Mar
restat
een to
specia
wel eeq
vaarafst
dezelfde

WEG MET FASCISME EN IMPERIALIS-
ME!
LEVE ONZE STRIJD!
WIJ HEBBEN GELIJK WIJ ZULLEN
OVERWINNEN!

Marmaris Di
Rhodos

DEVRIMCI SOL GUCLER
NEDERLAND

	nacht	vlucht	zonne-oren per dag
	21	1	8
	26	1	10
	30	1	12
	33	2	13
Juli	33	2	12
Augustus	29	2	10
September	24	2	8
Oktober			

Turkije • Klein-Azië

17/24 dagen vanaf f 1.690,-

Hotel/kampeertreктоcht
per jeep/trein

Turkse politiemethodes blijken deelnemers: max. 12/18 ook in Nederland toegepast te worden. Het lijkt erop dat "onze" BVD en politie nauw samenwerken met de Turkse inlichtingendienst. In de jacht op Turkse en Koerdische revolutionairen van vooral Devrimci Sol en de PKK (Arbeiderspartij van Koerdistan) wordt vooral druk uitgeoefend op chanteerbare personen, zoals illegalen, koppelbazen en drugs- en wapenhandelaars om valse verklaringen af te leggen. Ook wordt gebruik gemaakt van anonieme getuigen.

Politiek proces tegen sympathisanten van Devrimci Sol

Nederlands reisbegeleiding
Minimum aantal deelnemers: 5

Op 17 maart jl. begon in het Haagse Paleis van Justitie het proces tegen 5 sympathisanten van Devrimci Sol (Turks Links). Ze worden beschuldigd van afpersing van Turkse en Koerdische ondernemers ter financiering van de politieke en gewapende strijd in Turkije. De vijf werden in de nacht van 6 en 7 december vorig jaar gearresteerd. In Den Haag en Rotterdam werden vier woningen, een bibliotheek en een winkel overvallen door speciale arrestatieteams. Deuren werden ingetrapt en de gearresteerden werden geblinddoekt afgevoerd. Eén arrestant werd zelfs in zijn slaap overvallen en in zijn onderbroek, met een kap over het hoofd, geboeid afgevoerd. De zwangere vrouw van een andere gearresteerde kreeg als gevolg van het grove politie-optreden een miskraam.

Dit gebeurde verscheidene keren. Het leek erop dat het opzet was om zoveel mogelijk verwarving te bereiken bij degenen die protesteerden tegen het politieke proces.

Toen de vijf verdachten in de rechtszaal verschenen, werden zij vanaf de publieke met een groots applaus verwelkomd. Het was de uitdrukkelijke wens van de verdediging om de zaak van de vijf gezamenlijk te behandelen. Een belangrijk element in de beschuldigingen vormden enkele fotoboeken en de verslagen van anonieme getuigen. Namens de verdachten verzochten de advocaten om inzage in de fotoboeken. Het ging hierbij om een observatieboek en een fotoboek dat was samengesteld door de Rotterdamse politie, en ter beschikking was gesteld aan de Haagse politie. De recherche sloot niet uit dat ook gebruik gemaakt zou zijn van een PKK-fotoboek. Het systeem dat de recherche gebruikte om de foto's te rangschikken was complex en chaotisch: foto's van verdachten stonden geplaatst tussen "gewone" criminelen; er werden ingewikkelde nummeringen gehanteerd; en er was zowel sprake van scherpe als onduidelijke foto's.

De fotoboeken zaten niet bij de processtukken, terwijl ze een essentiële rol spelen bij de bewijslast. De verdediging protesteerde hiertegen. Kennisgeving van oorspronkelijke rechtsstukken mag de verdachten niet onthouden worden. Dit is een schending van het Europese Recht. Als het Openbaar Ministerie wel, en de verdachten niet de beschikking krijgen over alle relevante stukken, leidt dat tot een oneerlijk proces, aldus de verdediging. De Officier van Justitie wees inzage in de fotoboeken af. Een verzoek van de verdediging om een kort geding om toch inzage in de fotoboeken te krijgen, werd op formele gronden afgewezen. Ook de rechter wees inzage in de fotoboeken af, evenals het verzoek van de verdediging om het afdraaien van tapes met afgeluisterde telefoongesprekken.

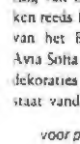
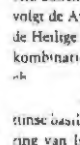
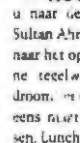
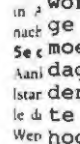
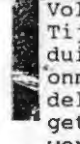
Tijdens het verhoor van de hoofdagent van politie die verantwoordelijk is voor de samenstelling van de fotoboeken, bleek dat verschillende foto's in diverse zaken gebruikt waren. De Haagse politie blijkt een "p1600-systeem" te gebruiken. Hierin staan foto's van mensen die illegaal geplakt hebben voor Devrimci Sol. Mr. Ties Prakken, die de verdediging leidde, stelde voor om anonieme getuigen op te roepen. Een aantal van hen bleek in eerdere processen onbetrouwbaar te zijn geweest. Sommige getuigen konden bijvoorbeeld geen beschrijving geven van de verdachten tijdens de voorbereiding van het proces. De Officier van Jus-

itie antwoordde daarop dat de anonieme getuigen reeds op 12 januari uitvoerig gehoord waren, toen de zitting plaatsvond van de rechter van instructie. De betrokken anonieme getuigen zouden doodsbang zijn. Aangezien volgens de Officier van Justitie er sindsdien geen nieuwe feiten aan het licht getreden zijn, vond hij het niet nodig de getuigen op te roepen. Ook de

rechter wilde de anonimiteit van de getuigen niet opheffen. Enkele anonieme getuigen bleken hun verklaringen overigens ingetrokken te hebben.

Volgende processen
Tijdens de ochtendzitting werd duidelijk dat de rechtszitting onmogelijk in één dag afgehandeld zou kunnen worden. Zo'n 23 getuigen dienden gehoord te worden, terwijl voor elke getuige ongeveer een uur uitgetrokken moest worden. De eerste procesdag duurde 18 uur. De rechter denkt nog zeker twee dagen nodig te hebben om alle getuigen gehoord te hebben.

Het Turkije Komitee roept iedereen op die solidair is met de strijd voor democratie in Turkije en Turks-Koerdistan dit politieke proces kritisch te volgen. Deze rechtszaak zal laten zien hoe "onafhankelijk" de rechtspraak in Nederland is, en welke rol de Turkse regering en de geheime dienst achter de schermen spelen. Turkije Komitee

voor prijzen zie bijlage

PERSVERKLARING TURKIJE KOMITEE
Amsterdam, 1 juni 1994

Op dit moment zitten acht mensen, afkomstig uit Turkije, gevangen in Nederlandse gevangenissen.

Deze acht mensen zijn het slachtoffer van een golf van aanvallen op Turkse en Koerdische revolutionairen en democraten die op dit moment door Europa waart.

In vele landen in Europa zitten op dit moment mensen van Devrimci Sol en de PKK vast. Bijna overal zijn de aanklachten het zelfde, nl. afpersing.

Deze aanvallen op revolutionairen uit Turkije, zijn het produkt van de oorlog die in Turkije op verschillende fronten woedt. Ten eerste, het meest duidelijke natuurlijk in Kurdistan, waar de nog steeds escaleerend oorlog, volgens Amnesty International, al meer dan 11.500 personen het leven heeft gekost. Aan de andere kant voert de Turkse staat een vuile oorlog tegen de binnenlandse democratische oppositie. Hierin worden middelen ingezet die alle mensenrechten met voeten treden.

Alle middelen worden ingezet om de al of niet revolutionaire, democratische oppositie de mond te snoeren. Een scala aan martelmethode, verdwijningen, standrechtelijke executies, shoot to kill operaties tegen revolutionaire organisaties als Devrimci Sol, schieten op demonstrerende arbeiders die op het moment bij honderdduizenden met ontslag worden bedreigd, die bij een Europese hoogte van de prijzen voor het eerste levensonderhoud een inkomen genieten van 3 a 400 gulden, een ongehoorde

censuur, een opgeklapt nationalisme gekoppeld aan een expansionistische buitenlandse politiek, de arrestatie van parlementariërs, enz. enz. Al deze middelen worden ingezet om de binnenlandse oppositie, hoe klein ook, de mond te snoeren en een nationalistisch draagvlak voor haar genocide-politiek te

verwerven. Je kunt dan ook met een gerust hart, zonder bang te zijn dat je de term devalueert, Turkije een fascistisch land noemen. Zoals gezegd, is de Turkse staat in oorlog met de Koerden en met de eigen binnenlandse oppositie. Die oorlog heeft ook een aantal buitenlandse fronten, in het Midden Oosten, de balkan en in Europa. Dat laatste front is belangrijk voor hier. Turkije heeft honderden speciaal voor deze missie getrainde geheim agenten naar diverse landen in Europa gestuurd. Deze moordenaars hebben reeds twee maal concreet toege-

slagen. Zij zijn verantwoordelijk voor de moord op de voorzitter van het Solidariteit-Comité voor het Koerdische volk, Thephilos Georgides, op Cyprus.

Zij hebben de oprichter van het Koerdistan Komitee in Denemarken vijf kogels in zijn lijf gejaagd. Verder ontplooid deze Turkse gladiobende activiteiten in de sfeer van de psychologische oorlog. Het meest duidelijk werd dat in Brussel, waar een vreedzame voettocht van Koerden werd aangevallen door een horde nationalistische Turken die voor de TV en op foto's in de kranten het teken van de grijze wolven maakten. Duitsland is het enige

land in Europa wat formeel zwaar heeft aangetekend bij Turkije tegen de activiteiten van deze eenheden. Dit is echter alleen formeel, want in de verschillende "anti-terreur" organen binnen Europa: Schengen, TREVİ, de Europese Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking (CVSE), K4 - een nieuw schimmig Europees anti-terreur orgaan ontstaan na de ondertekening van het verdrag van Maastricht, enz. enz. wordt druk met Turkije

ZON STRAND ZEE

In Nederland werden, de dag nadat Kenmerk een voormalige beul uit Turkije aan het woord liet, die vertelde over de verschillende martelpraktijken van de Turkse staat, op 17 Juni, sympathisanten van de strijdende organisatie Devrimci Sol veroordeeld. De Haagse rechtbank heeft het nodig gevonden haar steentje bij te dragen aan de opstandbestrijding en twee mensen veroordeeld tot vier jaar. Dit alles op basis van enkele anonieme getuigen....

DISCO'S

overlegd, hoe revolutionaire bewegingen uit Turkije aan moeten worden gepakt. De ondersteuning van het westen varieert van wapenleveranties tot en met het aanpakken van die personen en organisaties die hier in Europa voor de rechtvaardige strijd voor mensenrechten en democratie in Turkije strijden. In Nederland ging dit zelfs zover dat er een persoon, vermoedelijk door de BVD - al of niet in gezelschap van iemand van de MIT (Haar Turkse zusterorganisatie) - werd ontvoerd, ondervraagd en bewusteloos geslagen, op straat werd achtergelaten toen hij zijn medewerking weigerde.

In dat kader moet de hetze gezien worden die tegen Devrimci Sol en de PKK, dat zij geweld zouden gebruiken bij hun jaarlijkse geldinzamel campagnes, wordt gevoerd. Dat er honderdduizenden Turken en Koerden in Europa leven, die heel goed beseffen wat er aan de hand is en die hun steentje bij willen dragen aan de strijd die er in Turkije wordt gevoerd, moet weggemoffeld worden onder het stigma van afpersende criminelen.

Het tweede gedeelte van het proces tegen de groep van vijf Devrimci Sol sympathisanten die als eerste zijn opgepakt spelen op 2 en 3 juni. De eerste procesdag ging gepaard met gewelddadige intimidaties van de mensen die het proces bij wilden wonen. Vier mensen werden aangehouden voor openlijke geweldpleging. Afgelopen Vrijdag, 27 mei, zou hun proces plaatsvinden. De verdachten weigerden echter de rechtszaal binnen te gaan omdat ze eerst gefouilleerd moesten worden. Zij wilden hiermee protesteren tegen de sfeer van verdachtmaking en criminalisering die rondom deze zaak hangt. Ook is er op die dag het eerste vonnis uitgesproken tegen een van de acht verdachten. Hij heeft 15 maanden, waarvan vijf voorwaardelijk gekregen. Vanaf 1 Juni zal Devrimci Sol Güçler (Linkse Revolutionaire Krachten) tegenover het Paleis van Justitie in Den Haag in Hongerstaking gaan.

DE POSITIE VAN DEVRIMCI SOL TEN OPZICHTE VAN DE TURKSE REPUBLIEK

Devrimci Sol betekent 'Revolutionair Links' en de organisatie is dat ook. Devrimci Sol richt zich in de eerste instantie op het teweeg brengen van een socialistische revolutie in Turkije. Voor een elementair begrip daarvan is het noodzakelijk iets te zeggen over de politieke situatie in dat land met zijn grote militaire- en zijn zwakke democratische geschiedenis. Nadat Kemal Atatürk in 1924 onder meer ten koste van een radicale genocide op het Armeense volk de in naam seculiere maar in feite islamitische Turkse eenheidsstaat tot stand had gebracht, waren daarmee de gewelddadigheden bepaald niet beëindigd. Sindsdien wordt het land geteisterd door de ene militaire coup na de andere, de laatste was die van 12 september 1980. De toen officieel ingestelde militaire dictatuur werd gekenmerkt door grote wreedheid en grove schendingen van mensenrechten. Toen in 1983 het militaire regime officieel weer werd vervangen door een burgerregering, was Turkije in westerse ogen weer een vertoonbare NAVO-partner, maar de vraag is of er werkelijk veel veranderd is. In het begin was er ogenschijnlijk enige verbetering, maar zowel in de praktijk als staatsrechtelijk is het nooit een echt democratisch regime geworden. Altijd en ook nu nog is boven de burgerregering de militaire raad blijven staan, die de feitelijke macht uitoefent en waarnaar regering, parlement en rechtspraak zich te schikken hebben. Een van de karaktertrekken van de Turkse stijl van onderdrukking is dat de problemen worden weggedefinieerd: de genocide op de Armeniers in het begin van deze eeuw wordt tot op de dag van vandaag als zwart hoofdstuk uit de Turkse geschiedenis ontkend: die heeft eenvoudig niet plaats gehad. Een Koerdische kwestie is er evenmin: eerst waren er bergturken, nu zijn er terroristen, maar wie zelfs maar rept over een Koerdische kwestie, bijvoorbeeld om pogingen te doen tot een discussie over een mogelijke politieke oplossing daarvan, moet er rekening mee houden dat hij wordt aangehouden en gefolterd als overtreder van de Anti-terroriswet, of dat hij door onbekende daders wordt vermoord, geëxecuteerd.

Bij sommige westerlingen rees enige hoop toen de huidige regeringscoalitie van de partij van het juiste pad van Demirel en de sociaal-democraten van İnönü in 1992 erkende dat de democratie niet volmaakt functioneerde en dat er een serieus folterprobleem bestaat. 'Heb geduld, er wordt aan gewerkt', zo was de boodschap. In de cultuur van ontkennen was dat een nieuwe aanpak. Nu weten

we dat het een nieuwe tactiek was om de toenemende kritiek op afstand te houden vanuit westerse landen, waarvan de regeringen overigens al te vaak de andere kant uitkijken omdat men meent Turkije als NAVO-partner te vriend te moeten houden, maar waar de mensenrechten-organisaties steeds luider roepen dat het zo niet langer kan. De mensenrechten-organisaties spelen een belangrijke rol. In Turkije zelf zijn er tal van zulke organisaties gegroeid vanuit de politieke oppositie. Ook Devrimci Sol is actief op het gebied van de mensenrechten en heeft zijn eigen organisatie, Özgür Der. Deze mensenrechten-organisaties vanuit de politieke beweging staan heel dicht bij de mensen die dagelijks met grove schendingen van hun elementaire rechten te maken hebben. Daarnaast zijn er de ongebonden IHD-organisaties, verspreid over het land, die steeds actiever worden: een rol vervullen in een mensenrechten-organisatie is in Turkije heel gevaarlijk en dat er nog steeds mensen bereid zijn, steeds meer zelfs, dat te doen, getuigt van grote moed. Intussen komt de kritiek niet alleen van binnenuit. Amnesty International bijvoorbeeld heeft de handen vol aan Turkije en de laatste jaren zijn er ook vernietigende rapporten verschenen van de Commissie ter voorkoming van folter en onmenselijke behandeling (CPT) van de Raad van Europa, en bemoeit zelfs het Europese parlement zich met de zorgwekkende situatie in Turkije. Op het gebied van de repressie wordt de situatie alleen maar erger en de openlijk lijkende benadering van de huidige coalitieregering heeft zich ontpopt als verraderlijke schijn: inmiddels is sprake van een volledige terugval naar de tactiek van ontkennen, bijvoorbeeld ten aanzien van de buitengerechtelijke executies en verdwijningen ten aanzien waarvan elke betrokkenheid en dus elke verantwoordelijkheid ontkend wordt. Behalve gebrek aan politieke wil, is er echter ook een evident gebrek aan politieke macht: steeds duidelijker wordt dat niet de regering maar het leger de touwtjes in handen heeft; men kan ten aanzien van de snelle ontwikkelingen bergafwaarts van de laatste jaren heel goed spreken van een 'koude coup', een die de westerse staten in de gelegenheid stelt om de andere kant op te blijven kijken omdat het bloed niet gedurende een paar dagen of weken vloeit terwijl de tanks door de straten rijden en CNN het drama in de huiskamers brengt, maar het hele jaar door in de vorm van politieke moorden en verdwijningen, van folter, van bombardementen en aanvallen op dorpen en stadswijken waar verzet

te breken valt, van contra-guerilla dus. In die context van de vuile oorlog, die dus niet van vandaag of gister is maar die de laatste jaren wel weer sterk aanscherpt, moet de revolutionaire volksbeweging Devrimci Sol geplaatst worden. Een volksbeweging is Devrimci Sol in de eerste plaats omdat zij werkt onder het volk, in de fabrieken waar mensen tegen schandalige lonen (zo'n fl. 300,- per maand is heel gewoon) onder barre omstandigheden moeten werken onder ambtenaren waar het al niet beter gesteld is met de arbeidsomstandigheden en in de wijken waar voor werkelozen, slecht betaalde arbeiders en de vele invaliden zonder uitkering geen betaalbare huizen staan. Van de naar schatting 12 miljoen inwoners van Istanbul woont meer dan de helft in zelfgebouwde krotten. Een kleine twee jaar geleden had ik een keer de gelegenheid een paar dagen in zo'n krottenwijk rond te kijken. Dat was een speciale belevenis: het contrast tussen de brute repressie (het politietoezicht vindt plaats met pantsers en geweren vanuit een door de politie ontruimde school die de bewoners zelf hadden gebouwd) en de sterke sociale opbouw van de wijk. De straatarme mensen, veelal vanuit het oosten van het land gevlucht voor nog grotere armoede en nog meer geweld, die ook hier voortdurend met ontruiming en erger worden bedreigd, blijven met bewonderenswaardige optimisme verder bouwen en werken aan hun huizen scholen en stadse moestuintjes, en vooral ook aan de sociale structuur die nodig is om zo'n wijk bij elkaar te houden en een kracht te laten zijn tegen de voortdurende bestuurlijke en politieke aanvallen. Die sociale structuur was het werk van de bewoners en Devrimci Sol. Devrimci Sol is ook cultureel heel actief. Zo is er de Mücadele die, zoals uit het dossier blijkt, ook hier verkocht wordt. Ook hier wordt overigens, althans in de huizen van bewaring, deze krant gecensureerd, want met de flauwe en bovendien onware smoes dat de krant niet via de officiële importeur verzonden worden, wordt hij sinds enige tijd aan onze cliënten onthouden; tegen een door Mr. K. gewonnen beklagprocedure meende de directeur van het huis van bewaring in Den Haag ook nog beroep te moeten aantekenen.

Daarnaast is er een muziekgroep en een volks-theatergroep die uitvoeringen geven voor vakbonden, in wijken en op andere plaatsen waar mensen zich op een progressieve manier organiseren. Onnodig te zeggen dat Mucadele regelmatig in beslaggenomen wordt, dat de musici en toneelspelers met regelmaat worden gearresteerd en gefolterd, alleen omdat zij de verkeerde teksten zingen en spelen op de verkeerde plaatsen in de ogen van de macht.

Ik noemde al de mensenrechtenorganisatie die aan Devrimci Sol gelieerd is, waar slachtoffers van folter en geweld en hun familieleden worden opgevangen, en waar men vasthoudend probeert

live arrangementen zelf uw vergelijken hebbenbare diners informatie-

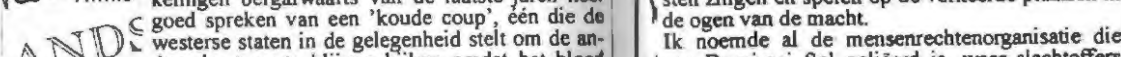
internationale aandacht te krijgen en te behouden voor de schendingen van de mensenrechten in Turkije door steeds maar weer met informatie naar buiten te komen en oproepen te doen om ten minste per brief en per fax naar de verantwoordelijken te protesteren. Daaraan werken o.a. de vele sympathisanten van Devrimci Sol in Europa. Wie in Turkije in moeilijkheden raakt omdat hij politiek niet stil zit, omdat hij staakt, naar de verkeerde muziek luistert, in de verkeerde buurt woont de verkeerde krant leest of - wat ook een realiteit is maar zeker niet de enige van Devrimci Sol - deelneemt aan de guerillastrijd tegen het werkelijk fascistische regime, kan rekenen op de bijstand van de advocaten van Halkin Hukuk Burosu, de advocatencollectieven die verspreid over het land zijn gevestigd ter verdediging van progressieve mensen die in moeilijkheden raken, en dat zijn er nogal wat. Omdat hun veelzijdig en moedig werk door de Turkse staat gemakshalve wordt samengevat als 'medeplichtigheid aan terrorisme', raken ook deze advocaten regelmatig in de beklagden bank, wat mijn kantoorgenoot M. W. en mij vorig jaar naar Istanbul voerde om als waarnemers in een internationale delegatie het proces tegen een aantal van hun voor de staatsveiligheidsrechtbank in Istanbul bij te wonen. Wij hebben daar toen onder meer geluisterd naar een indrukwekkende pleidooi dat Mevrouw Umran Gun in deze zaak als getuige-deskundige gehoord, als verdacht voor zichzelf en haar kantoorgenoten hield. Daar in gaf zij een korte schets van wat zij als jong advocaat zoal had meegemaakt in haar beroepsuitoefening: klappen krijgen van de politie bij het bezoek van cliënten in de gevangenis, het identificeren van de lijken van door de politie doodgeschoten cliënten, het aanhoren van de talloze klachten over marteling van haar cliënten en het indienen van klachten daarover in de wetenschap dat ze niet worden uitgezocht, het doen van aangifte tegen folteraars wanneer daarvan bij uitzoending de namen bekend raken en weten dat de aangevers, niet de folteraars daardoor in de gevangenis raken. Zij eindigde haar pleidooi met de constatering dat zijn misschien erg jong was toen zij als net afgestudeerd juriste vol idealisme in een progressieve advocatenpraktijk begon te werken, maar dat de staat haar snel volwassen had gemaakt. Van deze opmerking, waarvan ik onder de indruk was, wilde ik U aan het slot van mijn summier schets van Devrimci Sol deelgenoot maken omdat die misschien kan bijdragen aan een wat beter begrip voor het werk dat in Turkije gedaan wordt door de vele mensen die zich politiek georganiseerd hebben rond de beweging Devrimci Sol, maar daarvan voor zover het gaat om de sociale-juridische en culturele organisaties toch onafhankelijk.

Turkije Koerdistan Aktueel Nr. 9

REIS	REISDUUR	VERTREK VANAF	KLEUR
Reis 1	Klassiek Turkije	8 dagen	Istanbul
Reis 2	De wonderlijke wereld van Cappadocië	8 dagen	Antalya
Reis 3	West en Midden Turkije	15 dagen	Istanbul

REIS	REISDUUR	VERTREK VANAF	KLEUR
Reis 9	Autorondreis, Lycische kust en Pamukkale	8 dagen	Dalamon
Reis 10	Autorondreis, Cappadocië en zuidkust	8 dagen	Antalya

REIS	REISDUUR	VERTREK VANAF	KLEUR
Reis 9	Autorondreis, Westkust en Zwarte Zee	8 dagen	Istanbul
Reis 8	Autorondreis, Westkust en Istanbul	8 dagen	Izmir

DE NIEUWE ECONOMISCHE MAATREGELEN IN TURKIJE
de betekenis voor de arbeidende klasse.

alles een zware last betekende voor de gewone bevolking, werden deze laatste economische maatregelen gedictieerd door het Internationaal Monetair Fonds. De regering kwam met de uitvlucht dat de inflatie teruggebracht zou worden naar 10% per jaar (op dit moment bedraagt de inflatie 100% per jaar).

**TURKIJE
ERVARING**

De economische en sociale crisis in Turkije verscherpt zich snel. Deze crisis raakt iedereen behalve de bourgeoisie die haar geld in buitenlandse valuta op buitenlandse banken heeft staan heel hard. Na de lokale verkiezingen van 27 maart jl., kondigde de regering op 5 april een pakket economische maatregelen aan. De prijzen voor voedsel, communicatie, transport etc.: alle basisbehoeftes werden verdubbeld. De salarissen voor de ambtenaren en gewone arbeiders worden bevroren. Veel staatsbedrijven (in het Turks KIT's) worden geprivatiseerd of gewoon gesloten. Dat betekent dat tienduizenden mensen binnenkort hun baan zullen verliezen.

Net als in 1980, toen het IMF Turkije zware economische maatregelen oplegde, de democratische rechten inperkte, wat

De maatregelen van 5 april jl. zijn drastischer dan de maatregelen van 1980. De maatregelen van 1980 losten de economische problemen van Turkije niet op, de huidige maatregelen zullen dat ook niet doen. De armen zullen armer worden en de bourgeoisie zal rijker worden.

Turkije heeft een lange traditie van politici die economische welvaart beloven. Het eind van het liedje is altijd dat de arbeidende klasse voor de hoge rekening opdraait. De meest recente belofte was die van Demirel, een aantal jaren geleden, hij zei: "Geef me 500 dagen". Hij beloofde een eind te zullen maken aan de economische crisis en aan het "terrorisme". Ciller, de huidige minister-presidente zei: "Geef me drie maanden en ik zal alle problemen in dit land oplossen". De mensen in Turkije hebben dit al eerder gehoord en geloven het niet meer.

jachthaven. Op de stranden rond Kusadasi zullen de ware watersportliefhebbers alles kunnen vinden om de diepblauwe, glasheldere wateren van de Aegeïsche zee te gaan verkennen.

ALANYA

Het salaris van de mensen in de openbare dienst:

verrekdag: DINSdag
Zie voor meer informatie prijsbijlage pag. 2/3 en 9.

Na april zullen er geen nieuwe mensen worden aangenomen bij de openbare dienst. Er zal worden gerationaliseerd en "onnodig" personeel zal worden ontslagen. Ondanks de inflatie zal het salaris niet navenant stijgen. Het komende jaar zal het zwaarste zijn sinds een lange tijd. De prijzen verdubbeld, veel mensen zullen worden ontslagen, de mensen die hun baan wel behouden zullen niet genoeg verdienen om van hun salaris te leven. De betaling voor overwerk wordt met 50% verlaagd.

SEMA	MAO	UG	Semaod	3 semerod	4 pers	5 pers	6 pers	7 pers
1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	29	29	29	29	29	29	29	29
30	30	30	30	30	30	30	30	30
31	31	31	31	31	31	31	31	31
32	32	32	32	32	32	32	32	32
33	33	33	33	33	33	33	33	33
34	34	34	34	34	34	34	34	34
35	35	35	35	35	35	35	35	35
36	36	36	36	36	36	36	36	36
37	37	37	37	37	37	37	37	37
38	38	38	38	38	38	38	38	38
39	39	39	39	39	39	39	39	39
40	40	40	40	40	40	40	40	40
41	41	41	41	41	41	41	41	41
42	42	42	42	42	42	42	42	42
43	43	43	43	43	43	43	43	43
44	44	44	44	44	44	44	44	44
45	45	45	45	45	45	45	45	45
46	46	46	46	46	46	46	46	46
47	47	47	47	47	47	47	47	47
48	48	48	48	48	48	48	48	48
49	49	49	49	49	49	49	49	49
50	50	50	50	50	50	50	50	50

Extra belastingen

Op 5 april verklaarde Ciller dat de belastingen voor iedereen zullen worden verhoogd, gelijklijk verdeeld over alle mensen, rijk en arm. Later verklaarde ze dat rijke mensen door de inflatie veel geld verliezen, "het zou niet eerlijk zijn hen meer te late betalen". Daarom wordt de Onroerend Zaken Belasting afgeschaft en vervangen door een "extra belasting" van 10% aan het eind van het jaar. Door die inflatie is die 10% zeer laag. De BTW-regelingen zijn veranderd. Nu ontvang je een derde terug en het mag niet meer bedragen dan 23% van je inkomen. Je krijgt het niet cash terug, volgend jaar zal het van je belasting worden afgetrokken.

Korting f 40,- voor 8 dagen

MELANI	bij vertrek op 19/4, 26/4, 11/10 en 18/10
MODENA	bij vertrek op 19/4, 26/4, 11/10 en 18/10
NEST	bij vertrek op 19/4 en 26/4
SEMPATI	bij vertrek op 1/5 en 10/5

Korting f 80,- voor 15 dagen

MELANI	bij vertrek op 19/4, 26/4 en 11/10
MODENA	bij vertrek op 19/4, 26/4 en 11/10
NEST	bij vertrek op 19/4 en 26/4
SEMPATI	bij vertrek op 1/5 en 10/5

Zie voor beschrijvingen onze brochure pag. 31 t.o.v.

Privatiseringen

Aan het eind van dit jaar zullen de volgende staatsbedrijven worden geprivatiseerd: ijzer en staal-industrie (Erdemir), TUP-RAS (olie-sector), Petros Ofisi (olie), Petkim (olie, banden),

THY, Turban, Havas, Deniz Nakliyat en Ditas (allemaal transport en toeristen sector).

Volgend jaar zullen de PTT en de TEK (electra) worden geprivatiseerd. De draadloze telefoonsector en kabel-TV worden dit jaar geprivatiseerd. Twee banken, de Sumerbank en de Etibank zullen binnenkort worden geprivatiseerd. De Emlakbank zal aan de hoogste bieder worden verkocht.

De regering denkt voor dit alles zo'n 7 miljard gulden te ontvangen. Ze denkt niet aan de gevolgen voor de mensen.

In Turkije zijn de boeren nog steeds verplicht hun producten aan de Staat te verkopen. Dit omdat de Staat nog steeds het monopolie bezit over de bedrijven die de landbouwproducten verwerken. In deze sector bepaalt de Staat dus de prijzen. Dit jaar ontvangen de boeren geen extra geld.

3 = 2 Pensioenen Korting f 100,-

Het pensioenrecht wordt ook aangescherpt. Eerder moesten mannen en vrouwen 5000 dagen hebben gewerkt om voor pensioen in aanmerking te komen. Sinds 5 april moeten vrouwen 7.200 dagen hebben gewerkt en mannen 9.000 dagen om überhaupt aanspraak te kunnen maken op pensioen. Voor ambtenaren geldt dat vrouwen 15 jaar moeten hebben gewerkt en mannen 20 jaar. De bijdrage aan het pensioenfonds gaat omhoog.

Personele Belasting!

Ook zal er een nieuwe belasting wordenevoerd. Iedereen moet deze belasting, ongeacht de hoogte van het inkomen. De Staat heeft nog geen gepaste motivatie ervoor kunnen bedenken en daar zijn ze over aan het nadenken.

MARMARIS

Verkeer		Tijdsduur		Prizen per persoon		Zie voor beschrijvingen onze brochure pag. 38 t/m 43	
Vanaf	Naar						
31000	Tanzania						

De reactie van de massa's. **DINSDAG**

Zie voor meer informatie prijzengids pag. 4/3 en 9.

KARABUK, mijnwerkers. In deze mijnwerkersplaats werken al 57 jaar zo'n 6000 mensen in de mijnen. Voor de economische overleving is de plaats geheel afhankelijk van deze mijnen. Drie dagen lang waren er demonstraties tegen de privatisering van de plaatselijke mijnen.

TERSANE, havenarbeiders en arbeider*s van Petkim. Hier vonden er demonstraties plaats, zo'n 8000 personen, arbeider*s en studenten gingen de straat op op 6 april.

PETLAS, op 6 april besloten 1800 arbeider*s op te trekken naar Ankara. Op 7 april gingen ze met hun familieleden op weg. Het lukte hen Ankara te naderen maar de ingangswegen waren door de politie afgezet. De demonstranten besloten afgevaardigden naar de regering te sturen en keerden huiswaarts. Deze vertegenwoordigers praatte met Karayalcin, de leider van de SHP. Deze verklaarde dat het onmogelijk was om delen van het pakket economische maatregelen ongedaan te maken.

ZONGULDAK, mijnwerkers. Zonguldak wordt bijzonder zwaar getroffen. Alle mijnen in de omgeving worden gesloten. 12.000 mensen zullen hun baan verliezen. Op 11 april demonstreerden zo'n 70.000 mensen.

2 = Sommige bedrijven die gesloten zullen gaan worden, zijn de enige in hun soort voor de productie van bepaalde goederen in heel Turkije. Wanneer deze bedrijven worden gesloten zullen deze goederen moeten worden geïmporteerd. Bijv. de fabriek in Petlas produceert banden voor vliegtuigen en auto's etc. De mijnen in het Zonguldak-gebied produceren een bepaald soort kolen die -als de plannen van de regering doorgang vinden- geïmporteerd zullen moeten gaan worden.

		15 DAGEN			22 DAGEN		
150	814	959	316	965	749	765	791
151	836	867	342	1021	759	812	830
160	874	887	384	1063	821	857	879
177	946	1011	1068	1147	1009	1045	1105
183	974	1012	1068	1147	1009	1045	1105
191	950	994	1044				
201	969	964	966				
218	940	977	1032				
256	884	883	879				
261	896	863	821				
271	897	934	99				
272	893	1022	1019				
281	828	868	925				
284	896	841	86				
29	842	879	92				
294	864	823	86				
32	885	803	87				
41	872	1012	1066				
62	854	977	1032				
83	1027	1024	114				
91	870	1012	1066				
92	1009	1127	1179				

3. AYCE POSEI

4. BIROL FERAH HALICI

Kortje voor

		15 DAGEN		
150	814	959	316	965
151	836	867	342	1021
160	874	887	384	1063
177	946	1011	1068	1147
183	974	1012	1068	1147
191	950	994	1044	
201	969	964	966	
218	940	977	1032	
256	884	883	879	
261	896	863	821	
271	897	934	99	
272	893	1022	1019	
281	828	868	925	
284	896	841	86	
29	842	879	92	
294	864	823	86	
32	885	803	87	
41	872	1012	1066	
62	854	977	1032	
83	1027	1024	114	
91	870	1012	1066	
92	1009	1127	1179	

* Origin: * Newsdesk Amsterdam i.s.w. met het Turkijse Komitee

		15 DAGEN		
150	814	959	316	965
151	836	867	342	1021
160	874	887	384	1063
177	946	1011	1068	1147
183	974	1012	1068	1147
191	950	994	1044	
201	969	964	966	
218	940	977	1032	
256	884	883	879	
261	896	863	821	
271	897	934	99	
272	893	1022	1019	
281	828	868	925	
284	896	841	86	
29	842	879	92	
294	864	823	86	
32	885	803	87	
41	872	1012	1066	
62	854	977	1032	
83	1027	1024	114	
91	870	1012	1066	
92	1009	1127	1179	

Kindervoordeel per week

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Korting f 40,-

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Korting f 60,-

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Korting f 80,-

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Korting f 110,-

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Korting f 30,-

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Korting f 20,-

- TALAT 2 2 cm 11 jaar 100,-
- TALAT 2 2 cm 12 jaar 90,-
- TALAT 2 8 cm 12 jaar 110,-

Sinds augustus 1993 is het Turkijse Komitee opgericht. De oprichters zijn van mening dat sinds het weggeven van de Oost-West tegenstellingen de strategische positie van Turkije is versterkt waardoor er bij de beleidsmakers in West-Europa weinig aandacht is voor de groeiende mensenrechtenschendingen in Turkije.

Volgens mensenrechtensorganisaties als Amnesty International en Helsinki Watch is de situatie in Turkije er de laatste jaren alleen maar slechter op geworden. Hoewel in Nederlandse kranten en weekbladen met enige regelmaat (eenzijdig) wordt geschreven over de situatie in Turks-Koerdistan, is er zelden een artikel te lezen over de repressie in West-Turkije.

Het Turkijse Komitee stelt zich ten doel informatie te verspreiden over de mensenrechtenschendingen en het verzet daartegen in Turkije, met de nadruk op West-Turkije waar het gros van de 60 miljoen inwoners woont. Daartoe geeft ze het blad Turkijse Koerdistan Aktueel uit dat minimaal éénkeer per maand verschijnt.

restaurantjes, terrasjes, Turkse eethuisjes en bars.

Onderwerpen die aan bod komen zijn: arbeidersstrijd, studentendemonstraties, buitengerechtere executies, marteling en de positie van de Koerden. Ook wordt aandacht besteed aan de politieke, economische en militaire relaties van Turkije met het Westen. Onze informatie krijgen wij door onze contacten in Turkije en uit Turkse kranten.

Een gratis proefexemplaar is op te vragen bij:

Het Kadimlar Denizi of vrouwenhuizen

Turkijse Komitee met de adresgegevens

Postbus 3359

1001 AD AMSTERDAM

Steu de rechtvaardige strijd voor zelfbeschikking voor het Koerdische volk!

Vraagt u bij de FiC-hostess naar de vele mogelijkheden om te gaan met de FiC-activiteiten

graag adviseren over de vele excursie-trips van

Izmir

Kusadasi

Mexico

"IEDEREEN KAN ZICH IN ONZE EISEN VINDEN"

Mexico is een land met de fascinerende combinatie van heden en verleden; het mysterie van de oude culturen blijft boeien en het heden biedt u stralend witte zandstranden met een azuurblauwe zee. Met name in de provincie Yucatan vindt u nog vele overblijfselen uit de periodes van de Maya's en Tolteken, die een bezoek meer dan waard zijn. De bekendste

"Welkom in de Sierra Lacandona, het hol van de 'wets-overtreders', de wieg van het EZLN en waardige plek van het vaderland", zo begroet een spandoek de bezoekers bij de wegversperring van het EZLN, waarachter de "Zwarte Zone", het door het EZLN gecontroleerde gebied begint. In april was Danuta Sacher, mederwerkster van de Initiatiefkreise Latein Amerika, daar aanwezig, om o.a. deel te nemen aan de feestelijkheden van de Zapatistas n.a.v. de 75ste sterfdag van Emiliano Zapatista. Daaraan voorafgaande had zij als eerste duitse journaliste de gelegenheid tot een uitvoerig gesprek met onder-commandant Marcos, opperbevelhebber van het EZLN en woordvoerder van de beweging. In het interview komt zowel de gespannen situatie na de moord op PRI-presidentskandidaat Colosio aan de orde, alsook de perspectieven van de onderhandelingen en verschillende aspecten van de interne structuur van het EZLN.

Welke uitwerking had de aanslag op de presidentskandidaat van de regeringspartij PRI, Luis Donaldo Colosio, op het dialoogproces tussen regering en EZLN en op de situatie in Chiapas?

Toen de eerste dialoogronde in San Cristobal was beëindigd, keerden wij naar ons gebied terug om met de gemeenschappen te overleggen wat zij van de regeringsvoorstellen vonden. Eerst hebben we de documenten met de leden van het Geheime Revolutionaire Indígena-Comité (CCRI) besproken, want aan de onderhandelingen had immers maar een kleine groep van gedelegeerden deelgenomen en niet het hele CCRI. Elke afzonderlijke eis en het antwoord van de regering daarop werd toegelicht en bediscussieerd, en daarna zijn we begonnen het allemaal in een eenvoudige, heldere taal om te zetten, die de mensen in de dorpen begrijpen kunnen. Daarmee zijn we dus druk bezig als een rij van nieuwe militaire manoeuvres begint. De troepensterkte van het regeringsleger rondom ons gebied wordt verhoogd en ook de buitenste belegeringsring wordt versterkt. Het leger zegt daarover dat ze troepen terugtrekt resp. vervangt. Wij zien echter alleen dat nieuwe troepen arriveren, niet dat er ook troepen vertrekken. Het komt tot bombardementen op enkele plaatsen in de buurt van Altamirano. Bij de militaire controleposten in Ocosingo en Altamirano worden boeren opgepakt op grond van een zwarte lijst die het regeringsleger heeft. Een aantal opgepakte boeren "verdwijnt" op die manier.

Golf van Mexico

Mérida

Celestun Valladolid

Augustus	32	28
September	32	28
Oktober	31	28

opname-uren per dag

4	7
6	7
6	6
6	6

MEXICO

Aan de andere kant beginnen tegelijkertijd de aanvallen van de veefokkers, die openlijk verklaren dat ze het niet eens zijn met de regeringsvoorstellen in de eerste onderhandelingsronde. Op soortgelijke wijze vragen andere delen van de rechtse oligarchie het woord, zoals de "Colectos", de rechtse "aristocraten" van San Cristobal de la Casas. In zijn totaliteit gezien wees niets erop dat het proces van dialoog, dus

het vredesproces, serieus vorderingen maakte. In dat klimaat wilde het Geheime Revolutionaire Indígena Comité ervoor waarschuwen, dat zij de besprekingen over de resultaten uit de eerste dialoogronde kon opschorten tot de regering de daarvoor noodzakelijke voorwaarden zou scheppen, dus tot de agressieve stemming zou zijn verdwenen. We waren net bezig een dergelijk communicatie aan de regering uit te werken toen we het bericht van de moord op Luis Donaldo Colosio hoorden. Wij beoordeelden het als een aanslag waarvoor het EZLN direct of indirect verantwoordelijk zou worden gesteld. Direct in de zin, dat wij de moordenaar de opdracht of instructies zouden hebben gegeven. Maar dat valt wegens gebrek aan bewijs niet staande te houden, en het is sowieso absurd, want als iemand schade berokkend is door de aanslag op Colosio, dan wel op de eerste plaats de Zapatistas, want Colosio heeft publiekelijk beloofd de resultaten van de eerste dialoogronde te accepteren. Het zou totaal absurd zijn te veronderstellen dat wij ook maar enig belang bij deze moord hebben. De beschuldigingen werden toen op een meer indirect niveau geuit, bv. door te zeggen dat het EZLN met haar aanval van 1 januari een klimaat van geweld had gecreëerd en U bezoekt de prachtige bouwwerken in deze gigantische tempelstad, vroeger het heilige oord

CAer toe had bijgedragen dat anderen geweld als een positief middel zien, wat de moord op Colosio zou hebben uitgelokt. Wij analyseerden, op een ander niveau, dat deze aanslag deel was van een lastercampagne tegen het EZLN, die daarvoor al was begonnen. Ze weten heel goed dat wij slecht bewapend

zijn, dat onze belangrijkste kracht ons aanzien bij de mexicaanse bevolking is. En dat aanzien willen we kapotmaken of op zijn minst verlagen, om daarna een militaire aanval te kunnen rechtvaardigen. Alles wat ik genoemd heb samengevat: de militaire manoeuvres, de agressie van de grootgrondbezitters en nu de aanslag op Colosio wezen op het dreigende gevaar van een militaire aanval. Daarom hebben we in die situatie besloten de besprekingen over de eerste dialoogronde in de gemeenschappen uit te stellen. Want de strijders en strijders die in hun dorpen waren om aan de discussies mee te doen moesten naar hun post terug om eventuele aanvallen af te slaan.

MAY

Maya's. Hij van de Krijger: waar vroeger uueuige gebracht werden en andere staaltjes van ig bewaard gebleven Maya-architectuur. In dag rijdt u terug naar Cancun voor een in het verlengingshotel van uw keuze.

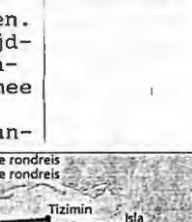
repen: telovernachtingen op basis van logies/ontn genoemde hotels of gelijkwaardig er in een airconditioned (mini)bus lssprekende gids es en boottocht i

k: gegarandeerd 4, 7/5, 11/6, 16/7. ingen in progra houden.

Dat is per slot van rekening het nog steeds geldige bevel van het CCRI: ons gebied tot de laatste man en vrouw te verdedigen. We kunnen onze burgerbevolking toch niet zonder strijd aan het regeringsleger uitleveren. Sindsdien hebben we niets meer van Camacho, de regeringscommissaris voor de dialoog met het EZLN, gehoord. Hij is weliswaar twee dagen geleden weer naar Chiapas gekomen maar tot nu was er geen enkel bericht van hem.

oned (mini)bus ds gedurende de rondreis
rd en op de volgende data: en 23/8, 6/9 en 4/10
gramma en route

ENTEN COSTA REAL ★★★

In eerste instantie waren we daar niet erg door verrast, we hadden er rekening mee gehouden want de aanslag op Colosio was ook een zware slag voor Camacho en zijn politieke positie. Intussen is Cedillo als nieuwe presidentskandidaat genoemd maar het is nog niet in te schatten wat voor uitwerking dat op het vredesproces zal hebben. Wat we met zekerheid kunnen zeggen is dat Cedillo rechtstreeks door president Salinas is uitgekozen, dat het weer een

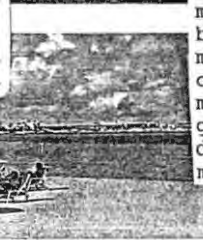
In het huidige politieke en economische crisisspanorama van Mexico betekent het EZLN een storende factor en een belemmering voor de plannen van Salinas die uit de weg geruimd moet worden/ moet worden opgeheven. Maar zoals al gezegd, wij moeten voorlopig afwachten wat er verder gebeurt.

Schitterend nieuw complex dat direct aan Playa Linda en de turquoise zee ligt en ook uitkijkt over de marina waar vandaan de avontuurlijke en catamarans vertrekken.

"dedazo" was, een eigenmachtige beslissing van de president ook tegenover zijn eigen partij. Maar het is nog onduidelijk hoe Cedillo zich tegenover Camacho en het vredesproces in Chiapas zal opstellen. We moeten afwachten welke krachtsverhoudingen uit de interne machtsstrijd binnen de machtsgroep van de regeringspartij zullen voortvloeien, welke rol Cedillo daarbij speelt en wat dat voor Camacho betekent. Er gaan op het moment geruchten dat hij als vredescommissaris is vervangen en als ambassadeur naar Spanje zal worden gestuurd (inmiddels ontkend door Camacho). Wel, alles met elkaar dus een aanwijzing tegen een voortgang van het dialoogproces. Wij zullen, als gezegd, in hoogste staat van paraatheid afwachten. Er zijn signalen dat de regering aanspoort op een oplossing hoe-dan-ook voor eind mei, dat kan dan een ondertekening van een vredesakkoord zijn of een militaire beslissing. Want in juni en juli wordt het NAFTA-verdrag opnieuw in het Amerikaanse congres behandeld. En de beslissende fase van de mexicaanse presidentsverkiezingen staat voor de deur.

ENTEN POS

Zullen aan een mogelijk tweede onderhandelingsronde weer enkel het EZLN en een afgezag van de regering deelnemen, of zijn de Zapatistas erin geïnteresseerd dat andere delen van de mexicaanse maatschappij worden vertegenwoordigd, b.v. vertegenwoordigers van boeren en Indigenasorganisaties? Ook de veefokkers eisen deelname aan verdere onderhandelingen.

Wij zijn van mening dat een mogelijke tweede onderhandelingsronde noodzakelijkerwijs de nationale aspecten moet behandelen, die de regering in de eerste fase buiten beschouwing heeft gelaten. We zijn het er niet mee eens dat onze eisen enkel op lokaal niveau betrokken worden, of zelfs alleen maar op bepaalde gemeenschappen waarvan de regering denkt dat er daar Zapatisten zitten. Wij houden vast aan de nationale dimensie van de problematiek. Daarom ook hebben we voor het bespreken van de regeringsvoorstellen uit de eerste dialoogronde op nationaal niveau uitgenodigd en intussen veel commentaren, voorstellen en brieven uit verschillende maatschappelijke sectoren ontvangen. Verschillende maatschappelijke groeperingen vragen ons, hun eisen in de volgende onderhandelingen mee te nemen. Een eethoek, zijte met slaapbank voor de vaders. De woonkamer heeft een balkon. Bijzonderheden: een complex met een ontspanningssteer. Maaltijden: geen.

bar
bad
toe-
is
en,
ico,
t.
de
it
onen,
eft een
ak
gen

een
tipe
op 300
ol.
zvern-
v. bad-
in de
het
mee

brieven wordt gevraagd, de eisen van democratie, vrijheid en gerechtigheid als nationale wensen te behandelen. Wij denken dat boeren- of andere organisaties zonedig het EZLN het mandaat zullen geven voor het onderhandelen over hun specifieke eisen, of dat ze daadwerkelijk zelf met eigen gedelegeerden kunnen deelnemen. Over de precieze procedure is het CCRI nog in beraad en ze zullen daartoe ook de andere organisaties raadplegen.

Willen jullie de veefokkers ook aan de onderhandelings-tafel hebben?

Nee. Zover wij dat kunnen overzien zijn de veefokkers in tweeërlei opzicht bezorgd. Aan de ene kant vanwege hun landerijen in de door ons gecontroleerde zone. Maar dat is niet het belangrijkste. Want ze weten heel goed dat wij niet aan hun land komen. Tegelijk beweren ze van wel, om druk op de regering uit te oefenen. In zoverre het in Chiapas tot landbezettingen kwam, was dat nooit in door ons gecontroleerd gebied en bovendien onder de verantwoordelijkheid van andere organisaties. Aan de andere kant zijn ze bezorgd over het verlies van hun status als feodale heersers. Want de eisen van de Indigenas tegen de racistische discriminatie, de vernederingen, het gebrek aan respect voor hun tradities en cultuur enz. beogen gelijkberechtiging met deze "aristocratie". Deze families zijn niet opgevoed in een geest die zo iets zal toestaan. Sinds de tijd van de verovering heeft de heersende klasse in Mexico zonder twijfel moderniserings- en internationaliseringsprocessen doorlopen. Maar in Chiapas was dat niet het geval.

GRUPO

lexico • Yucatan

Als je in Chiapas met een veefokker spreekt, spreek je met een feodaal heer(ser). In de landelijke gebieden van Chiapas kan je niet eens stellen dat de regering daar de macht uitoefent, hoogstens misschien in de centrale gemeenten. Maar in de overige gebieden heersen de grootgrondbezitters en hun gewaagde benden, de "witte garden", evenals kleine feodale heren met hun eigen leger en hun lijfeigenen, de Indigenas. Wat kunnen deze mensen ons dan aan de onderhandelings-tafel voorstellen? Dat we niet moeten eisen wat we willen, of dat zij onze problemen zullen oplossen?

Bestaat niet het gevaar dat een eventueel akkoord tussen EZLN en regering in de praktijk zal mislukken door deze lui?

Er zijn gewoon dingen waarover niet onderhandeld kan worden, die moeten praktisch doorgevoerd worden. Wij kunnen onmogelijk met de grootgrondbezitters over gelijkheid onderhandelen, dat moeten we hun afdwingen. Het probleem van de agressieve hardleersheid van de landheren is een probleem van de regering. Want die heeft hen laten opkomen, groeien, hen wapens gegeven, ze getraind, hun de macht toevertrouwd, en nu heeft de regering het niet meer onder controle. Of wil het niet meer onder controle hebben. Dit probleem zal de centrale regering van Mexico moeten oplossen, als ze werkelijk vrede wil. Om die reden sluiten wij nadrukkelijk onze eigen ontwapening gedurende het vredesproces uit. Zolang de grondaristocratie haar machtspositie behoudt en de "witte gardes" voortbestaan, zal er in Chiapas geen vrede zijn.

erige tropische natuur en tr...
lijfselen van antieke Indiaan...
avingen en de koloniale tijd...
Mexico-reis onvergetelijk. W...
omfortabele reis met een eig...
men flink wa...
kt te komen r...
jdige vakantie...
ot simpele nec...
rne bedrijvig...
menten uit hi...
s met vulkan...
oerwouden.
p deze reis.

o Stad; boeien...
Waar moet je l...
ir-freak, ga dan

Mexico • Guatemala

Wanneer worden in de gemeenschappen van de EZLN de besprekingen over de eerste dialoogronde voortgezet?

Mogelijk na 10 april, in het geval er sprake is van gunstige voorwaarden voor het voortzetten van het vredesproces. Dat is echter nog volstrekt onzeker. We hebben serieuze bewijzen van de wil

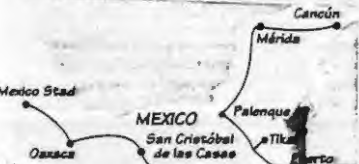
...nemen met een scherp budget betrekking. Het is erminst dat u een uitgekleeft pakket krijgt. Integendeel, door de keuze van voer en verblijf zit u juist "bovenop" natuur en cultuur. De oude koloniale sfeer proeft u in de steden, op levendige markten komt u in contact met de indianen. Bovendien staan alle belangrijke ruïnes van de oude indianenvolken op het programma.

Chiapas is de deelstaat waar de indianen van nu nog het meest authentiek zijn. We brengen u naar die plaatsen waar de kansen op ontmoetingen met deze mensen voor de hand liggen, zoals San Cristóbal, Chichucastango en rond het door vulkanen omlijste meer van Atitlán.

De twee volle dagen die ervoor uitgezonden zijn, hebben we hard nodig om Mexico klein beetje in beeld te krijgen. Het is wel een bruisende stad met veel verschillende gezichten; oud en modern, en luxeus, cultureel en zakelijk.

Het is een verkeerde conclusie aan te nemen dat enkel Chiapas kan veranderen en de rest van het land op dezelfde voet verder gaat. In deze

fout zijn de mensen al eerder getrap. Tot zover een eerste beoordeling, dus dat de problemen niet lokaal kunnen worden opgelost. Een tweede punt is het volgende: wat tot nu toe op tafel ligt is een stapel papier waarin de regering zich vast verbindt aan de belofte, mogelijk het instellen van commissies in aanmerking te nemen die oplossingsvoorstellen kunnen uitwerken... Alles wordt op de lange baan geschoven, maar van ons wordt verwacht dat we onmiddellijk een vredesakkoord ondertekenen en ook nog de wapens inleveren. Wederom grijpt de regering naar het middel van loze beloften met het doel te coöpteren en af te remmen. Maar de regering staat tegenover mensen die langdurige ervaring met dergelijke leugenachtige methoden hebben. Het zijn geen mensen zonder politieke ervaring. Ze hebben lange jaren van legale en geweldloze politieke strijd achter zich waarin ze steeds weer bedrogen werden. Toen wij op 1

tot vrede nodig, met simpele intentieverklaringen nemen we geen genoegen. De legerleiding verklaart bijvoorbeeld publiekelijk dat ze troepen terugtrekt. Maar dat is niet zo, ze verplaatsen ze alleen maar.

Is er al sprake van een eerste meningsvorming van de EZLN-basis met betrekking tot de regeringsvoorstelling uit de eerste dialoogronde?

Ja, de 34 eisen die we de regering hebben voorgelegd zien we als een nationaal issue. Wat we bv. eisen met betrekking tot de rechten van de Indígenas, moet voor alle Indígenas in Mexico gelden. Wat we voor de boeren eisen, geldt eveneens voor het hele land. Met de andere eisen is het net zo. Wat de regering in de eerste dialoogronde heeft gedaan, is het nationale aspekt buiten beschouwing laten en te proberen de problemen op lokaal niveau op te lossen.

Ze probeerden onze medewerking daarvoor te krijgen door te denken dat ze met mensen te maken hadden die geen nationaal bewustzijn en geen nationaal perspectief hebben. Ze geloven echt dat ze de problemen van onze mensen onmiddellijk kunnen oplossen door bv. een wegaan te leggen, of een school of

...naakt ook nog een trip naar Teotihuacán om de reusachtige zonnepijler te zien. Na reizen we naar Oaxaca. Als u wilt inschatten wordt dat een hele d... en door straatjes en over pleinen prachtige koloniale plaats. In een... zijn onschatbare grafgiften uit... te bewonderen. We kunnen ont... dat u deze fraai gelegen Zapotec... en het nabije Mitla nu ook zelf v... Ga dan mee op excursie.

januari de oorlog begonnen was dat in de bereidheid om te sterven. De regering heeft dus met mensaen te maken die tot alles bereid zijn en die hun waardigheid waarvoor ze de strijd zijn aangegaan nooit voor een stapel papier zullen inruilen.

Na de eerste dialoogronde waarin het ging om het vaststellen en aanhoren van de posities, is het nu tijd om tot werkelijke onderhandelingen over te gaan. daarbij zullen wij van onze kant erop staan dat op onze nationale eisen, nationale antwoorden gegeven worden. Op de fundamentele eisen van democratie, vrijheid en gerechtigheid verwachten wij

concrete antwoorden, want tot nu toe heeft de regering daar zeer vaag op gereageerd.

Hoe is de "Revolutionaire Vrouwenwet" tot stand gekomen? Het is werkelijk revolutionair met het oog op de ondergeschikte rol van de vrouwen in de Indigenagemeenschappen.

Toen het Zapatistische leger haar werk in de bergen begon besloten we dat we geen speciale toelatingscriteria moesten hanteren. Jongeren, ouderen, kinderen vanaf een bepaalde leeftijd, mannen evenals vrouwen konden zich intigeren. Een paar van de eerste leden nodigden familieleden, bv. zussen, uit om zich aan te sluiten. Dat kon zijn omdat de familie heel groot was, of omdat ze niet wisten waarvan ze moesten leven of omdat ze al zeer gepolitiseerd waren. Dat kwam met name veel voor bij familie van de oprichters, die momenteel een soort indiaanse elite vormen, die in elk opzicht hoog ontwikkeld is. Zo kwamen de eerste Indigenavrouwen bij de Zapatistas.

De volgende dag vliegen we naar het eiland San Cristóbal, 1000 km uit de kust. Daar schepen we in voor de tocht langs de Galápagos-

Bij de Zapatistas leerden vrouwen veel dingen waar ze in hun dorpen van waren af gesloten. Ze leerden bv. spaans, lezen en schrijven basiskennis van wiskunde, aardrijkskunde, geschiedenis. Ze leerden wapens dragen en hanteren en, wat het meest buitengewone was, ze leerden het commando voeren ook over mannen. In het zapatistische leger liep dat probleemloos want het strookte met onze logica. We maken geen onderscheid tussen mannen en vrouwen, het zijn allemaal strijders. Toen wij contacten legden met de dorps-

eilanden. Elk heeft een eigen fauna. Charles Darwin vond de bewijzen voor zijn evolutie elfde planten en dieren ontwikkelde onafhankelijk als ze maar voldoende leefde van elkaar leven, zoals op Isla Lobos zien we. Op het Isla Lobos zien we de grote Amerikaanse fregatvlinder op de eiland Española (Hoc zuidelijke van de archipel, en gevarieerde kolonie zeevogels Galápagos-groep, met enkele

childpad... ta Cruz bezoeken we het Charles Darwin Research Station. Van elke soort adden die op de Galápagos-eilanden er hier enkele exemplaren voor uitsterven te behoeden. Darwin's schepping kan meedo... man die ze leuk vinden, aanspreken en ze hoeven niet te wachten tot hij misschien een keer op hen afkomt. Ook vrouwen mogen flirten. Zo iets te horen van meisjes zoals zijzelf was voor de dorpsmeisjes een bliksemslag, want hun vooruitzicht is niet te trouwen met de man die hen bevalt, maar degene die hen van hun vader koopt. Vanaf die tijd stonden steeds meer meisjes en vrouwen te trappelen om bij ons in de bergen te komen. De familie laat ze gaan omdat al een broer, oom of neef bij de Zapatistas zit.

Mexico

En datzelfde herhaalt zich dan op grotere schaal: deze vrouwen bezoeken hun familie, hun dorpen, kunnen nu spaans spreken, lezen, schrijven, rekenen, met wapens omgaan; en meer vrouwen staan erop zich bij ons aan te sluiten. Dat herhaalt zich keer op keer. Uiteindelijk beginnen de vrouwen die niet weg kunnen druk uit te oefenen: waarom geldt voor

de vrouwen in de bergen dit en dat en voor ons niet? Ook wij zijn Zapatistas, ook als we niet de bergen inkunnen. De vrouwen uit de bergen vertellen hen, dat ze daar gelijkberechtigtd zijn en dat dat ook in de dorpsgemeenschappen moet gelden. Op deze wijze beginnen de vrouwen in de dorpen hun mannen onder druk te zetten en ze eisen mee te praten over dingen die tot dusverre alleen mannen onder elkaar bespraken. Natuurlijk waren de mannen ertegen. Alleen al het recht van de vrouw haar eigen partner uit te zoeken is een zware slag tegen de patriarchale overheersing door de mannen. Evenzo de eis van vrouwen zelf haar aantal kinderen te bepalen. Daarin komen twee aspecten samen, die van seksuele dominantie en een economisch aspekt. Bij het kindertal gaat het niet alleen om de wens van de man zijn potentie te bewijzen, want hoe meer kinderen er zijn, hoe meer arbeidskrachten voor de landbouw de familie ter beschikking staan. Uiteindelijk is dat natuurlijk een drogreden want het land is niet groot genoeg om het later onder veel kinderen te verdelen en het resultaat is dat ze allemaal armer worden. Voor de vrouwen gaat het hierbij om nog meer: zij lijden erg onder de hoge kindersterfte. Van elke twaalf, veertien kinderen gaan er zeker vijf of zes dood. Ze vragen zich dan ook af, waarom zou ik zoveel kinderen baren, enkel om ze daarna dood te zien gaan? Ik wil geen kinderen voor de dood ter wereld brengen.

Cross Country Travels heeft i...
rie individuele reizen uitgez...
neestal met een comfortabel...
igen gelegenheid door het las...
ekerheid dat overnachtingen...
tels perfect geregeld zijn. El...
eigen karakter zodat de ke...
vendien kunt u het individi...
gramma verlengen met een...
Carabische kust of op het e...
trajecten komen deels over...
lere Mexico-reizen in deze l...
s daarom de betreffende pa...
er informatie.

Mexico Sur-Est (17 dagen)
...e dagen neemt u de tijd om...
iven van Mexico-City en all...
oeken die u al zo lang wilde

San Christóbal - Truus Römgens

De dorpsgemeenschappen rea-
geerden verschillend op deze
druk van de vrouwen. Het
hangt ook af van de ethnisch-

Reissom vanaf 1.500,-
(budget-tour A 17 dagen)

che groep. Sommige verzetten
zich hevig, in andere heeft
de vrouw traditioneel een
sterkere rol. In ieder geval
vindt er hevige interne strij-
d plaats. En op het moment
dat besloten werd de oorlog
aan te gaan - dat was in
oktober 1992, maar nog zonder
het precieze tijdstip
vast te leggen - werd ook
beslist over de wetten die
in de zapatistische gemeen-
schappen zouden moeten gel-
den. Er werden voorstellen
gepresenteerd voor de land-
bouwwet, de wet op de oor-
logsschattingen enzovoort.
Bij die gelegenheid vormden
de vrouwen een leidend comi-
té, dat later een plaats
zou innemen in het Geheime
Revolutionaire Indígena-Comi-
té (CCRI), en daarna begon-
nen ze het overleg met de
dorpsgemeenschappen over de
belangrijkste eisen en ver-
langens van de vrouwen. In
januari 1993 gaf het CCRI
het bevel tot voorbereiding
van de oorlog, in maart vond
een zitting plaats van het
comité ter controle van de
revolutionaire wetten, die
in april van kracht zouden
moeten worden. Op dit tijds-
tip wist niemand iets van de
"Revolutionaire Vrouwen-
wet" omdat de vrouwen dat in
het geheim en heel stille-
tjes hadden voorbereid. Toen
ze het dan in het CCRI voor-
stelden hebben de mannen dat
natuurlijk eerst van de hand
gewezen. Daarop weigerden de
vrouwen hun toestemming aan
de landbouwwet te geven. Op
die manier konden ze de man-
nen dwingen hen serieus te
nemen, en uiteindelijk werd
de Vrouwenwet aangenomen.
Bovendien werd besloten dat
deze wet niet pas bij het
begin van de oorlog, maar
direkt - het was heel gun-
stig dat het precies 8 maart
was - van gelding zou worden

15,-
...m. U
...or de
...uit zijn
...zijn
...havin-
...ij de
...ines
...m
...te
...Ga
...co, en
...en met
...jecten
...de
...orden
...nder-
...caanse
...k van

in de gemeenschappen. Na-
tuurlijk kwamen er proble-
men. Een voorbeeld: als twee
jonge mensen in een Indígen-
agemeenschap ongetrouwd met
elkaar slapen, wordt dat
bestraft door hen op het
basketballveld aan de doel-
paal vast te binden of ze in
de gevangenis te stoppen.

Dat is de traditie. Nu ken-
nen de jongeren de nieuwe
wet, beminnen elkaar onge-
huwd en worden betrapt. Men
wil ze volgens de oude zede
bestrafen en die jongeren
zeggen: wacht even, de nieu-
we wet geldt nu. Als jullie
die niet respekteren, hoe
moet het dan met de land-
bouwwet, hoe kunnen jullie
überhaupt over revolutie
praten? De dorpswoordvoer-
ders wisten niet wat ze doen
moesten en kwamen naar ons
toe. Wij legden uit dat dat
een zaak van het CCRI was,
dat de nieuwe wetten van
kracht waren en zij echt
niets tegen die jongelui
konden ondernemen, omdat wij
anders verplicht waren hen
eruit te halen. Ze hadden
niet met een wet ingestemd
om hem aansluitend te bre-
ken. Dat was een precedent.
Daarna is de druk wat van de
ketel. Maar er moest voor
gevochten worden, het is
niemand in de schoot geval-
len. Er was en is veel ver-
zet. Dat is een heel belang-
rijke en interessante strijd
tot nu toe.

Wordt deze strijd meer door
de jonge vrouwen gedragen of
ook door de ouderen onder-
steund?

Meer door de jonge vrouwen
maar voor de ouderen is het
moeilijk ertegen te zijn.
Want de jongeren vragen hen
of ze echt willen dat het
met hen net zo gaat, dat ze
er met 35 jaar uitzien alsof

ze 60 zijn. Of dat ze op hun
veertiende trouwen en zich
op hun vijftiende aftobben
met bevallingen voor een man
die ze pas in hun huwelijks-
nacht kennen leerden. De
oudere vrouwen kunnen dat
natuurlijk niet beamen, ze
kunnen wel vaststellen dat
er voor de vrouwen iets moet
veranderen.
Zoals ik al zei, er zijn
ethnische groepen waarin
vrouwen een zekere strijdbare
traditie hebben, en ande-
re waarin de vrouwen veel
harder voor het overwinnen
van hun marginalisering moe-
ten vechten.

De verschillende Mayagroepen
leven dus niet gemengd in de
dorpen, maar geografisch
gescheiden?
Ja, in deze omgeving wonen
enkel Tzeltal. In de omge-
ving van Las Margaritas wo-
nen de Tojolabal. In het
noorden de Chol en in het
hoogland de Tzotzil. Ook in
het door ons gecontroleerde
gebied leven de ethnische
groepen gescheiden. De pla-
ats waar ze samenkomen is
het Geheime Revolutionaire
Indígena-Comité.

Misschien praten we een bee-
tje weinig over de verhou-
ding van de Zapatistas tot
de andere boerenorganisa-
ties. Al heel lang bestaan
er sterke en veelsoortige
organisaties van de boeren-
beweging in Chiapas, die
echter van elkaar via poli-
tieke en ethnische lijnen
waren gescheiden. Het EZLN
schijnt de eerste kracht in
Chiapas te zijn die het ge-
lukt is deze historische
scheidlijnen te overwinnen.
Hoe is dat gelukt?

Onze aanpak bestond eruit te
onderscheiden wat ons ver-

enigt en wat ons scheidt, en de interne structuren van de andere organisaties te respecteren. We hebben nooit de bedoeling gehad de leiding van andere organisaties over te nemen, maar we hebben een oorlog voorbereid omdat we van mening waren dat anders de levensomstandigheden niet veranderd kunnen worden. We willen noch de ARIC, noch de OZEC noch CIOAC (namen van boerenorganisaties of fusies van organisaties) leiden. Ze hebben allen hun eigen structuur, ook de CNC, waar wij niet aan willen komen. Maar wat wij altijd zeiden was dat we de wapens moeten opnemen om veranderingen te bereiken. We gingen ervan uit dat de legale politieke strijd via de structuren van de organisaties gevoerd wordt en dat de militaire aspecten door het Zapatistische leger behandeld worden. Onze eisen zijn zo algemeen-geldend dat het bijna onmogelijk is om het er niet mee eens te zijn. Daarvanuit is er een soort wederzijdse basisovereenstemming. Wij stellen nooit een eis die verdeelend zou kunnen werken of die enkel de specifieke belangen van een bepaalde groep of een bepaalde beweging zou behartigen. Iedereen kan zich in onze eisen terugvinden. En zoals gezegd betwisten wij niemands politieke leiding. Daarvoor hebben de organisaties altijd de grootste angst, dat iemand hen de leiding wil aftroeven. Onze positie daarin was en is, dat de mensen zich organiseren moeten zoals zij dat willen, met de leiders die zij willen. Zo zou je kunnen zeggen dat het Zapatistische leger niet zo zeer een organisatie is maar meer een samenvloeiing van organisaties. Zo laat zich

ook de grote invloed verklaren en de erkenning die de Zapatistas onder de Indígenas van Chiapas genieten, evenals de mogelijkheid die te vernietigen.

In januari werd CEOIC, de fusie van de boeren- en Indígenasorganisaties van Chiapas opgericht, een samenwerkingsverband van 280 organisaties. Hoe schatten jullie de draagkracht van dit heterogene verbond in? Heeft de CEOIC een toekomst?

Als het de sleutel vindt kan het op politiek niveau evenveel tot stand brengen als het EZLN op militair niveau. Hun lidorganisaties werken uiteindelijk in de boeren-sector in het gehele land. Maar je moet er natuurlijk rekening mee houden dat zij allemaal een lang verleden hebben, dat met verraad, afgunst, wraakgevoelens en al dergelijke fraaie zaken belast is. Op bepaalde momenten kunnen deze factoren de overhand krijgen, de mensen kennen hen immers al heel lang. Maar, zoals al gezegd, als ze de juiste sleutel vinden, dus zich concentreren op de eisen van land en vrijheid, dan heeft dit bondgenootschap zeker toekomst. Als het lukt interne ruzies en ronselmannoeuvre te overwinnen, als ze helemaal meegaan met de nu, net als voor 75 jaar, geldende Zapatistische eisen, dan kan het CEOIC op politiek gebied gezamenlijk met het EZLN op militair gebied deze staat verstandig regeren. Wij zijn voor hen een bescherming. Wij hebben hun onze diensten als beschermer aangeboden in het geval ze bedreigd worden. En daar wij niet naar de politieke macht streven, enkele mensen van het CEOIC echter wel degelijk, is er met ons ook geen onenigheid. Die heeft hooguit interne oorzaken. Enkele lidorganisaties van het CEOIC hebben contact met ons gezocht, om een gesprek gevraagd. Het CCRI heeft dat echter afgewezen met als reden: of met iedereen of met niemand. Het kan er niet om gaan contacten met afzonderlijke organisaties te onderhouden, dat leidt alleen maar tot verdeeldheid.

Ik denk dat dat een juiste beslissing is. Want je mag niet vergeten met welk doel het CEOIC is opgericht. Salinas en Setzer (de interimgouverneur van Chiapas) beoogden van het begin af aan een tegenmacht tegen het EZLN op te bouwen. Die rekening is echter niet opgegaan. De meeste organisaties hebben zich aan onze kant geschaard en laten zich niet tot instrument van de regering maken. Dat was voor ons van levensbelang, en dat zullen we ook niet vergeten. Veel mensen zeggen dat wij alleen daarom overleven, omdat dat plan niet gefunctioneerd heeft.

Wat gebeurde en gebeurt er met mensen die het niet met de oorlog van de Zapatistas eens zijn maar zich in jullie invloedsgebied bevinden?

Van deze mensen verlangen wij enkel dat ze niet voor de tegenpartij werken, door informatie te geven of personen te verraden, want in de dorpen kent iedereen elkaar en ze weten van elkaar wie Zapatista is en wie niet. In de bevrijde gebieden zijn wij nu de regering. Deze mensen kunnen gaan en staan waar ze willen maar wij verwachten dat ze dat wel vertellen, net zo als ze

het voorheen tegenover de regering deden. Als ze niet tegen ons werken, beperken we ze op geen enkele wijze en we dwingen ze ook nergens toe. Wat er tijdens de oorlogshandelingen voorviel is dat enkele leden van het Zapatistaleger niet-Zapatisten wilden dwingen mee te doen. Ze hebben hen verbaal bedreigd, niet lijfelijk, in de zin dat ze dreigden dat het slecht met ze zou aflopen als ze niet mee zouden doen. Ze hebben hen bang gemaakt voor het geval ze zich niet zouden aansluiten. Dat is gebeurd en wij hebben dat via de pers vernomen die in de gelegenheid was met

Guate

Spanjaarden zo'n 500 j
len, stuitte zij op een m
iggende indianenstammen.
rsing, bepaalt de rijke erf

steeds het karakter van deze
architectuur, maar zeker ook
vandaag stroomt Indiaans bloe
en en Guatem
lie deze land
an de natuu
springt; droge woesti
kanisch geber

die lui te praten. Het CCRI had een vermoeden wie de verantwoordelijken waren en daar korte metten mee maakt. Maar onze algemene politiek was altijd een "niet-aanvalsverdrag" met dergelijke lui.

Iets over de interne structuur van het EZLN. Zijn jullie leden professionele strijders of leiden ze ook een gewoon leven in de dorpen?

Een deel van de EZLN-leden leeft al tien jaar ondergedoken in de bergen. Daar worden we al sinds het begin van levensmiddelen voorzien door de dorpsbewoners. Het andere deel, de overgrote meerderheid, zijn boeren die zich aan hun stuk grond wijden maar ook zo nu en dan militaire training krijgen of voor een of andere aktie worden aangetrokken, afhankelijk van de militaire plannen op dat moment. Het zijn boeren en strijders, precies volgens het model van het Zapata-leger vroeger. Sinds het uitbreken van de oorlog lossen zij elkaar af. Sommige komen in het leger, som-

migen gaan tijdelijk weg om op het land te werken, allen bij toerbeurt. De familie van degenen die de militaire posities bemensen worden door de anderen steeds gesteund. Dat hebben we lang geleden al zo geregeld.

Wordt uit de dorpen steeds een bepaald contingent gerekruteerd of is de intrede in het EZLN vrijwillig?

van slechts 15 minuten. In en rondom het
Miguel liggen
Geen steeke
t hun fleurige
irants en bare
naam verlijst
er veel duik
zorgen (n.a.
in zandstran
oosten en zijn

Wanneer de militaire Vrijwillig. De militaire grans kluisje.
zije. Bijzondere dienst is vrijwillig. Er zijde beschik zijn dorpen die überhaupt geen strijders afvaardigen, andere die slechts enkelen kunnen missen en weer andere die zich en bloc bij de militie aansluiten. Dat hangt altijd af van de beslissingen op dorpsniveau. En degenen die besloten hebben zich als aktieve strijders aan te sluiten kunnen er altijd weer uitstappen. Ze zullen

CARCON

het EZLN dan op een andere wijze ondersteunen. Er zijn geen bestraffingsacties en al helemaal geen executies wegens deserteren. Tenminste nog niet!

De agrarische productie wordt ondanks de oorlogstoestand doorgevoerd?

Ja, en even schamel als daarvoor. Dat is natuurlijk lang en nauwgezet voorbereid. We beseften natuurlijk heel goed dat de arbeidsomstandigheden niet dezelfde zouden zijn als vroeger. Dus moesten alle regelmatig voorkomende werkzaamheden goed verdeeld worden. Bijzonder rijke oogsten zijn nu helaas niet te verwachten. Het gaat net zo beroerd met ons als ervoor.

Tal van overblijfselen roe- Een vraag die we ook in Duitsland heel vaak gesteld hebben: hoe verenig je de

fundamenteel democratische opvattingen van het EZLN met de onvermijdelijk hiërarchische structuur van een leger, gehoorzaamheid en discipline en al de bekende militaire ondeugden? Hoe lossen jullie die tegenstrijdigheid op?

Die tegenstrijdigheid was er natuurlijk van het begin af aan. Het EZLN is een politiek-militaire organisatie, en zo iets is het meest ondemocratische van de wereld. Alles gaat van boven naar beneden, één beveelt, de anderen moeten gehoorzamen. Toen we met deze structuur in contact traden met de democratisch gestructureerde indiaanse dorpsgemeenschappen, botsten die tegenstellingen natuurlijk met elkaar. Dat gebeurde echter op basisniveau en hier domineert duidelijk de indiaanse sektor. Wil het politiek-militaire commandoniveau overleven dan moet ze zich aan deze sektor onderwerpen, moet ze de structuren accepteren die de dorpsgemeenschappen voorstellen. Wil

van de indiaanse n zijn o.a. te

wordt bepaald door gastvrije en vriende bevolking.

het leger groeien en niet een kleine guerrillagroep blijven zoals we die uit de geschiedenis van Latijns-Amerika kennen, wil ze werkelijke ruggesteun onder de bevolking krijgen, dan moet ze deze andere structuur accepteren. Zo lost de tegenstrijdigheid zich dan ook op: er zijn beslissingen die democratisch tot stand komen en er zijn beslissingen die puur militair op commandoniveau worden genomen. De grote beslissingen, bv. over het tijdstip van het begin van de oorlog, de oorlogsbeëindiging, het begin van de dialoog, over onze vlag, over de reden van de strijd, de bondgenotenpolitiek, al

deze beslissingen moeten op democratische wijze genomen worden. Er wordt democratisch over gestemd dat we de oorlog beginnen, en ik krijg dan het bevel: We beginnen, geef de nodige bevelen om deze beslissing in de praktijk om te zetten! Omdat deze beslissing aan de basis wordt genomen is de praktische omzetting in de onvermijdelijke militair hiërarchische vorm van bovenaf veel gemakkelijker. De fundamentele bevelen worden dus gegeven door de dorpsgemeenschappen na lang intern overleg, ik maak deze dan operationeel. Iedereen, kinderen, ouderen, vrouwen en mannen hebben erover meegestemd dat we de oorlog moesten beginnen. Over het precieze tijdstip wilden zij zich liever niet uitspreken, ook uit voorzichtigheid. Over het precieze verloop en de nodige voorbereidingen moest ik resp. het commandoniveau beslissen. Wie, hoe laat, waar aangevallen moet worden, dat zijn militaire beslissingen.

Over de beëindiging van de oorlog wordt dus ook door de dorpsgemeenschappen beslist?

Ja, netzo als zij over het begin van de oorlog hebben beslist zullen zij ook het einde de beslissing nemen.

MEXICO

MEXICO Dat is niet de zaak van de strijdende eenheden, het is geen zaak van de militaire structuur.

Laten we er eens vanuit gaan dat een strijder een of ander onrecht begaat in een of ander dorp. Wie straft er dan? Het EZLN of de dorpsgemeenschap?

Het Comité, want daaraan nemen beide elementen deel. Het verenigt het burgerlijk en het militaire gezag.

Hoe is de civiele sektor gestructureerd?

De civiele sektor is democratisch gestructureerd. Het hoogste orgaan is de dorpsvergadering, en die wijst de leiding aan. Als die de besluiten van de vergadering niet naleeft, wordt ze afgezet. En zo gaat dat verder. Op regionaal niveau en over het gebied worden eveneens gedelegeerden benoemd en zo verder tot aan het aangrenzende gebied van andere ethnische groepen die ook hun eigen kollektieve leiding hebben. Hieruit wordt uiteindelijk het Comité Clandestino Revolucionario Indígena (CCRI) gevormd, waarin alle ethnische groepen zijn vertegenwoordigd.

De leden van het EZLN zijn voor een deel heel jong. Bestaat er niet het risico dat deze jongeren gemilitariseerd in plaats van gesocialiseerd worden? In El Salvador kon je het probleem constateren, dat jongeren die zich met 11 jaar bij de guerrilla aansloten, later enorme moeilijkheden kregen om zich een ander leven dan het militaire voor te stellen. Met een wapen waren ze iemand, hadden macht, maar zonder...?

Nou ja, wij zijn gewoon ook heel sympatiek, daar ligt al een onderscheid. Neen, de meerderheid van de strijders is burger, en de burgers

maar hiervan treft u er in de veel aan. VOER Maar ik wil het toch even- tjes zeggen, de wapens lagen een of andere belofte zullen wij de wapens niet inruilen. En ze worden ook snel weer begraven?

Dat vroeg ik niet... Maar ik wil het toch even- tjes zeggen, de wapens lagen een of andere belofte zullen wij de wapens niet inruilen. En ze worden ook snel weer begraven?

Daar komt het altijd op aan. Wij zijn per slot van rekening niet aan die dingen gehecht. Als een oplossing van het konflikt zich begint af te tekenen zal het echt niet moeilijk zijn de mensen over te halen de wapens in te leveren. Er zijn velen onder ons die absoluut geen behoefte aan een militaire loopbaan hebben. Die willen eerder arts, ingenieur, astronaut, rockzanger of wat dan ook worden. Er werd gezegd dat jullie de toegang tot het door jullie gecontroleerde gebied met mijnen willen blokkeren. Dat is inmiddels gebeurd.

Tanks zijn veel vreselijker. Zijn de mijnen niet gevaarlijk voor de burgerbevolking?

Nee, het zijn geen zelfontstekende mijnen, hoe noemen jullie die ook al weer: geen boobytraps (in de duitse tekst staat hier body-traps, we gaan ervan uit dat dat een tikfout is. vert.) Ze worden pas geactiveerd als er acuut gevaar is en ze worden ook niet op willekeurige plaatsen gelegd, waar je ze achteraf niet meer terugvindt, maar enkel op de potentiële tankbanen. De infanterie baart ons geen zorgen. Daar nemen we het graag tegen op, want daar wordt echt gevochten en wel op ons

DOM TE WETEN

Mexico spreekt men Spaans, maar un wordt het Engels zeker zo vaak jikt. voltage is 110-120 volt en u heeft rikaanse tussenstekker met platte p Cancun wordt sterk t se cultuur, v lan de vele f. ref. Yes zijn duur jovers" Taj

media spelen in dit verband

VERTREK VANUIT MEXICO

VAN DAG TOT DAG: 1 Via

EN STRAND IULUM

VAN DAG TOT DAG: 1-5

voor bezoek aan de stad, parken en h

Media spelen in dit verband een grote rol. Salinas de Gortari heeft het klaarge-
speeld het land met een giantisch netwerk van leugens te overspannen.

het internationale image en de nationale druk gedwongen het vuren te staken.

Van de bomaanslagen half januari in de hoofdstad en op andere plaatsen hebben jullie je gedistantieerd.

kommunikasiemedie die tot een vreedzame oplossing van het konflikt dwingen.

Hadden jullie gerekend op zo'n brede ondersteuning uit de burgermaatschappij of kwam het als een verrassing?

Nee, het bevel tot het staakt-het-vuren heeft ons verrast. We waren juist op de terugtocht en bezig met het mijnen leggen onder bruggen en toegangswegen.

dachten dat de regering de controle over de pers veel restriktiever zou uitoefenen. En precies dat lukte hen niet, zeker niet na de gebeurtenissen in Ocosingo.

Van de bomaanslagen half januari in de hoofdstad en op andere plaatsen hebben jullie je gedistantieerd.

Personnel list titled 'DIWSDAG' with columns for 'persoon', 'DAGEN', and 'verreken'. Includes a small calendar grid and a list of names and numbers.

Als laatste natuurlijk de verplichte vraag: wat kunnen wij van buiten ter ondersteuning doen? Let wel, van buiten, zonder er ons op onbehoorlijke wijze mee te bemoeien??

Het verspreiden van informatie over wat er hier gebeurt is zeker belangrijk.

Daarom vragen wij de buitenlanders altijd als eerste om in hun land informatie te geven over wat ze werkelijk gezien hebben.

Tegen de tanks kunnen we niet veel beginnen, als die hier binnenkomen is het met ons allen gedaan.

Hoe reageren jullie op de omsingeling door het nationale leger. Bestaat er op middellange en lange termijn niet het gevaar van geïsoleerde drooglegging??

Natuurlijk. Ze spelen met het geduld van het Comité. Er komt vroeger of later een punt waarop het Comité zegt: we zijn er zat van hier vast te zitten.

Jullie zullen dus niet zoals de verzetsdorpen in Guatemala toelaten dat het leger geleidelijk aan de controle over het gebied vergroot?

Nee, het leger heeft hier niets te zeggen, de enigen die hier controleren zijn de Zapatistas.

Om nog eens terug te komen op de nationale context: geen enkele andere gewapende beweging op het latijns-amerikaanse continent heeft het voor elkaar gekregen dat na een strijd van 12 dagen een wapenstilstand wordt afgekondigd en de regering se uitnodigt aan de onderhandelingstafel.

komen, kleding en sommige levensmiddelen. Als iemand van ons naar Ocosingo komt wordt hij uit de weg geruimd, verdwijnt gewoon. Er zijn gewoon dingen die de aarde niet geeft. De aarde geeft geen zout of zeep bv., wel mais, bonen, pepers, en dat is voldoende om te eten, maar een machete of schoenen of kleren moet je kopen, en dat kan nu niet meer.

Uit Duitsland komen veel toeristen naar Mexico. Hoe staan jullie tegenover toerisme? Moet dat gewoon doorgaan of willen jullie Chiapas vrijhouden van toeristen die toch alleen maar de kassen van de rijken vullen?

Dat zou hoofdzakelijk de hotel- en restaurantbezitters treffen en die hebben zich tot nu toe op de vlakke gehouden omdat ze van de vele journalisten profiteren. Zij en de autoverhuurders zijn blij met de Zapatistas en willen de dialoog het liefste zolang mogelijk rekken, zodat al die lui blijven. Met deze sektor hebben wij nooit problemen gehad en zij ook niet met ons. De problemen hebben we met de grootgrondbezitters en de groothandelaren.

Dus een oproep voor een toeristenboycot zou geen zin hebben?

Op het moment niet, denk ik. Dat zou erop uit kunnen lopen dat wij geïsoleerd worden. Positief zou in elk geval wel een ander soort toeristen zijn, bv. meer jonge mensen van links of weet ik veel hoe dat tegenwoordig bij jullie heet, progressieve mensen, maar niet uitsluitend. Zoiets als die vredeskaravaan die dingen meebrengt, dat is zeker heel nuttig, geeft ons steeds weer nieuwe moed. Als in de kranten staat dat de duitse jongeren solidair zijn met onze strijd voor waardigheid, heeft dat ook effect op de mexicaanse regering en haar methoden.

Ik denk dat we het wel gehad hebben.

OK. Mee eens.

Cuba

Wat Cuba zo aan maakt, is dat het is; een vriendelijke koning in een economisch onontwikkeld land. Cuba heeft vele rustige stranden en koloniale steden met als hoogtepunt Havana, een van de mooiste steden van de Caribbean. Brede boulevards, parken en Spaanse architectuur vormen het decor van deze stad. De Cubaan is een vrolijk mens, dit komt ook vooral tot uiting in de wervende shows van de beroemde Tropicana nachtclub. Fit vond accommodaties in Santa Lucia en de strandzone van Santiago de Cuba. Las Yagrumas, in een jungle-achtige natuur vlakbij Havana, is de basis van een 8-daagse excursiereis, die u de sfeer laat proeven van het veelzijdige Cuba. Een fly-drive laat pas echt kennismaken met dit mooie eiland.

Assata Shakur, voormalig militante strijdster van de Black Liberation Army (BLA), werd na een jaar extra gevangenisstraf op 2 november 1979 door haar kameraden uit de extra beveiligde gevangenis met haar dochter op Cuba in New Jersey bevrijd. Zij leeft sinds 1984 met haar in Havana in de gevangenschap. Ivo Bozic had in april 1993 in Havana de gelegenheid om een korte versie van. Het onderstaande stuk is daar om een

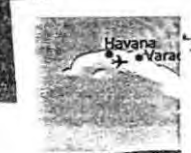

Op Cuba logeert u in de uitstekende hotels van Cubanacan. De meest gespecialiseerde toeristische organisatie van Cuba

Heb jij de nieuwe Malcolm X-film van Spike Lee gezien of daar al van gehoord? Ja, ik heb een versie van deze Spike Lee-film gezien. De film was in de Afrikaans-Amerikaanse gemeenschap zeer omstreden. Volgens mijn mening is geen kunstenaar perfect, en er bestaat eenvoudigweg geen perfecte historische voorstelling van zaken. Alles bij mekaar heeft de film een zeer positief aandeel gehad, en zal dat ook in de toekomst hebben, om mensen niet alleen over de persoon van Malcolm X in te lichten, maar de film helpt hen er ook bij om enkele historische omstandigheden te begrijpen die tot de ontwikkeling van Malcolm X evenals die van de Nation of Islam en de gehele ontwikkeling van de Afrikaans-Amerikaanse bevrijdingsbeweging heeft bijgedragen.

ontwik urbanis voorman organise Playa Co kreeft eter waar regel

Speelt de Islam daadwerkelijk zo'n belangrijke rol in de zwarte beweging zoals het in de film wordt getoond? Hoe ziet jouw relatie ten aanzien van de islam eruit?

Volgens mijn mening was de Nation of Islam een zeer belangrijke invloed voor de zwarte bevrijdingsbeweging en is het, op deze wijze, zoals ze door Farrakhan weer werd opgebouwd, in zekere zin nog steeds. Op de eerste plaats was het in die tijd voor Afrikaanse mensen, die in de USA leefden, van groot belang, om een beweging te hebben, die op onze woede, op onze haat een beroep doet op een directe manier. En als de Nation of Islam en Elijah Muhammad beweerden, dat blanken duivels zijn, dan was dat niet noodzakelijkerwijs een weergave van een ideologische positie van ons, maar drukte dit onze gedachten uit over wat ons werd aangedaan. Bovendien maakt deze positie het voor ons mogelijk om de haat, die tegen ons was gericht, niet te verinnerlijken, maar om deze haat naar buiten te richten en uitdrukking te geven. Wat de Nation of Islam voor mij aantrekkelijk maakte, was onder andere haar discipline en de respectvolle houding tegenover vrouwen. Ik werd echter nooit lid van de Nation of Islam, omdat ik toen een ander ideologisch perspectief met betrekking op de raciale verhoudingen in de USA had. Voor mij liet zich de strijd niet als religieus definiëren, en ik zag ook geen noodzakelijkheid om religie tot een aspect van de uiteenzettingen te maken.

In de 16e eeuw door Diego de Lezama Oropesa ontworpen, is het een prachtig voorbeeld van de Spaanse renaissance architectuur. Het is nu een museum.

dag: Camaguey
gaat u op weg naar Camaguey, waar u 1 nacht zult verblijven in een logies/ontbijt. In dit centrale deel staat het landschap voor het groot-uit suikervelden. Camaguey zelf is een zellige binnenstad, waar u zich kunt laten verleiden door de Cuba kunt wagen aan een swingende caribische sfeer.

dag: Holguin
naar Holguin is het nog 200 km. i.a. een rumdistilleerderij bezoeken. t u nog rondkijken in Holguin, 1 's middags/ 's avonds zult voeden die deze Mijn visie was niet zo beperkt. En bovendien had ik de indruk, dat ik als vrouw in de Nation of Islam beperkt zou worden, want volgens mijn mening was het de bedoeling dat de Nation of Islam van de vrouw had, dat haar plaats thuis is, en dat zij daar een aan de man ondergeschikte plaats heeft. Ik was niet bereid om deze rol te aanvaarden. Volgens mij was deze houding, in die tijd, een van de manco's van de Nation of Islam. Maar ik bewonderde hun respect voor de vrouw, hun gedisciplineerde levensstijl en hun alternatieve manier van leven, die zich afkeerde van de algemene consumptie- en drugs cultuur, die de VS-regering ons wilde opdringen.

de 2- of 3-rijige auto is van een ongebruikt open trefgedeelte van ca. 10 liter (per liter) v. 1.5 liter van benzine

(20 liter per bon) om te kunnen tanken bij de speciale benzinstations onderweg.

Bijzonderheden:
Geldig rijbewijs. Instructies, routekaart en hotelvouchers ontvangt u ter plaatse.

Vertrek: wekelijks op zaterdag.
Wijzigingen voorbehouden.

Toen jij in de gevangenis was, had je een diepgaandere uiteenzetting met de Islam en ben je uiteindelijk ook tot de Islam overgegaan.

Terwijl ik in de gevangenis was, bekeerden veel kameraden zich tot de islam en er waren veel gevangenen die moslims waren. Daarom besloot ik, dat als ik überhaupt een religie wilde aannemen, dit dan de islam zou zijn. Ten tweede vond ik het voor mij als persoon belangrijk om de islam systematisch te bestuderen en om een spirituelere benadering van het leven te verkrijgen. Want de repressie om mij heen was zo onderdrukkend, dat ik niet anders kon. Maaltijden: ontbijt (buffet). Halfpension mogelijk.

Cuba

dat ik een spiritueel element nodig had om iets tegenover de repressie te kunnen stellen en om de sfeer van dood en geweld, waardoor ik werd omringd, te bestrijden. Ik begon met het bestuderen van de koran en de islam, en mijn verhouding ten aanzien van spiritualiteit breidde zich wezenlijk uit. Bovendien bestudeerde ik de Yoruba-religie en de bijbel. Ik ontdekte, dat alle religies elementen bezitten die revolutionair zijn. Elementen die de strijd voor bevrijding tot inhoud hebben. Ik geloof ook dat religies geen statische fenomenen zijn, maar dat religies zich moeten ontwikkelen en veranderen. De bevrijdingstheologie heeft mij bijvoorbeeld sterk beïnvloed - niet allen maar in haar christelijke betekenis, maar ook in haar wereldse zin. Want mijns inziens moeten de religieën zich wezenlijk meer in de gebeurtenissen en wereldlijke voorvallen mengen en engageren. En ze moeten een verdergaande definitie van moraal en ethiek ontwikkelen. Religieën kunnen zichzelf niet de reactionaire zienswijze van moraal voorschrijven volgens het motto: het enige wat ons interesseert is, wie met wie naar

beg gaat - en dat is dan de moraal. Ethiek heeft mijns inziens meer te maken met de bevrijding van mensen. Onafhankelijk van het gegeven om welke religie het gaat, gaat het erom, dat ze een relatie met de mensen en hun strijd ontwikkelt, verwordt tot een "religie van het volk", die de mensen niet alleen maar spiritueel, maar ook politiek, maatschappelijk en economisch bevrijdt. Mijn religieuze opvattingen en mijn politieke mening zijn met elkaar verwoven en verbonden, en spiritualiteit heeft voor mij een diepere, bredere zin gekregen. De uiteenzetting met de islam heeft mij erbij geholpen om dit standpunt te ontwikkelen.

De rol, die vrouwen bij de BPP hadden, verschilde toch zeer van de rol van de vrouwen in de Nation of Islam.

Eh ja, Vrouwen waren in de BPP wezenlijk duidelijker en zichtbaarder aanwezig in leidende posities. Maar ook de BPP was zoals alle organisaties in de USA sterk van sexismen doordrongen. Er bestond een macho-houding, vrouwen in de partij moesten erom vechten dat er naar hen werd geluisterd, dat ze gelijk-gerechtigd werden behandeld - vrouwen moesten op alle niveaus strijden. Sexisme raakt en beïnvloed mensen wereldwijd - niet alleen vrouwen - maar ook mannen en kinderen. Alleen als bewegingen voor maatschappelijke veranderingen zich er intensief mee bezig houden dat nieuwe en vrije maatschappijen niet op het mannelijk-georiënteerde en mannelijk-gedomineerde model voor verandering kunnen worden opgebouwd, en dat het belangrijk is, dat vrouwen leidinggevende posities in revolutionaire bewegingen en bij de opbouw van de revolutionaire samenleving op zich nemen, alleen dan kan er een daadwerkelijke bevrijding zijn. Alleen als mensen deze mate van bewustzijn hebben bereikt zal de maatschappelijke verandering daadwerkelijk een universele en volledige aanzet

de naam van het strand is stad. Rijdend langs ananas- en suiker.

plantages wordt Camazou

hebben. Dit moet zich uitdrukken in de dagelijkse activiteiten van politieke organisaties. De klassieke manier van politieke organiseren is bijna altijd patriarchaal en hiërarchisch opgezet - met leidinggevende personen en diegenen die aan hen zijn ondergeschikt. Deze wijze van organiseren moet veranderen.

Heeft zich volgens jou de verhouding tussen zwarten en blanken verbeterd? Is er een positieve ontwikkeling wat dat betreft?

Überhaupt niet. Racisme en racistische conflicten niet alleen maar in de USA steeds meer toe. Racisme wordt in brede kringen weer acceptabel; racisme is weer "in". Racisme is onderdeel geworden van een complete beweging, die niet alleen maar een nationale, maar een internationale beweging is. Als men al deze racistische aanvallen niet alleen maar in Duitsland, maar in veel landen van Europa bekijkt, dan ziet men heel duidelijk een internationale ontwikkeling, die bij mij grote angst veroorzaakt en mij aan de dertiger jaren, aan het fascisme, herinnert. Er verheft zich een neofascistische beweging die wezenlijk uitgekristalliseerd is dan het onverhulde fascisme van de dertiger jaren. De vijandigheid tegenover immigranten, tegenover "vreemden", is een onderdrukte vorm van racisme, van een moeizaam verborgen racisme. Dit racisme is voor een deel het resultaat van de jarenlange propaganda in de imperialistische industrielanden, die een "arbeider" als een individu weergeeft; die blank is, in een luxueus huis leeft en in een grote auto rijdt. De weergave van de media in relatie met hoe het leven van de arbeidersklasse zou moeten zijn, is een sprookjesconstructie van luxe. Ongelukkig genoeg zijn veel blanke arbeiders in Europa en de USA sterk door dit beeld beïnvloed. En tegelijkertijd werd elke vorm van internationalisme uit het

denken van de zogenaamde arbeidersklasse geëlimineerd. Hierdoor bestaat er nu een volledige generatie van blanke arbeiders in Oost-Europa, die zich spiegelen aan de blanke arbeiders in Engeland en andere westerse industrielanden en zeggen: "Wij willen dezelfde levensstandaard als de arbeiders uit de bovenste middenklasse". Ze begrijpen niet dat de enige reden voor deze levensstandaard voortvloeit uit het gegeven dat Engeland, Frankrijk en de USA systematisch landen uit de Derde Wereld hebben uitgebuit en onderdrukt, en dat, om het zo maar eens te zeggen, deze levensstandaard door de ellende van de mensen in Azië, Afrika en Latijnsamerika werd "gesubsidieerd". Het mondiale conflict heeft zich ontwikkeld van een Oost-West-conflict tot een Noord-Zuid-conflict. Europa, de USA en Canada proberen om hun machtspositie nog steeds door de onderdrukking van het zuiden te stabiliseren. Racisme wordt een steeds grotere factor, die mensen, die beweren dat ze opkomen voor vrede en sociale verandering, serieus dienen te bestrijden.

Zijn de opstanden in L.A. en andere Noordamerikaanse steden volgens jou mening de uitdrukking van verslechterde omstandigheden?

Maar weinig mensen zijn op de hoogte van de levensomstandigheden van de African Americans en de Latinos in de USA. Elke vierde jonge zwarte man in de USA is of in de gevangenis of onder toezicht van de gevangenisautoriteiten, dat betekent voorwaardelijke invrijheidstelling etc. De politie heeft in de Derde Wereld-gemeenschappen de rol van een bezettingsleger. Dat, wat Rodney King overkwam, is een normale gebeurtenis in elke stad in de USA. Het enige verschil was, dat de situatie werd gefilmd. En hoewel de film er was, was de reactie van veel blanken: "Nou en?. Hij zal toch wel iets gedaan hebben, hij heeft zich immers geweerd". Hoewel hij

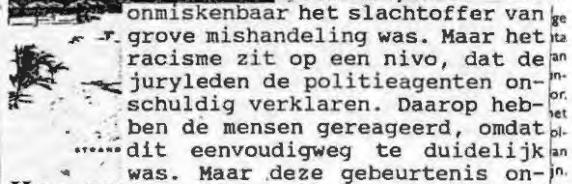
CUBA

SELECTIE

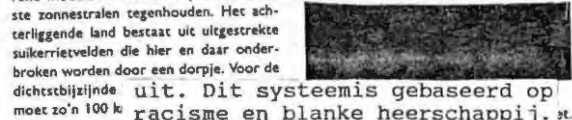
SANTA LUCIA

Hotel Club Mayanabo

onmiskenbaar het slachtoffer van grove mishandeling was. Maar het racisme zit op een nivo, dat de juryleden de politieagenten onschuldig verklaren. Daarop hebben de mensen gereageerd, omdat dit eenvoudigweg te duidelijk was. Maar deze gebeurtenis onderscheid zich op geen enkele manier van het dagelijks leven in de USA. Het racisme, dat in de USA heerst, bestaat op alle niveaus, bijvoorbeeld in de gezondheidszorg: de kindersterfte in de zwarte gemeenschap in de USA is twee keer zo hoog als die van blanken. Het aantal zwarte vrouwen die bij de geboorte van hun kinderen sterven is drie keer zo hoog als bij blanke

vrouwen. De levensverwachting van zwarten is 7-8 jaar minder als die van blanken. Zwarten verdienen nog steeds maar 60% van wat een blanke verdient. Elk aspect van het leven en de maatschappij is racistisch, of het nu gaat om de gezondheidszorg, het onderwijs etc, en ongeveer hetzelfde ziet het er in de meeste Europese industrielanden

ste zonnestrallen tegenhouden. Het achterliggende land bestaat uit uitgestrekte suikerrietvelden die hier en daar onderbroken worden door een dorpje. Voor de dichtstbijzijnde uit. Dit systeem is gebaseerd op racisme en blanke heerschappij. Maar steeds meer mensen verzetten zich daar tegen en zijn niet langer bereid om deze blanke heerschappij en de eurocentrische visie in de wetenschappen, met betrekking op de geschiedenis, op de literatuur etc. te accepteren. Dit heeft zich bijvoorbeeld ook uitgedrukt in de

HOLGU GUARD

Holguin, een vr enige Industrialis brik die te bez waard zijn verder Calixto Memori (pas op de koe) voorbeeld ook uitgedrukt in de vakantiedorp en ligt 70 km van Sagua la Grande, 20 uur rijden van Holguin. Een schoon, breed zandstrand met voldoende watersportmogelijkheden springs meteen in het oog. De aanwezigheid van een koraalrif op 300 m afstand zorgt ervoor dat de zee erg kalm is, zodat Guardalavaca ook zeker geschikt is om met kinderen vakantie te vieren

op 16 & 23 april en in mei, juni, september en oktober.

400

campagne tegen de officiële 500 jaar-viering, toen veel mensen duidelijk gezegd hebben: ten eerste heeft Columbus Amerika helemaal niet ontdekt, en ten tweede betekenen deze 500 jaar voor ons onderdrukking, uitbuiting, slavernij, kolonialisme en neo-kolonialisme. Het is daarom niet voldoende om racisme in een vacuüm te benaderen/bekijken, maar de verbinding tussen racisme en eurocentrisme moet worden waargenomen en beiden moeten worden bestreden.

Hebben deze rellen een blijvend invloed gehad op de zwarte beweging in de USA?

Om te beginnen: we noemen rebellies, want in deze rellen rebelleren ze tegen een realiteit, die steeds verder doorzet. Een reden voor de verkiezing van Clinton tot president is volgens mij dat er delen van de bevolking in de USA zijn, die zich er

van bewust zijn, hoe explosief de situatie in de USA is. En dit niet alleen maar in betrekking tot African Americans, maar ook in betrekking tot Latinos, Native Americans, Asian Americans en arme mensen. De regering van de USA en hun instituties houden zich alleen bezig met de belangen en behoeften van een kleine minderheid. Om een alomvattende

daarin aan de ene kant hun protest tegen de onmenselijke politiek van het Bush- en Reagan-bestuur. Gelijktijdig ging het er echter ook om de situatie te ontspannen en draaglijk te maken. Mijns inziens is de situatie in de USA zeer explosief, en veranderingen zijn noodzakelijk. Ik geloof, dat veel mensen dat veel mensen de rebellie in L.A. als een aspect gezien hebben van hoe zich de situatie in de USA ontwikkelt, en dat veel mensen beginnen te begrijpen, dat deze spontane reactie tot een systematische strijd tegen de onmenselijke politiek van de regering van de USA moet worden ontwikkeld.

Je hebt het over het groeiende racisme in Europa gehad. Niet alleen fascistische, maar ook "normale" Duitsers vallen vluchtelingen aan, slaan ze in mekaar, verbranden ze. Gelijktijdig heeft de regering wetten aangenomen, die het voor vluchtelingen nog moeilijker maakt om in de BRD te komen. Heb jij de mening dat racisme in Europa, bijvoorbeeld tegen Roma en Sinti of tegen Turkse mensen in de BRD, hetzelfde racisme is als het racisme van blanken tegen zwarten in de USA? Ik geloof, dat dit racisme on-

derdeel van hetzelfde racisme is. Ik geloof niet dat het volledig identiek is. Als men bekijkt wie de slachtoffers van het racisme in Europa zijn, dan kan men vaststellen, dat onder deze slachtoffers veel Afrikanen als ook mensen uit Azië, bijvoorbeeld Vietnamezen aanwezig zijn. De slachtoffers zijn mensen, die vooral uit de zogenaamde Derde Wereld komen: "people of color". Zodoende denk ik, dat zich daar achter hetzelfde racisme verschuilt, hetzelfde eurocentrische racisme, dezelfde onbekwaamheid om culturen, buiten de Europese culturen, te respecteren en te waarderen. Een reden daarvoor ligt volgens mij daarin dat er in veel Europese landen na de nederlaag van de

nazi's geen diepergaande analyse van de vijandigheid ten opzichte van vreemdelingen, blanke heerschappij en eurocentrisme. Er was volgens mij geen omvangrijke ideologische strijd tegen fascistische ideeën, en daardoor konden ze weer opkomen. En ze zijn weer opgekomen, omdat het kapitalisme de behoeften van de mensen in een totale betekenis niet kan vervullen. Deze omstandigheden leiden ertoe dat Duitse arbeiders, in plaats van zich solidair te voelen met arbeiders uit de zogenaamde Derde Wereld, die als vijanden en als bedreiging beschouwen, die van hen de arbeidsplaatsen willen afpakken. Men is een zeer beperkte, gekrompen manier van denken bijgebracht. Dat is iets, wat niet van vandaag op morgen is gebeurd, maar het is een onderdeel van een ontwikkeling.

Tijdsverschil

In Cuba is het 6 uur vroeger dan in Nederland. Het uitzending van een korte periode begint

Prijzen

De prijzen zijn er nog laag, maar er is weinig om uw geld aan te spenderen. Zijn er weinig Duitse staatswinkels zijn. De prijzen zijn er een stuk hoger dan in Nederland. Het is zeer beperkt met open laadruimte. De Cubanen zelf brengen van de heuvels. Veel Cubanen hebben genomen. Sommige tarieven, dan geldt het

vervoer

De wagenverlichting. Een geldige vordende, maar aan te geven. Hoe benzine niet in Cuba, in je auto merken die bus niet uit de koffer om met te komen, maar meeneemt als u hier toe m

DIVERSEN

Soms zeg je dat de strijd in Zuid-Afrika een grote betekenis heeft voor de zwarte bevrijdingsstrijd in de USA. Nu is er echter een nieuwe ontwikkeling in Zuid-Afrika? Beschouw jij die als positief en ben je van mening dat er een reële mogelijkheid bestaat voor een einde van de apartheid? Ik hoop dat het zo zal zijn. Volgens mij zijn onderhandelingen onderdeel van de revolutionaire strijd en een belangrijk bestanddeel in de strijd tegen apartheid. Maar het zal geen eenvoudige strijd worden, want de vertegenwoordigers van de blanke heerschappij, die de controle over de Zuidafrikaanse regering en de Zuidafrikaanse economie hebben, zullen hun macht en hun privileges niet zo makkelijk opgeven. Hoewel ik geloof dat Zuid-Afrika zich in een belangrijke fase bevindt,

geloof ik niet, dat apartheid en het complete systeem van blanke heerschappij zo eenvoudig en plotseling afgeschaft worden. Dit is eerder een belangrijke fase, die sterk kan bijdragen aan de volledige bevrijding van Zuid-Afrika in de toekomst - die echter niet snel zal verschijnen. En om dat nog eens te herhalen, het mondiale racistische offensief heeft niet alleen effecten in de USA en in Europa gehad, maar heeft ook effect gehad op de ontwikkeling in Zuid-Afrika. Zo zijn er bijvoorbeeld steeds meer Europeanen die proberen om naar Zuid-Afrika te emigreren. Veel mensen uit de voormalige Oostblokstaten proberen nu om naar Zuid-Afrika te emigreren en te profiteren van de uitbuiting van zwarte Zuidafrikanen in Zuid-Afrika. In totaliteit is het wereldwijd een moeilijke tijd voor bevrijdingsbewegingen, en mensen, die werkelijk geïnteresseerd zijn in een maatschappelijke verandering, moet elkaar opnieuw zien te vinden en een internationale beweging zien op te bouwen - waarin dan bijvoorbeeld de mensen, die in Zuid-Afrika strijden, directere contacten en betrekkingen hebben met mensen, die bijvoorbeeld in Latijns-Amerika en Azië of de USA strijden. Revolutionairen worden juist voor een moeilijke opgave geplaatst - namelijk of het ons zal lukken om een hogere en rijpere ideologische en praktische basis te ontwikkelen.

TE WETEN

reekt men Spaans, maar in de is kan men u in redelijk Engels te De bevolking is zeer vriendelijk. In de hotels, maar ook op straat, budig met ze in contact kunt Sommige tarieven, dan geldt het

* De netspanning is 110 volt en u heeft een Amerikaanse lussenstekker nodig (met o-a-tte voien), die u uit Nederland mee moet nemen aangezien die op Cuba niet te koop is.

* wij raden u aan zelf voldoende voorraad filmrollies en tapes voor uw videocamera

me- rum

Cuba xellen jaar

a, die rit kan meer tar te hotel,

lijk

trielijk e eis

net ers- is 's at

in de zijn in eep en jaan u

will hier

het en dan jden inde

aan van

niet ar

oben- gens ler de

g e zier nen tand- te

geldt eigenlijk nog meer voor de lokale bevolking dan voor het hotelpersoneel, die van het hotelmanagement vaak kleine hoeveelheden van deze artikelen krijgen.

* Cuba is nog altijd communistisch. U zult ongetwijfeld zien dat er bijvoorbeeld betrek is aan bepaalde levensmiddelen. Fidel Castro geniet altijd nog een grote waardering onder met name de oudere bevolking, respecteert u dit en houdt het in gedachten voor wat u eventuele kritische opmerkingen maakt en mensen in verlegenheid zou brengen.

SANTO
Hotel Villa Coral
 LIGGING: direct naast Playa de las Lunas, zwembad, lounge, (grill)restaurant, kindergedeelte, kindersportmogelijkheden als duikschool, surfen, waterskiën, aerobics, massage, volleybalspel, biljart en tafeltennis. Fietsoverhuur, autoverhuur, KAMERS: met douche & toilet, telefoon, tv, koelkast, airco, sommige met zeezicht.

Guardalaya
 LIGGING: in het centrum van de stad, dicht bij de haven en de markt.

Guardalaya
 LIGGING: in het centrum van de stad, dicht bij de haven en de markt.

Speciale combi-aanbieding op 4 juni, 17 september en 1 oktober: 2e week Hotel Villa Coral.

Speciale combi-aanbieding op 4 juni, 17 september en 1 oktober: 2e week Hotel Guardalaya.

explosie van ontevredenheid van de vele onderdrukte mensen in de USA te voorkomen, werd Clinton verkozen. De kiezers drukten

We zijn nu immers met een nieuwe realiteit geconfronteerd: de Berlijnse muur is weg, de meeste socialistische landen bestaan niet meer. De meerderheid van de revolutionaire bewegingen op de wereld hebben gefaald. De mensen in Nicaragua hebben zich via het stemformulier tegen de Sandinisten uitgesproken. De meeste linkse en communistische mensen zijn momenteel zonder concept. Gelijkijdig krijgen de USA, Europa en in het bijzonder de BRD een nieuwe betekenis als imperialistische machten. De fascisten worden steeds agressiever, en de politiek van de staten steeds repressiever. De huidige ontwikkeling is werkelijk zeer negatief, somber en donker. Zie jij een of andere mogelijkheden voor mensen, die nog steeds voor bevrijding strijden?

HAVANA

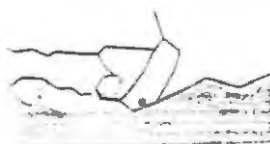
La Habana, Cuba's fascinerende hoofdstad met 2 miljoen inwoners.

Ik wil eerst nog een korte toelichting geven over de inschatting van deze situatie - en het daar aan ten grondslag liggende concept - als een zeer negatieve ontwikkeling. Ik zie het eerder als een zeer "blanke" ontwikkeling. Nog steeds wordt donkerheid geassocieerd met het negatieve, en ik geloof niet, dat dit in overeenstemming is met de geschiedenis van de mensheid.

Los daarvan, bijvoorbeeld Nicaragua: ik geloof niet dat het er om ging, dat het Nicaraguaanse volk van de Sandinisten af wilde. Het beslissende punt was de tien jaar durende contrarevolutionaire activiteiten, die door de regering van de USA werden ondersteund en gefinancierd. Het Nicaraguaanse volk stond tien jaar lang onder een constante, van buiten afkomstige, druk. Desondanks wonnen de Sandinisten de eerste verkiezingen; maar op het tijdstip van de tweede verkiezingen hadden de CIA en de regering van de USA een apparaat opgebouwd, waardoor ze in het geheim miljoenen dollars aan de oppositie konden doorsluizen. Daardoor konden ze een grote hoeveelheid stemmen

van mensen kopen, die eigenlijk de revolutie ondersteunden. En vervolgens vond direct voor de verkiezingen de invasie van de USA in Panama plaats. De boodschap was zeer eenduidig: of jullie stemmen voor de oppositie, of jullie worden op de zelfde manier behandeld. Volgens mij kan deze situatie niet met de situatie in de BRD, Europa of de realiteit in de USA worden vergeleken. Want het is nu eenmaal realiteit - ook als veel mensen dat niet willen horen -, dat de meeste landen van de zogenaamde Derde Wereld, waarin socialistische revoluties hebben plaatsgevonden, socialistisch zijn gebleven. Dat betekent dat als je beweert dat het socialisme aan haar einde is gekomen, dat je dan moet oppassen, dat je analyse niet door een eurocentrische manier van kijken wordt bepaald. De analyse mag zich

'mojito' meehelpt de stemming erin te brengen.

niet alleen maar tot Europa beperken, maar moet de ontwikkelingen in Afrika, Azië en Latijnsamerika er bij betrekken. Het is zeker juist dat progressieve regeringen zoals in Angola of Mozambique dagelijks blootgesteld zijn aan de terreur die door de imperialistische krachten wordt veroorzaakt. Maar volgens mij beïnvloedt dat niet direct de gevoelens van het volk, ondanks de langdurende, goed gefinancierde en systematische imperialistische campagne. Natuurlijk klopt het, dat de Sowjet-Unie opgehouden heeft met te bestaan, en dat het socialisme in Europa ineen is gestort. Dat stemt mij in vele opzichten treurig, want het socialisme

heeft volgens mij Europa wat beschaafder gemaakt. Met de ineenstorting van het socialisme krijgen momenteel allerlei mogelijke variëteiten van reactionair negativisme, barbarisme en primitivisme de bovenhand. Maar ik ben er niet van overtuigd, dat het falen van het socialisme in Europa synoniem is aan het falen van het socialisme over de hele wereld. Ik geloof dat de mensen, die in Europa en wereldwijd voor maatschappelijke veranderingen gevochten hebben

LAKOLINA

en nog steeds vechten, nauwkeurig moeten kijken naar wat voor soort van socialisme in Europa werd opgebouwd. Waaruit bestonden de goede en slechte kanten van deze vorm van socialisme? Wat waren haar successen en haar grenzen? Ik geloof dat het een hele kortzichtige analyse representeert als er gezegd wordt, dat het socialisme algemeen gezien dood is en onmogelijk zou zijn, alleen maar omdat een of ander land een "onaangename" vorm van het socialisme heeft ontwikkeld. Dat zou betekenen dat maatschappelijke veranderingen op wereldschaal onmogelijk zouden zijn. De mensen moeten zich simpelweg intensief bezig houden met de geschiedenis van Europa en de geschiedenis van de revolutionaire bewegingen in Europa; ze moeten zich bewust worden van het chauvinisme dat in deze Europese bewegingen de overhand had. Dit chauvinisme

ANDRES

dat bijvoorbeeld voor de nederlaag van de 2e internationale verantwoordelijk was. Er moet een bewustzijn zijn over de negativiteit van stalinisme en de gevolgen, die het stalinistische model ongelukkigerwijze heeft gehad, op wereldschaal, op de opbouw van het socialisme en in de revolutionaire bewegingen.

Indeling 3-kamer met zit- en 2 2-persoons gasstel, ethno kamers heeft met bad/douche. Bijzonderheden: handdoeken 2 x per week appartement. Maaltijden:

Want veel mensen namen de rigide, dogmatische concepten over, die door de USSR werden verbreid en die zich via de Komintern in bijna alle revolutionaire bewegingen hadden verspreid. Ik beschouw niet de gehele geschiedenis van de USSR als fout, maar ik ben van mening, dat bepaalde historische ontwikkelingen in een passender perspectief moeten worden geplaatst, en dat men niet alleen verantwoordelijkheid op zich moet nemen voor de gevolgen, maar ook voor het feit dat dit wonderbaarlijke socialisme juist nooit in deze vorm in de USSR, in Polen, in de DDR of in Tsjechoslowakije bestond. De mensen kwamen uit extreem

Bijzonderheden: schoonmaak dagelijks, wissel handdoeken en linnengoed 3 x per week. Supermarkt op 375 m. Maaltijden: logies. Ontbijt(buffet) en nalfpension mogelijk.

feudalistische structuren in maatschappijen, die sterk door het fascisme waren beïnvloed en daarna socialistisch werden. Naar mijn opinie hebben feuda-

lisme en fascisme de manier waarop Europeanen het socialisme hebben opgebouwd in sterk mate beïnvloed. De mensen moeten de historische oorzaken voor het mislukken van de poging om een human socialisme in Europa op te bouwen analyseren.

Ik weiger echter om deze periode, waarin het falen van het socialisme plaatsvindt, te definiëren. Naar mijn mening is het socialisme een idee, een concept, dat nog in de kinderschoenen staat. De pogingen om socialisme op te bouwen waren belangrijk en rechtvaardig, maar er moet een grotere gevoeligheid voor vrijheid en bevrijding worden ontwikkeld, om in staat

te zijn om een gelijkgerechtigde samenleving op te bouwen, waarin de mensen niet worden uitgebuit, waarin het milieu niet wordt vernietigd. De manier waarop het milieu in het socialistische landen werd vernietigd, toont een volledig foutief concept aan van industrialisatie en een volledige onwetendheid met betrekking tot milieukwesties respectievelijk een onbekwaamheid om een wereldbeeld te ontwikkelen, die de instandhouding van het milieu tot een belangrijk onderdeel maakt van revolutionaire strijd en de opbouw van socialisme. Ik beschouw deze periode als een tijd van het verlies - de mondiale revolutionaire beweging bevindt zich in een ernstige crisis. Maar ik ben van mening, dat deze crisis er toe zal leiden dat er een positievere wereldwijde beweging zal ontstaan. Ik praat hier voor mijzelf, voor mijn volk en voor al die mensen op de wereld die onderdrukt worden en die zich bewust zijn van de oorzaak van hun onderdrukking. We zijn niet van plan om maar gewoon op te geven en te sterven. We zijn

niet bereid om op basis van de gebeurtenissen in Europa om op te geven. En we zijn niet bereid om ons aan de onderdrukking te onderwerpen, die we sinds 500 jaar moeten verdragen. Dat betekent als er iemand van mening is dat de mondiale revolutionaire beweging en de mensen, die op

Gezellig vakantiehuis met veel faciliteiten, direct aan het strand gelegen en in het centrum van Boca Chica. Het complex bestaat uit 5 gebouwen, die gelegen zijn in een prachtige tuin

wereldschaal voor bevrijding strijden, eenvoudigweg zullen ophouden (met strijden), dan is dat een grote misvatting. In korte tijd zullen we een revolutionaire beweging zien die internationalistischer in haar oriëntatie zal zijn, die gevoeliger zal zijn, die menselijker zal zijn, die geen eurocentrisch perspectief zal hebben. En ik hoop in de toekomst een klein aandeel bij te dragen aan de opbouw van deze beweging.

Uit: AK 362
Vert: Schism

VRIJHEID VOOR PABLO SERRANO!!

Pablo Serrano is een Spaanse anarchist die zeven jaar geleden gevangen werd gezet op beschuldiging van politieke moord, aanslagen en diefstal. Als een categorie "B" gevangene is hij volgens de Spaanse wet geschikt voor voorwaardelijke vrijlating. Normalerweise, in Spanje, wordt een voorwaardelijke vrijlating na 5 jaar toegekend; voor politieke moord meestal na 4 a 5 jaar. Echter, Pablo zijn voorwaardelijke vrijlating werd hem niet minder dan 10 keer geweigerd. Waarom?

Pablo, als anarchist en met sterke politieke overtuiging is sinds hij gevangenzit gen is sinds hij gevangenzit actief geweest in de gevangenvakbond. Hij heeft altijd volledig deelgenomen aan het verdedigen van de rechten van de gevangenen om hun eigen edukatie, recreatie en voedsel te organiseren. Boycotten en hongerstakingen gecoördineerd onder verschillende bajessen, zijn als taktiek gebruikt in de strijd voor het behouden van een zekere waardigheid in het leven van de gevangenen. Pablo is bedreigd door de autoriteiten en hem werd te verstaan gegeven dat alles wat lijkt op ondersteuning van buitenaf tegen hem gekeerd zal worden. Echter, hij voelt sterk dat protesten buiten over zijn situatie noodzakelijk zijn; enkele effecten heeft het gehad. Pablo wordt zonder twijfel zijn voorwaardelijke vrijlating geweigerd omdat hij niet toestaat dat de autoriteiten zijn wil breken; maar het is ook het gevolg van het huidige politieke klimaat in Spanje. Er gaan stemmen op om politieke gevangenen af te schaffen (de sta-

Costa del Sol

tus van) evenals de rechten die daarmee samenhangen. Politiek gevangenen worden gekriminaliseerd, zoals in Pablo's geval. We mogen deze laten duren. We mogen deze laten duren. Wij EISEN DAT onder artikel 1201/81 van het Spaanse decreet SERRANO gevangeniswet, PABLO VRIJGELATEN. ONMIDDELIJK WORDT naar: Sr. Antoni Asunsion, D.G.I.P., Ministerio de Justicia, c/San Bernardo, Madrid, Spanje.

WATMEN

Neo-nazistische opmarsen, aanvallen en moorden zijn weer de dagelijks praktijk in dit land netzo als de daar op volgende openlijke politieke rituelen van afschuw en spijt betuigen. De achtergronden van Solingen laten zien dat de racistische mobilisering van de staat en de smeris niet alleen toegelaten of zelfs geëist en gewild is maar zelfs in de ergste toespitsing - moord- geen uitglijder is.

In Solingen werd met hulp van de Verfassungsschutz (geheime dienst) een neo-nazistische moordenaarsbende opgebouwd, geactiveerd en tegen vervolging in bescherming genomen. Vijf turkse vrouwen en meisjes stierven hierdoor. De racistische mobilisering dient als motivering voor de nieuwe buitenlandersters- en vluchtelingen politiek van de staat. Tegen de achtergrond van de aanvallen op vluchtelingen wordt een stemming gecreëerd, die elke onmenselijke behandelingswijze van vluchtelingen mogelijk maakt. Met hongerstakingen, demo's, bezoeken aan het gemeentebestuur en het weigeren, het uit het raam smijten van het voedselpakket hebben veel gevluichte vrouwen en mannen tegen hun uitsluiting van de bijstand en de levering van voedselpakketten geprotesteerd. Werden ze al in de landen van herkomst van hun autonome (over)levensomstandigheden beroofd nu moeten ze zich hier tegen verdere vernietiging door de racistische bijzondere behandeling verzetten. Zij strijden tegen de nieuwe sinds 1-11-93 in werking gestelde bijzondere wet die hen tot mensen van "mindere kwaliteit" bestempelen moet en hun het recht op een menswaardig leven ontnemt. Voor de eerste keer in de naoorlogse (duitse) geschiedenis kan een maatschappelijke groepering in zijn totaliteit (vrouwen, kinderen en mannen zonder duits paspoort) geen aanspraak meer maken op het zg. sociale bestaansminimum van

Wintersportplatz

de bijstand. Op duitse bodem worden ze in kampen met muren, hekken en bewakingsdiensten en alles wat daar bij hoort gestopt, waar ze onder op curatele lijkende omstandigheden heel weinig woonruimte hebben. Gevlucht uit landen in Oost-Europa, Afrika, Azie, voor nationalistische, racistische oorlogen en machtsstrijd, voor verkrachting, racistische vervolging, vernietiging en perspectiefloosheid als gevolg van het verwoesten van hun levensstructuren, worden ze hier tot armoedevluchtelingen en 'overschot'bevolking gemaakt en door de speciale wetten vastgepind. De vluchtelingenpolitiek van de staat is de lange arm van een plundering- en vernietigingspolitiek in de landen van herkomst die door de rijke metropolenregimes en banken wordt gemanaged en bevorderd om hun patriarchale "nieuwe wereldorde" te kunnen

doorvoeren. De mensen in de verarmde landen op deze aarde worden door de heersers al sinds decennia als overbevolking gedefinieerd ("wereldbevolkingsprobleem", "bevolkingsexplosie", "bevolkingsbom" etc.) Degenen die het lukt hier te komen, worden nu met dezelfde politiek en ideologie gekonfronteerd.

De bijzondere wetgeving moet de vluchtelingen afschrikken hierheen te komen, het verblijf zo ondraaglijk mogelijk maken en de deportatie zonder strubbelingen uitvoeren. Nadat eerst oorlogsvluchtelingen uit Bosnië enkel in de BRD werden en worden toegelaten, als privépersonen de kosten van hun levensonderhoud op zich nemen, komt de zg. asielzoekers-verstrekkingswet voor nieuwkomende vluchtelingen nu in de plaats van de algemene bijstand.

De wet bestaat uit een vernedereerd, onmondig makend systeem van "uitkeringen in natura" (distributiebonnen, oude kleren,

55-plussers profiteren van een voordeel: korting variërend van 20 tot zelfs 30% op de huurprijs van een gedwongen verstrekking van maaltijden...)

Het niet hebben van geld weegt in een wereld die bijna alle levenshandelingen en bevrediging van behoeften aan geld koppelt, erg zwaar. Het moet hen de mogelijkheid ontnemen zichzelf te onderhouden op een wijze die aansluit bij hun levensgewoonten, om contacten en een sociaal leven met elkaar in stand te houden, en het moet hen daardoor aan de racistische willekeur van de overheden uitleveren. Het uitwisselen van ervaringen en overleg met anderen moet verhinderd worden, advocaten niet meer betaald en daarmee moet de toch al flink beknotte speelruimte wat hun rechten betreft, feitelijk worden afgeschaft.

	10%	20%	25%	20%	20%
1-10	10%	20%	25%	20%	20%
11-20	10%	20%	25%	20%	20%
21-30	10%	20%	25%	20%	20%
31-40	10%	20%	25%	20%	20%
41-50	10%	20%	25%	20%	20%
51-60	10%	20%	25%	20%	20%
61-70	10%	20%	25%	20%	20%
71-80	10%	20%	25%	20%	20%
81-90	10%	20%	25%	20%	20%
91-100	10%	20%	25%	20%	20%

Ook de medische verzorging werd drastisch verminderd. Alleen acuut levensbedreigende en besmettelijke ziektes worden behandeld, maar niet de chronische ziektes of langdurige gevolgen van ondervoeding, folter, oorlogsverwondingen en (seksuele) geweldservaringen... wat en wie behandeld wordt is ook nog eens afhankelijk van de willekeur van de overheden.

Het niet hebben van geld wordt gekoppeld aan dwangarbeid tegen uurlonen van 2 DM, bij weigering kan zelfs het belachelijk lage zakgeld (40 DM per kind en 40 DM voor adolescenten en volwassenen per maand) worden ingetrokken - dat alles verbonden aan het onvermijdelijke uitzicht op deportatie.

Wie het redt om langer dan drie maanden hier te blijven, valt weliswaar niet meer onder het arbeidsverbod, maar vluchtelingen kunnen enkel de aller-slechtst betaalde en rottige baantjes, die mensen met westeuropese passen niet aannemen, in de wacht slepen. Vanwege de uitzichtloosheid om onder de nieuwe asielwet hier te kunnen blijven, trekken steeds meer vluchtelingen, waaronder ook hele families, zich terug in de illegaliteit. Dat betekent een nog extremere existentiële

onzekerheid, honger en gebrek aan woonruimte. Om hier te kunnen leven hebben veel vrouwen geen andere keus dan zich als illegalen uit te leveren aan de seks-moneymakers.

De strijd van de gevluchte vrouwen en mannen heeft in ieder geval als resultaat opgeleverd dat bv. Keulen weer de gekorte bijstand uitbetaalt en Freiburg tenminste aan die vluchtelingen die langer dan 1 jaar in de BRD zijn. Enkele steden en gemeenten zijn ook bereid tot een compromis omdat het verstrekken van goederen extra kosten aan beheer en organisatie betekent. Om die reden weigerden bv. Berlijn, Hamburg, Kassel en nog veel meer plaatsen het principe van goederenverstrekking in te voeren.

Maar omdat het toch van politiek belang is de onmenselijke behandeling van de gevluchte mensen door te zetten, is er inmiddels een nieuw plan van Birzele (minister van binnenlands zaken in Baden Wurtemberg) om het principe van goederenverstrekking uit

Als zij weigeren die rotzooi te eten worden ze door de goede Duitsers beschuldigd van ondankbaarheid.

In de handel rond de levensmiddelen-(onder)verzorging van

gevluchte vrouwen, mannen en kinderen is Herbert Weigl, ondernemer in Beieren, de hoofdprofiteur en één van de belangrijkste afromers van de vluchtelingenpolitiek van de staat: de firma Weigl in Neurenberg verzekerde zich van de contracten voor het bevoorraden van alle vluchtelingenkampen in Beieren en vele in andere deelstaten. Om zijn winst te maximaliseren laat Weigl via zijn dochteronderneming MEIGO goedkope vruchten- en groenteconserven in de voormalige DDR produceren. MEIGO (zit in de buurt van Gera en in Berlijn) bevoorraadt vooral de vluchtelingenkampen in Saksen, Thüringen, Brandenburg en Berlijn maar ook in de westelijke deelstaten, bv. in Noordrijn-Westfalen. Inmiddels verdient Weigl/MEIGO in het hele

SPECIAL AANBIODING

Bij een verblijf in de periode 1976-2/9 gratis toegang (1 1/2 uur p.p. per dag) tot het subtropische zwemparadijs.

te breiden tot ALLE vluchtelingen, onafhankelijk hoe lang ze al in de BRD zijn. Dat moet verhinderd worden!!!

lon • schoorsteen

zwembad • saunastafels • speelruimte • parkeerterrein • tegen betaling • dat bestaat uit een baan, whirlpool, sauna, een Turks bad • tien tennisbanen • drie squashcentra • oververhuur.

Het subtropisch zijn door een turverbonden.

Kamers: comfortabelen-iv, telefoon, een balkon. Veel biplaatsing van de

soonskamer op de Bijzonderheden

populaire Willingsden de schoolma met diverse

cursemogelijkheden met vakwerk en kastelen, natipark Fort Fun. E6 per dag).

Voor slimme ondernemers betekent het verstrekken van voedselpakketten en nieuwe markt en extra winst. De waarde van de pakketten ligt duidelijk onder de prijs die de gemeenten ervoor betalen. De kosten voor verpakking, transport... etc. worden afgewenteld op de vluchtelingen. Daardoor ontvangen de vluchtelingen feitelijk nog maar de tegenwaarde van ca. 50% van de hen eigenlijk toekomstige bijstand.

De winst van de ondernemers stijgt daarenboven nog door de slechte kwaliteit van de levensmiddelen. Oude en bedorven waar die in de winkels niet meer valt te verkopen wordt in pakketten onder vluchtelingen verdeeld.

20.000 gevluchte mensen, die door hem (volgens een bericht in Monitor in maart '94) gedwongen van voeding worden voorzien. Weigl-vlees in Hirscheid/Beieren levert het vaak groen verkleurde vlees, een andere Weigl-dochter, OGEVA in Leipzig produceert de conserven voor de pakketten, terwijl de blikken van zijn aandeelhouder, de firma CANTOP in Eisenhüttenstadt, komen.

Voor de gevluchte vrouwen, mannen en kinderen betekent de pakkettenverstrekking onder curatele-stelling en kleinering. Bij de vernederende onderbrenging in tehuizen en kampen (afgeschermd van de overige bevolking, met hekken en bewakingsdiensten, ingang- en uitgangcontroles, bezoek alleen volgens de kampverordeningen...) komt de dwang dat te eten wat hen wordt voorgezet. Het laatste teken van voor jezelf zorgen, van verantwoordelijkheid en zelfvertrouwen moet kapotgemaakt worden. De verdeling van voedselpakketten in vluchtelingentehuizen en kampen is een vorm van dwangverzorging die we hier in de psychiatrie en de bajes kennen. Daarmee wordt altijd onteigening, vervreemding, bewuste vernedering en kleinering beoogd, om eigen verantwoordelijk-

heid en zelfbewust handelen aan banden te leggen, om sociale ervaringen tot een minimum te beperken, om tegenwerking en ongehoorzaam gedrag te breken. Het "perfekte" bestuurd worden als duitse specialiteit probeert steeds weer mensen tot een afhankelijke, bureaucratisch hanteerbare massa te vormen, waar je makkelijk mensverachtende praktijken op kunt uitoefenen. Maar de gevluchte vrouwen en mannen halen een lelijke streep door de rekening van de bureau-misdadigers en de begerige zakenmannetjes!

Koken en eten vinden plaats in een sociale context. Dat wat we eten, wie het maakt en hoe we het koken, waar en hoe we eten, heeft met onze gewoonten, tradities en sociale structuren aan de ene kant te maken... aan de andere kant met de seksespecifieke arbeidsdeling, sociale en technologische vernietiging, vervreemding, onteigening... In de meeste samenlevingen op de wereld is patriarchaal doorgevoerd dat vrouwen voor de reproductie van (de mannen van) de familie of vaak zonder man voor de kinderen verantwoordelijk zijn, dat wil zeggen dat ze het werk doen en de verantwoordelijkheid daarvoor dragen.

De speciale wetten zijn niet sekse-neutraal. De toepassing van de zg. asielzoekers-verstrekkingsswet richt zich met name tegen gevluchte vrouwen. Bewust minderwaardige verzorging onder dwang verzwakt de verzorging van het gezin, belast de vrouwen, maakt de vrouwelijke reproductiearbeid onder de kamponstandigheden tot een familiere meerarbeid en het besturen van de ellende, met name voor de vrouwen met kinderen. Kant en klaar eten en pakkettenverstrekking doet ook op culturele onderwerping, is onderdeel van de onteigening en vernietiging van de traditionele vrouwelijke levens- en reproductieactiviteiten, haar kennis en bekwaamheid en daardoor ook van het zelfbeeld en zelfbewustzijn van vrouwen. Het verhindert een vaak vanzelfsprekende gastvrij-

heid; communicatie en sociale waardering bij de gemeenschappelijke maaltijd zijn niet meer mogelijk.

De bijzondere wetten ondersteunen de instandhouding en vernieuwing van de patriarchale geweldsverhoudingen. Vrouwen komen onder de kamponstandigheden in een versterkte afhankelijkheidspositie, zowel van hun mannen als ook van de patriarchaal-racistische instituties (vluchtelingenbestuursapparaat) en hun vertegenwoordigers. Mannelijke agressie richt zich tegen de vrouwen die niet meer kunnen voldoen aan hun vrouwelijke rol door voor het eten van het gezin te zorgen. De huisvestingsomstandigheden, het ontbreken van elke mogelijkheid voor de vrouwen om zich terug te trekken, het wegvallen van de vrouwelijke familierelaties... maken de situatie van de vrouwen vaak ondraaglijk. Seksueel geweld, pressie, chantage, verkrachtingen door opzichters en kampbewoners zijn voor hen aan de orde van de dag.

Problemen met de taal, problemen met de verzorging vergroten de geïsoleerde positie van de vrouwen: zelfs het boodschappen doen valt weg, mensen uitnodigen en feesten houden is veel moeilijker geworden. Andere mogelijkheden om aan geld te komen zijn voor mannen veel makkelijker omdat zij het openbare leven voor zichzelf opoësen en zich vrij van reproductie-verantwoordelijkheid kunnen bewegen. Voor de vrouwen blijven op z'n hoogst de nog slechter betaalde baantjes als poetsen, prostitutie en bedelen over.

Het verzet en de strijd van de gevluchte vrouwen richt zich vooral op de kwesties van de sociale reproductie, de vernieuwing van de door vlucht- en kampomstandigheden verregaand kapotgemaakte sociale relaties, ook tussen de vrouwen onderling, tegen hun verkoopbaarheid en seksueel ter beschikbaar staan, gewelddadige toetakeling en onderwerping; vóór een menswaardig leven en bestaan.

De vluchtelingenpolitiek van de staat, begeleid door de onverminderd doorgaande pogroms tegen migranten en aanvallen op daklozen, gehandicapten etc., is gangmaker voor het doorvoeren van een in de geschiedenis van de naoorlogse BRD ongekeende maatschappelijke polarisering. Het kapitalistische patriarchaat dat zijn macht vernieuwt door racistische, seksistische en sociale aanvallen, maakt de bruikbaarheid van mensen tot maatstaf voor hun recht op bestaan en verklaart ook in de metropolen de niet-bruikbaren tot overschot-bevolking, wier recht op bestaan weer heel openlijk ter discussie wordt gesteld en die daarom "speciaal behandeld" mogen worden.

De bijzondere wetten voor gevluchte mensen staan op één niveau met de algemene politiek van het uitsluiten van ouderen, gehandicapten, zieken en armen. Aan de ene kant wordt daardoor aanpassing en onderwerping onder een verscherpt uitbuitingssysteem afgedwongen: groeiende

werkloosheid, armoede en daaraan verbonden de uitbreiding en legalisering van de zg. tweede arbeidsmarkt (beroerde lonen zonder sociale verzekeringen en bescherming tegen ontslag). Met name migrantenvrouwen en ook vrouwen met een duitse pas worden daardoor geraakt; tegelijkertijd wordt ook de illegale ("3de", "zwarte") arbeidsmarkt uitgebreid, die voor de hier illegaal levende migranten ook de enige mogelijkheid is om aan werk te komen (uitbreiding van prostitutie en vrouwenhandel uit Oost-Europa, schoonmaakwerk en straatventerij).

Bovendien vernieuwen en versterken de patriarchale structuren zich, vrouwen worden vaker en verscherpt gekonfronteerd met seksueel geweld en uitbuiting. De hoge werkloosheid onder vrouwen met name in de voormalige DDR, dwingt vrouwen in beroerde uitbuitingsverhoudingen te gaan werken waar ze seksistisch worden lastig gevallen en het maakt ze sterker economisch afhankelijk van mannen. Op de aanvallen

tegen seksueel geweld door de vrouwen/lesbobeweging reageren mannen in toenemende mate georganiseerd - bv. "misbruik van het misbruik"..

De bedreiging van het leven (dat bepaalt hun status als "overbevolking") van de illegalen, de oorlogsvluchtelingen en de mensen die onder de nieuwe asielprotocolen vallen kan direct omgezet worden in extreme uitbuitbaarheid voor de uitbreiding van de 2de en 3de arbeidsmarkt en is daarom bij de machthebbers uiterst welkom. Zij dienen als basis voor de aanval op alle lonen waarmee de machthebbers de duitse economische hegemonie weer stabiliseren willen - door veel mensen tot en met de "multikulties" wordt dat zelfs met instemming begroet!!

Nieuwe wetten en bezuinigingen in de hele sociale sector hebben praktisch het hele oude systeem van sociale voorzieningen en gezondheidszorg afgeschaft; de grootste klappen daarvan krijgen zieken, gehandicapten, ouderen, verslaafden en daklozen.

Wie niet werkt zal ook niet eten, dat wil zeggen wie kan betalen, betaalt, wie dat niet kan zal ook niet leven of sneller sterven.

Muthanasie, zg. stervenshulp en eugenetische maatregelen volgens de criteria levenswaardig-levensonwaardig zijn niet alleen weer discussieerbaar geworden, ze worden geest en al uitgevoerd.

Het doorvoeren van prenataal onderzoek gericht tegen vrouwen, vanuit de noodzaak gezonde, produktieve kinderen ter wereld te brengen en zelf "gezond" dat wil zeggen bruikbaar te blijven

- De nieuwe wet over gedwongen sterilisatie
- Het vermoorden en laten sterven van ouderen en hulpbehoevenden
- De discussie over het "recht op leven" van gehandicapte pasgeborenen
- Het oprichten van zg. Ethiek-instituten ter legitimering van dergelijke maatregelen..
- en puzzelstukjes van een bevolkingspolitiek die selekteert

volgens de criteria "waardig en onwaardig leven". De houding die in Duitsland naar Auschwitz leidde wordt weer maatschappelijk aanvaard en in de concrete realiteit doorgevoerd.

Tegelijk met de groeiende uitbuiting en armoede groeien racistisch, antisemitisch en seksistisch geweld en uitbuiting. Om de patriarchale kapitalistische machtsverhoudingen te versterken moet de meerderheid van de witte duitse niet-joodse bevolking betrokken worden bij de deelname aan de maatschappelijke macht (via het garanderen van hun privileges en het uitoefenen van seksistisch en racistisch geweld) - ze weten wat ze te verdedigen hebben, als witten, als Duitsers, als mannen. Gevluchte mannen en vrouwen worden door de machthebbers als voetvolk verantwoordelijk gesteld voor het verscherpen van de werkloosheid, woningnood en sociale diefstal. Zo versterkt het rechtse nationalistische klimaat zich en verzekert op die wijze het herstel en de herformering van de maatschappelijke consensus.

Met veelvoudige acties - campagnes tegen de kampen, speciale wetten en gedwongen verzorging, acties tegen uitwijzingen, en tegen deportatiebajessen, beginnende organisatie van toevluchtsoorden en kerkasiel etc. - draagt een minderheid in deze maatschappij eraan bij deze seksistische, racistische, antisemitische consensus te doorbreken.

Hotel Bt Beilsteir Codurnm

Afstand van:

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

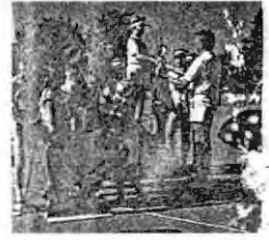
ge-

ge-

ge-

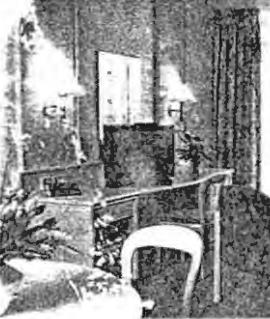
ge-

ge-

Prijs n per nacht per woning		
Studio	2-kamer	Luxe
2 pers.	3 pers.	4 pers.
10,-	15,-	20,-
Jahalt 1700000 Ht		

Vakanties en vertrek dagelijks met een minimum verblijf van 5 nachten.
Kamers met een vertrek uitsluitend op zaterdag.

cotheel met oer net spien - u prach gijba een vidoort

overbe vacomien een schie een Asta ribanen ring oog

ten bree gebouwe

l ingeru en voorzen van oedoorziche, wiet en sch -v-te hu

L 37 persoo een 2 eikast

5 per met ek en en l apkamen

(me k met f of gekog twee se begruue droger verta rwarmer t-on nu

ff u onel 8.50 H Halfpoc L per G l agl. L kofde

SAUN

SAUN

SAUN

SAUN

SAUN

ver-tel sje

van en-ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

ge-

loc-be-ge-aan een ooe

weg me-tere af-

eu-met par-

(Dm

wen. zjn uche bed oo

(Dm

5):

5-17 dag.

n fles) uur)

zaket

toevluchtsoorden en kerkasiel etc.

toeslag 1-

mu m verblijf van 2 nachten.

107

Onze bijdrage daaraan:
in de nacht van 12/13 juni hebben wij onze vurige woede geuit op
diverse vrachtwagens van de firma Weigl/Meigi in Neurenberg en
Meilitz/Gera.

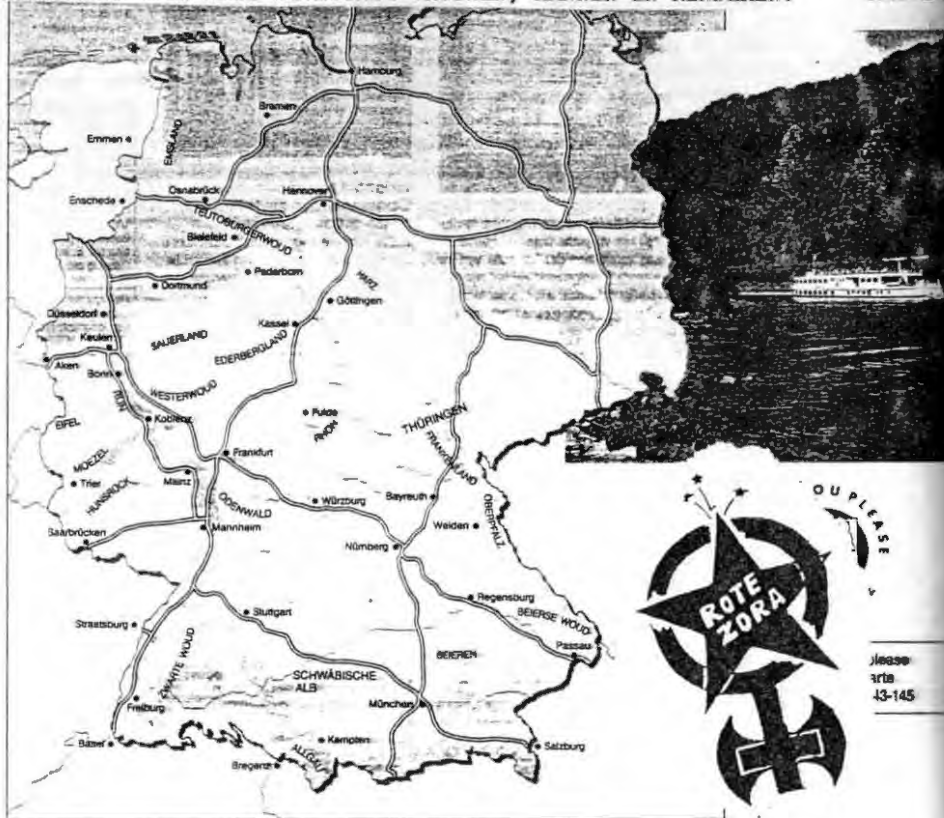
**MEIGO, WEIGL EN ANDERE PROFITEURS:
WEG MET DE HANDEL MET GEVLUCHTE MENSEN!!**

Wij ondersteunen daarmee de eisen van de gevluchte vrouwen en mannen:

- "Wij willen een menswaardig leven"
- "Afschaffing van de voedselpakketten en de massa-verzorging,
volledige uitbetaling van de bijstand"
- "Contant geld in plaats van betaling in natura"
- "Tegen de medische (onder-)verzorging -
voor gelijke medische behandeling voor iedereen"
- "Tegen gedragen kleding - volledige bijstand"
- "Tegen de dwangarbeid - voor opheffing van het arbeidsverbod"
- "Weg met de racistische asielzoekers-verstrekkingswet"
- "Weg met de deportatiebazessen"
- "Tegen de racistische uitwijzingswetten -
Verblijfsrecht voor iedereen"

**VOOR EEN BESTAANSRECHT VAN ALLE UITGESLOTENEN,
TEGEN DE PATRIARCHAAL-KAPITALISTISCHE PRESTATIE- EN
GEBRUIKERSNORMEN**

VERBLIJFSRECHT VOOR ALLE GEVLUCHTE VROUWEN, MANNEN EN KINDEREN.

WILDGROEI VAN AFKORTINGEN VERTROEBELT DE FEITEN

Noord-Ierland

In de laatste LIC² (14-3-1994) werd gesuggereerd dat de oorlog in Ierland religieus van aard is. Een tamelijk simplistische voorstelling van zaken die voornamelijk wordt beleden door mensen die de consequenties van het conflict niet onder ogen willen zien. Dit is de teneur van de meeste kranten en tijdschriften. Zo werden er bijvoorbeeld in de eerste drie weken van Februari zes moorden gepleegd door loyalisten en een door republikeinen. Alleen de republikeinse aanslag op een politeman haalde de Europese pers.

Logo van de republikeinse Sinn Féin; lars voor "wij alleen"

Maar al te vaak is men zich niet bewust van de complexiteit van het probleem, en de grote rol die ook het verre verleden nog steeds speelt. Dit onbegrip werd geïllustreerd door de "IFF" af te doen als protestante bandieten. Ten eerste kon ik in de literatuur nergens een spoor van bewijs voor het bestaan van de "IFF" vinden, maar als ze al een rol van betekenis spelen zijn ze zeker niet protestant. Ten eerste zal een protestant, of lever loyalist, zich nooit en te nimmer bedienen van een socialistisch symbool als de gebalde vulst. Ten tweede zal een loyalist nooit het hele eiland Ierland als geheel afbeelden, zij beschouwen een verenigd Ierland als vloeek. Bovendien zien zij Noord Ierland als onlosmakelijk verbonden met Groot Brittannië. De iconografie van de "IFF" daarentegen doet sterk denken aan muurschilderingen zoals je die ziet in republikeinse wijken als Ballymurphy in Belfast of Bogside in Derry. Hoe ik bij deze beweringen kom zal ik hieronder uit proberen te leggen.

Voor de oorsprong van het conflict moet men- en dat is noodzakelijk voor het begrip ervan- in ieder geval teruggaan tot de 17e eeuw. Ierland werd toen

al honderden jaren bewoond door kolonisten uit Engeland, Schotland en Wales. Deze kolonisten assimileerden snel met de oorspronkelijke Ierse bevolking. Deze assimilatie was niet bevorderlijk voor het streven van Engeland naar volledige heerschappij in Ierland, en er werden vanuit Engeland dan ook maatregelen getroffen om contact tussen kolonisten en Ieren te bemoeilijken. Tevens werd het spreken van de Ierse taal, en de al minstens 2000 jaar bestaande Ierse sociale structuur van het clansysteem verboden. Na de derde veldslag om Ierland in 1690, die onder leiding van de Hollandse koning Willem III bij de rivier de Boyne door de Engelsen werd gewonnen, kwam Ierland definitief onder bestuur van de Engelse kroon. Na deze veldslag werd een apartheidssysteem ingevoerd waarmee de kleine Engelse, anglicaanse minderheid de Ierse identiteit probeerde te breken.

Analoog aan deze ontwikkeling vond ook de onderwerping van Schotland door de Engelsen plaats. Omdat de presbyteriaanse Schotten in de Brits-imperialistische hiërarchie lager stonden dan de anglicaanse Engelsen, maar hoger dan de katholieke Ieren, werd vele verarmde Schotten landbezit in Ierland beloofd, ten koste van de Ieren. Zo sneed het mes aan twee kanten.

Deze politiek werd consequent doorgevoerd, met als triest dieptepunt de grote hongersnood van 1845-1848 tijdens welke voedingsmiddelen uit Ierland naar Engeland werden geëxporteerd. Ierse landbouwnederzettingen werden onteigend teneinde plaats te maken voor de voor de Britse economie veel lucratievere veeteelt. In deze periode werd de IRB (Irish Republican Brotherhood) opgericht. Deze geheime broederschap zou altijd klein maar invloedrijk blijven. Hij had sympathie onder vooraanstaande intellectuelen uit Dublin, en zou een sleutelrol spelen tijdens de paasopstand van 1916 in Dublin, die al na een week door het Engelse leger werd neergeslagen. De sluimerende Ierse onafhankelijkheidsstrijd kwam in 1919 tot een uitbarsting in de vorm van een burgeroorlog, en zou in 1922 leiden tot oprichting van de republiek Ierland. Het IRA (Irish Republican Army) was voortgekomen uit de IRB, en was in eerste instantie het officiële leger van de republiek.

In de tweede helft van de vorige eeuw echter was Belfast, voornamelijk door de komst van duizenden Schotse arbeiders, uitgegroeid tot het industrieel en economische middelpunt van het eiland. De grootste scheepswerf van heel Europa (o.a. de Titanic werd er gebouwd) lag er, en bijkomende ondernemingen als bijvoorbeeld pakhuizen leverden een enorme economische impuls aan het

hele noordoosten van het eiland. Deze relatieve welstand lokte veel door de Engelse apartheid arm gemaakte Ieren naar Belfast en de directe omgeving. Wrijving tussen Ierse en oorspronkelijk Schotse arbeiders was het gevolg.

Het is van Engelse zijde begrijpelijk dat zij het relatief welgestelde noordoosten niet los wilde laten. Ten eerste leverde het de Engelse schatkist geld op, en ten tweede zou het voorkomen dat de Republiek Ierland economisch zelfstandig werd. Zonder met name Belfast zou Ierland economisch afhankelijk blijven van Engeland, en dat leverde andermaal geld op.

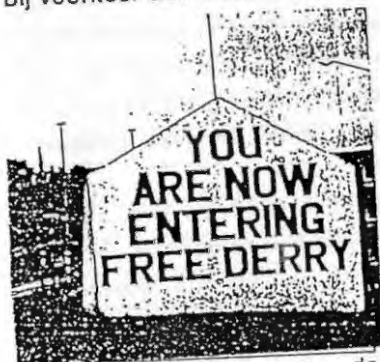
Om haar belangen veilig te stellen zorgde Engeland ervoor dat bij oprichting van de Republiek het noordoostelijke deel in Engels bezit bleef. Men gaf het de naam Ulster, omdat het zes van de negen graafschappen van het voormalig Ierse koninkrijk Ulster omvat. Hiermee was de deling in 1922 een feit. Met het vaststellen van de Ierse grondwet wordt sindsdien aanspraak gemaakt op dit deel van het eiland.

In Noord Ierland wonen, en woonden, ongeveer twee keer zoveel protestanten als katholieken. En het apartheidregime werd door de volledig protestantse -voornamelijk van Schotse afkomst, en dus presbyteriaans-regering en politie onverminderd voortgezet. Als drijvende kracht hierachter moet de *Orange Order* worden gezocht. Deze archaïsche broederschap is in 1795 opgericht door de Engelse, anglicaanse aristocratie, naar aanleiding van het groeiende Ierse verzet in de tweede helft van de 18de eeuw. Deze broederschap is sterk Brits-gezind, en heeft grote invloed op politiek en bedrijfsleven. Zij is bijvoorbeeld in staat geweest om, direct na de deling in 1922 de macht van de vakbonden volledig te breken, en de katholieke en protestante beroepsbevolking steeds tegen elkaar uit te spelen. De trieste resultaten hiervan kan men in Noord Ierland tot op de dag van vandaag in de krant lezen.

Door de discriminatie leek voor veel katholieken aansluiting bij de republiek de oplossing voor hun problemen. Zij werden echter door discriminatie en censuur niet in staat gesteld hun mening uit te dragen. Zij ontwikkelden dientengevolge een eigen identiteit met een sterke hang naar het oude Ierland. Dit uit zich in het maken van traditioneel Ierse muziek, en het veelvuldig afbeelden van de Ierse driekleur, de contouren van het hele eiland en het klaverblad, al dan niet vergezeld van leuzen.

Tegelijkertijd verkeerde de protestantse bevolking ook in een identiteitscrisis. Ze zijn niet Iers, maar ook niet meer Schots of Engels. Ook zij

ontwikkelde een eigen cultuur met, haast onvermijdelijk, als middelpunt Willem III en de slag om de Boyne. Dit om een zeker superioriteitsgevoel over de Ieren te uiten. Het veelvuldig vertoon van de Schotse vlag, onder andere in de *Free Presbyterian Church* van de extreem loyalistische dominee Ian Paisley, vormt hier een onderdeel van. Het afbeelden van de contouren van Noord-Ierland ook. Deze gemeenschap heeft wel vrijheid van meningsuiting, en de Orange Order organiseert nog jaarlijks een provocerende herdenkingsoptocht van deze slag. Bij voorkeur door katholieke wijken en buurten.

Muurschildering aan de rand van de arme, republikeinse wijk Bogside in Derry.

Een kleine 50 jaar lang sleepte zich deze situatie voort. In de jaren 60 ontstond in heel Ierland een relatief vreedzame burgerrechtenbeweging, maar in deze jaren verhardt ook de gewapende strijd tussen politie en protestanten enerzijds, en katholieken anderzijds. In juli 1969 lijkt voor de katholieken in Derry de maat vol. De orangistische broederschap had haar jaarlijkse herdenking opnieuw zo gepland dat hij door de katholieke wijk liep, maar deze bleek bij aankomst hermetisch afgegrensd. Niemand kon er nog in of uit. Protestanten en

politie probeerden deze opstand met geweld te breken, maar slaagden daar niet in. De eerste katholieke overwinning sinds 1922 was een feit, en deze overwinning is onderdeel geworden van de Noord-Ierse katholieke cultuur, net als de veldslag van 1690 voor de protestanten.

Naar aanleiding van deze gewelddadigheden was voor Engeland echter de maat vol. Zij stuurden hun leger naar Noord-Ierland om de rust te herstellen. In eerste instantie werd het leger door de katholieke bevolking verwelkomd, maar al spoedig liet het leger blijken niet geheel onpartijdig te zijn. Toen het leger in 1972 dertien ongewapende katholieken doodschoot (Bloody Sunday), was het definitief een partij in het conflict.

In dezelfde jaren 60 had het katholieke verzet niet stilgezeten. Met zekere regelmaat werd er gedemonstreerd, en ook aanslagen op politie en politici vonden plaats. In deze geweldsprak vond steeds vaker grootschallige razzia's plaats in katholieke wijken. De katholieke bevolking riep hierop de hulp van het

IRA in, maar die waren in de jaren 50 een sterk marxistische koers gaan varen, en hadden al hun wapens verkocht om boeken en tijdschriften uit te kunnen geven. De katholieke bevolking vond dat het gerechtigd was geweld te gebruiken om zich te verdedigen, en er trad een scheuring binnen het IRA op. De nieuwe, gewapende tak noemde zich *Provisional IRA*. De oude tak werd *Official IRA* genoemd en verdween al spoedig van het politieke toneel. Naast het machtige IRA bestaat nog een andere republikeinse splintergroep, het INLA (Irish National Liberation Army). Deze groep streeft globaal naar hetzelfde als het IRA, maar ziet een zekere politieke vertegenwoordiging in de IRSP (Irish National and Labour Party). Het INLA werkt op militair gebied samen met het IRA.

Tegelijkertijd werd het paramilitaire geweld ook van protestante kant niet geschuwd. In de loop der tijd werden tientallen paramilitaire protestante organisaties opgericht.

Er zijn harde bewijzen dat er samenwerking bestond, en nog steeds bestaat, tussen politie en protestante paramilitairen. De geringe afkeer van de overheid in de richting van de protestantse paramilitairen mag blijken uit het feit dat de grootste ervan, de UDA (Ulster Defence Association) pas in april 1992 werd verboden. In mei 1992 werd de extreem loyalistische politieke partij UDP (Ulster Democratic Party) opgericht, voorgezeten door een (voormalig) lid van de UDA.

In dit pand in het voornamelijk loyalistische oost-Belfast bevond zich tot 1992 het opleidingscentrum van de UDA. In het gebouw hier tegenover is het partijkantoor van de UDP gevestigd.

De UVF (Ulster volunteer Force) werd in 1913 opgericht naar aanleiding van de "dreigende" onafhankelijkheid van Ierland, en staat onder sterke invloed van de Orange Order.

De UFF (Ulster Freedom Fighters) werd in 1973 opgericht, en wordt algemeen beschouwd als de doodseskaders van de UDA.

Net als het IRA worden ook de meeste van de protestante paramilitairen vertegenwoordigd door een politieke partij, al zullen deze partijen UDP, UUP (Ulster Unionist Party), DUP (Democratic Unionist Party) dat ten allen tijde ontkennen.

Rest nog de legale, Britse partijen in het conflict. Ten eerste is daar natuurlijk het Britse leger. Vervolgens de RUC (Royal Ulster Constabulary); de zwaar bewapende Noord-Ierse politie, werkt samen met het leger en bestaat voor meer dan 90% uit protestanten. Tot 1992 was voor undercover-activiteiten de Engelse Special Branch actief in Ierland, maar hun taak is overgenomen door de MI5. De Special Branch had arrestatiebevoegdheid en de MI5 niet. De MI5 zal dus eerder geneigd zijn een, meestal republikeinse, arrestant "per ongeluk" dood te schieten; de zogenaamde "shoot-to-kill-policy". Tot slot is er nog de SAS (Special Air Service) van het Britse leger. Deze ondoorzichtige geheime dienst is vanaf 1972 in het geheim, en vanaf 1976 openlijk actief in Ierland. Zij is onder andere verantwoordelijk voor de moorden op IRA leden op Gibraltar enkele jaren geleden.

Het is een naïeve gedachte dat je deze (zowel katholieke als protestante) paramilitaire organisaties onschadelijk maakt door ze domweg te verbieden. Beide partijen hebben een potentieel wat gerust geschat kan worden een aantal dat in de buurt komt van de hoeveelheid Britse militairen (zo'n 28.000 man). Bovendien kan een paramilitaire organisatie slechts bestaan met brede steun van de bevolking. Ten derde moet men goed beseffen dat deze paramilitairen in delen van Noord-Ierland feitelijk het gezag uitoefenen. Zij zorgen voor relatieve veiligheid op straat, zij straffen mensen die in hun ogen iets verkeerd doen. Zij kennen hiervoor weinig zachtzinnige methoden zoals *kneecapping*, een schot door de knie, of *fifty-fifty*, een schot door de rug, waarbij men 50% kans heeft te overlijden en 50% om verlamd te raken.

Uit het feit dat de arme bevolking in Noord-Ierland brede steun verleent aan de organisaties die de elgen bevolking zo in de tang hebben, blijkt de diepgewortelde haat jegens de andere gemeenschap. Haat die al generaties lang

door de maatschappelijke toelaag, vertegenwoordigd in de orange order, is gecultiveerd. De bevolking van Noord-Ierland is al sinds de deling slachtoffer van een tot in de finesses uitgewerkte verdeel-en-heers politiek.

De tweeslachtige houding van de Engelsen in de Ierse kwestie werd onlangs andermaal duidelijk, toen premier Major zich van de steun van de Noord-Ierse unionisten in het lagerhuis verzekerde, teneinde het verdrag van Maastricht te ratificeren. Dit verdrag beoogt onder andere het doen verdwijnen van de grenzen binnen de EG, dus ook die tussen Noord-Ierland en de republiek. En juist dat is wat de unionisten al sinds de deling koste wat kost willen voorkomen. In dit licht is het dan

ook eigenaardig dat juist de grens in Ierland almaar wordt versterkt, en dat initiatieven die de arme grensstreek uit het slop moeten helpen zowel door de Republiek als door de Engelse regering stelselmatig worden tegengewerkt. Het heeft er alle schijn van dat beide regeringen er belang bij hebben de status quo te handhaven. Geen van beide lijkt zich iets aan te trekken van de anderhalf miljoen burgers die inmiddels 25 jaar in een burgeroorlog zijn verwickeld, die tot nu toe al meer dan 3100 slachtoffers heeft geëist. Een groot aantal was onschuldig.

Geen van beide gemeenschappen heeft er belang bij de andere het leven zuur te maken, maar omdat men alleen in zijn eigen gemeenschap verkeert - sommigen zijn van hun leven nog niet in een andere wijk geweest - is er geen

Grafmonument voor Bobby Sands in Ballymurphy. Deze IRA gevangene overleed op 5 Mei 1981 aan de gevolgen van zijn hongerstaking in de beruchte H-blokken van de Maze-gevangenis in Noord-Ierland. "Saoirse" is Iers voor "Vrijheid".

kennis van de andere gemeenschap. Door het eenzijdige en bevooroordeelde beeld wat zo ontstaan is, is een vruchtbare bodem voor het gebruik van geweld ontstaan. Het is veel gemakkelijker een anonieme groep te bedreigen, dan mensen die je eerst recht in het gezicht hebt gekeken.

Tevens beseft geen van beide gemeenschappen goed dat de andere groep zich in een vergelijkbare, miserabele situatie bevindt. Heel Noord-Ierland kent een extreem hoge werkloosheid, in sommige wijken zelfs meer dan 85%. Er is onder de arme bevolking geen enkele familie die niet een vader, echtgenoot of zoon heeft verloren. Een ander groot aantal mannen zit in de beruchte gevangenis van de Noord-Ierse politie. Als gevolg hiervan moeten veel moeders hun gezin alleen opvoeden. Geen gemakkelijke taak in een burgeroorlog. Al 25 jaar groeien de kinderen van deze moeders op in de wetenschap dat "de anderen" hun vader hebben vermoord, en vormen zo een gemakkelijk rekruteerbaar voor de paramilitairen.

Een belangrijk onderdeel van een duurzame vrede in Ierland zou het kweken van begrip voor de andere gemeenschap zijn, met uiteindelijk doel het opheffen van de term "andere gemeenschap". Hiermee is op kleine schaal een aanvang gemaakt door enkele organisaties in Noord-Ierland, zoals de *Peace People* in de jaren 70, maar deze groepen opereren nog steeds marginaal en worden vaak argwanend bekeken. Geen enkele overheid heeft aanstellen gemaakt deze vreedzame initiatieven te ondersteunen. Toch werkt het beleid, om vooral kinderen uit de verschillende gemeenschappen kennis met elkaar te laten maken, veelbelovend. Ook Sinn Féin heeft duidelijk omlijnde plannen hoe de integratie tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Ierland tot stand zou moeten komen. Zij staan nadrukkelijk vrijheid van godsdienst voor.

Integratie betekent echter niet alleen kennis nemen van, maar ook acceptatie van elkaars cultuur. Het voor de verschillende gemeenschappen natuurlijk uitzonderlijk moeilijk een andere cultuur te begrijpen, en te zien als louter een andere cultuur. Het ontstaan van de beide culturen in Noord-Ierland is juist ingegeven door de drang zich van de ander te onderscheiden. Voor een protestant is het spreken van de Ierse taal een uiting van verzet, niet van interesse voor de Ierse cultuur en geschiedenis.

Uit bovenstaande mag duidelijk zijn geworden dat met het bij elkaar brengen van mensen een stap in de goede richting wordt gezet. Maar dat het onbegrip en de haat, die zich sinds de 17e eeuw hebben ontwikkeld, diep zijn

geworteld. Er zal dus serieus een aanvang gemaakt moeten worden met het opheffen van de nog steeds, zij het latente, bestaande discriminatie van de katholieke bevolking. Dit zal van buitenaf moeten worden gestimuleerd, want de geschiedenis heeft bewezen dat de Engelse regering hier in ieder geval geen prioriteit aan geeft. Zo hebben bijvoorbeeld alle politici in Noord-Ierland politiebescherming en subsidievoorveiligheidsmaatregelen, behalve de vertegenwoordigers van Sinn Féin, een legale politieke partij waarvan de leider toch in Ierland en

Engeland een spreekverbod heeft. Voorts bestaat er voor alle buurtcentra -een belangrijk onderdeel van het Noord-Ierse leven- een subsidie, behalve voor het Ierstalige centrum op de katholieke Falls Road.

De partijdigheid van politie en leger blijkt nog ernstiger door bijvoorbeeld het laten slingeren van lijsten van vermeende republikeinse activisten in loyallistische buurten. Ook de veelvuldige infiltratie van de geheime diensten in voornamelijk het IRA, waarbinnen ook deze diensten zich schuldig maken aan gewelddadigheden, is niet bevorderlijk voor het bereiken van een duurzame vrede.

Het beëindigen van de discriminatie zal gepaard moeten gaan met het op grote schaal stimuleren van contacten tussen de beide gemeenschappen. Het grootste probleem is gebrek aan begrip voor de andere partij. Als men bereid zou zijn tot meer coöperatie, zou de steun voor de paramilitairen afnemen en daarmee logischerwijs de rekrutering bemoeilijken. Een dergelijk beleid zou gepaard moeten gaan met de terugtrekking van het Engelse leger, omdat zij een partij in het conflict is. Met dit leger op straat is vrede onmogelijk.

Het is moeilijk de vicieuze cirkel van geweld te doorbreken. Dit geweld wordt niet alleen veroorzaakt door het leger en de paramilitairen, maar is er eerder een gevolg van. Na 25 jaar armoede en geweld, en het sterke gevoel dat

Stratnaambordjes in twee talen in de overwegend katholieke Ormeau Park buurt in Belfast. Hier pal tegenover bevindt zich een "community center" waar protestanten en katholieken welkom zijn.

n iemand zich iets van je aantrekt, is het kiezen voor geweld een voor de hand liggende keus.

Nu er van republikeinse zijde grote compromissen worden gedaan en serieuze vredesvoorstellen worden geformuleerd, en de Ierse regering bereid is de aanspraak op Noord-Ierland formeel te schrappen, lijkt de kans van slagen op een duurzame vrede groter dan ooit. Omdat er van Engelse zijde nauwelijks bereidheid bestaat water bij de wijn te doen -de Britse regering is zelfs door Amnesty International en de VN veroordeeld wegens het schenden van de Mensenrechten- is het taak Internationale gemeenschap zelf initiatieven ontplooiën in die richting. Zo zouden er bijvoorbeeld elsen gesteld kunnen worden aan de manier waarop de EG subsidie voor ontwikkelingsgebieden moet worden besteed. Men kan daarbij denken aan projecten die de integratie tussen beide gemeenschappen bevordert.

Het heeft er alle schijn van dat het draagvlak binnen de Noord-Ierse bevolking voor de *cross community* werkzaamheden juist nu verder uitgebreid moet worden. Er bestaat grote afkeer van aanslagen zoals die van het IRA op de Shankill Road, en de *thrill-or-threat* moorden als reactie van de UFF daarop (waarbij ook twee protestanten slachtoffer werden). Dit heeft de bevolking andermaal hardhandig wakker geschud. Tevens blijkt ook uit met name de laatste aanslag, die op een gemengde kroeg in Greysteel was gericht, dat de protestante paramilitairen geen belang hebben bij een wijziging van de huidige toestand, waaraan zij veel macht ontleen. Het zal moeilijker zijn deze groep te bewegen tot een dialoog dan het IRA, dat onlangs een opening in de richting van een oplossing maakte.

De Europese politiek moet nu de realiteit onder ogen zien. Met het volhouden dat het hier een godsdienstoorlog, of een binnenlands conflict betreft, maakt het zich mede schuldig aan de slachtoffers die dagelijks vallen en de haat die daarmee dagelijks wordt gevoed. Het probleem van Noord-Ierland is sociaal-economisch van aard, en een oplossing wordt sterk bemoeilijkt door de achterstand die de katholieke Ieren door toedoen van de Engelse regering in de loop van de geschiedenis hebben opgelopen.

De oplossing van het probleem moet dus worden gezocht in het opheffen van de historische achterstand van de katholieken, en het kweken van begrip bij de beide gemeenschappen voor de situatie van de ander. Hiervoor is het opzetten van gemengde projecten, waarin zowel katholieken als protestanten

participeren, van levensbelang. Omdat de betrokken partijen hier onvoldoende aandacht aan besteden zal dit door investering van tijd en geld, en onder toezicht van de Internationale gemeenschap, moeten gebeuren. De Ierse regering en de katholieke partijen in Noord-Ierland hebben bij monde van Gerry Adams en John Hume een aanzet gegeven. Als de Internationale Gemeenschap deze initiatieven niet aangrijpt, heeft zij bij elk volgende slachtoffer een moord op haar geweten, en heeft zij bij elke klaagzang boter op haar hoofd.

Acceptatie van de situatie in Ierland betekent acceptatie van de imperialistische verdeel-en-heers politiek zoals die al enkele honderden jaren wordt gevoerd. De afbraak van het sociale stelsel in West-Europa en de stelselmatig benadrukte verschillen tussen Europeanen en immigranten vertoont een sterke overeenkomst met de Noord-Ierse politiek van de afgelopen 75 jaar. Als wij Noord-Ierland accepteren, accepteren we een sociaal-economische machtspolitiek, en scenario voor de toekomst van West-Europa kan dan nu al bezichtigd worden in de straten van Derry en Belfast.

Literatuur

- "Ierland, een geschiedenis van onderdrukking en verzet", Nijmegen, 1979.
- "The IRA, The Secret Army", Dublin, 1983.
- "Ireland Bulletin", tweemaandelijks uitgave van het "Ierland Komitee Nederland, Nijmegen.
- "Northern Ireland, The Orange State", Londen, 1980.
- "The Oxford Illustrated History of Ireland", Oxford, 1989.
- "Peace by peace", maandelijks uitgave van de "Peace People", Belfast.
- "Towards a Lasting Peace in Ireland", verkiezingsprogramma van Sinn Féin, Belfast, 1992.
- "The Troubles", Londen, 1980.
- Diverse kranten en tijdschriften.

Groningen, 19 Maart 1994.

REMEMBER STONEWALL CONTINUE THE STRUGGLE!!!

Onder de naam REMEMBER STONEWALL hebben zich meer dan 80 groepen en organisaties verenigd die de naam EURO PRIDE verwerpen en zich niet neerleggen bij de a-politieke en louter commerciële aanpak van de desbetreffende organisatie. REMEMBER STONEWALL zal gedurende E.P. (Euro Pride) actief aanwezig zijn met acties en een eigen alternatief programma, geïnspireerd door de gebeurtenissen 25 jaar geleden in New York tijdens de Stonewall rellen.

REMEMBER STONEWALL ZIET NIET IN HOEZO WE TROTS MOETEN ZIJN OP EUROPA. ZEKER NIET OP EEN EUROPA WAAR NOG STEEDS SPRAKE IS VAN EEN SYSTEMATISCHE MAATSCHAPPELIJKE EN WETTELIJKE GELEGITIMEERDE ONDERDRUKKING EN VIJANDIGHEID TEGENOVER HOMOSEKSUELE VROUWEN EN MANNEN.

REMEMBER STONEWALL ZIET NIET IN WAAROM JUUST DE HOMOSEKSUELEN DE EURO-CENTRISTISCHE GEDACHTE MEE GESTALTE MOETEN GEVEN NU BLIJKT DAT IN HET VERENINGD EUROPA GEEN PLAATS MEER IS VOOR ASIELZOEKERS MAAR DES TE MEER VOOR RACISME, FASCISME, SEKSISME EN HOMOHAAT.

Het E.P.gebeuren derde achtereenvol- Zowel in Londen als grote bezwaren tegen E.P. Dit leidde tot veel Vooral niet-witte potten en Euro Pride uit historisch en huidig oogpunt onacceptabel. Desondanks zitten we nu weer met deze verkeerde naam opgescheept. De organisatie van E.P. heeft zich op het standpunt gesteld dat zijzelf deze naam niet hebben gekozen, maar tegelijkertijd verdedigen ze deze naam en valt er niet aan te tornen. Daarbij nemen zij bijzonder weinig politieke stellingname in, wat in het programma duidelijk tot uiting komt. Zelfs een kort manifest of verklaring t.a.v. de situatie voor homoseksuelen, mensen met AIDS, allochtonen, politieke vluchtelingen en andere minderheden binnen en buiten Europa is teveel gevraagd. Zeker de algehele verrechtsing van Europa en de negatieve invloed hiervan op deze minderheden, schreeuwt als het ware om een signaal. Euro Pride echter geeft niet thuis en wil er vooral een groots feest van maken. 'How can you sleep when your bed is burning?'
AMSTERDAM GAY-CAPITAL(IST) OF EUROPE??

EURO PRIDE?? EURO SHAME!!

MEER INFO? BEL:020-6653925 of schrijf: Postbus 3762, 1001 AN Amsterdam Fax: 020-6203570 Postgiro: 6728966 tnv REMEMBER STONEWALL Amsterdam

ACHTERGRONDINFO REMEMBER STONEWALL

Dit jaar is het precies 25 jaar geleden dat de Stonewall-rellen het begin inluiden van de moderne potten- en flikkerbeweging. Maar wat gebeurde er nu precies op die gedenkwaardige dagen in juni '69 in New York?

Na de zoveelste razzia door de politie in de homobars in Christopher Street was de maat vol voor een aantal mensen. Zij besloten zich te verzetten tegen de voortdurende homovijandige, racistische en seksistische aanvallen op hun leven en hun waardigheid. Opstand! Het voortouw werd hierin genomen door zwarte 'drag queens' en door potten. Zij konden zich niet zo makkelijk verschuilen in een aangename maatschappelijke positie, zoals veel witte homomannen wel konden en kunnen. Zij hadden het meest te winnen en het verzet werd dan ook militant gevoerd: politiewagens werden op hun kant gegooid en in de fik gestoken, barrikades werden opgericht en de buurt werd een paar dagen lang een 'hetero-vrije zone'. In de jaren daarna ontwikkelde de potten- en flikkerbeweging zich snel. Het was een tijd waarin veel gebeurde: de zwarte bevrijdingsbewegingen en de feministische beweging kwamen op en de wereld zag hoe Vietnam zich vrijvocht van koloniale overheersing. Ook in het Westen was er onder jongeren een algemeen gevoel dat het anders moest. De potten- en flikkerbeweging hield zich dan ook met dit alles bezig. Om de eigen bevrijding te kunnen bereiken was het nodig dat de maatschappelijke verhoudingen radicaal omgegooid zouden worden. We zijn nu 25 jaar verder. In veel opzichten is het leven voor ons in de Westerse landen aangenamer geworden. We zijn geëmancipeerd. Maar tegelijkertijd zijn veel inhouden uit het oog verloren. In plaat van het huwelijk te willen afschaffen, omdat het hetero-seksistisch en moraliserend is, wordt er nu gevraagd om een homo- en lesbohuwelijk. Enzovoort...

De maatschappij om ons heen verandert ook. Racisme en fascisme nemen toe, we zijn op weg om een keiharde concurrentie-maatschappij te worden. En de kloof tussen het rijke Westen en de arm gehouden landen is groter dan ooit, waarbij het Westen er alles aan doet om te voorkomen dat mensen uit de ellende wegvlugten op zoek naar een wat beter leven hier. Daarom willen wij nog steeds verten voor de bevrijding van potten en flikkers. En wel over de hele wereld. Om dit te kunnen bereiken, zullen de maatschappelijke verhoudingen nog steeds radicaal veranderd moeten worden. Bevrijding als pot of flikker lukt alleen als je ook genoeg te eten hebt, en niet vanwege huidskleur, geslacht of wat dan ook onderdrukt wordt!
Laten we ons daarom herinneren wat er in juni 1969 in New York gebeurde en bedenken wat er nog gebeuren moet. De strijd gaat door!

LIEFDE KENT GEEN GRENZEN
EN KENT ALLE KLEUREN
VRIJHEID IS NIET TE KOOP
MAAR KAN WEL BEVOCHTEN WORDEN
DAARVOOR HEBBEN WE SOLIDARITEIT NODIG
WE HEBBEN EEN WERELD TE WINNEN

ANARCHY

IN THE UK

*klassenstrijd
mijnstaking
milieustrijd*

oogegetuigenverslagen van Parijs '68
tot Black Panthers
van C.N.T. na Franco tot de revolutie in Portugal

TEN DAYS THAT SHOOK

THE WORLD

diskusies
boekenbeurs
workshops
video's
muziek
picknick

*christen anarchisme
kraken/woonstrijd
antifascisme/racisme*

OCTOBER • 21st-30th • 1994

LONDON